

Āpdūmōšonas par Jezus mūku

1900 godu pesteišonas jubilejas piemiņa

Sagatavōja bkgs P. Apšiniķs.

Drukōts tipogr. »Dorbs un Zineiba«, Rēzeknē.

Librum hunc legi nilque contra fidem ac mores
inveni.

Cenzor librorum sac. G. Karkle M. I. C.

Rēzeknē,
30./XII. 1933. a.

IMPRIMATUR

Datum Rigae die 10 Januarii 1934 an.

† Antonius Archieppus.

(L. S.)

Nr. 16803.

Par apdūmōšonu.

Mes zynom, ka vyslobokō lyugšona ir prōta un sirdis uz Dīvu paceļšona, vai skaidri sokūt, apdūmōt par Dīvu, Jō īpašebom un cylvāka niceibu, vōjumu. Lai apdūmōšona nastu gaidamus augļus, ir vyspyrmōk uz tū labi sevi jōsagatavoj. Jo teišam vyss ir atkareigs nu lobas sasagatavōšonas. Tei ir trejaida:

1) Vyspyrms tōlōkō, kura pastōv treju škēršļu nūvērzšonā. Tī ir: grāks, kōreibas un dūmas par radeibu. Tōdēļ lai ražeigi apdūmōt ir jōbag nu grāka, jōmērdej mīsas kōreibas nūjautas un jōbyun vysod nūmūdā.

2) Tyvōkō sasagatavōšona ir sekūša: Vysod vokorā jōsagatavoj apdūmōšonas priķšmats, ejūt nakts mīrā, jōdūmoj par tū un reitā ceļūtīs nu mīga uz tū jōpaceļ prōts un dūmas.

3) Vystyvōkō sasagatavōšona byutu: Atsamest ceļūs, izmūdynōt ticeibu Dīva klōtbyutnē, pasazamynōt pret Dīva Maļestati, nūžālōt par grākim, izmūdynōt cereibu uz Dīvu, kura tevi skubynōs pi lyugšonas, kurā tu sirsneigi praseisi žēlesteibas nu Dīva, Gaismas pi Svātō Gora un pi Dīva Mōtes, Engeļa Sorgōtōja un svātūs patronu paleiga.

Pēc taidas sasagatavōšonas, vysu savu prōtu pagrīz uz apdūmōšonu, kurā īvāroj četras lītas: izlosi apdūmōšonas gobolu, pīmāroj tū sovas dvēseles vajadzēibom, izmūdinoj atteiceigas jyuņas ar saiyusmu un padori praktisku apsajimšonu.

Pi Kristus mūkas apdūmōšonas var sev apdūmōšonu atvīglynōt, īvārojūt sekūšu:

1) Kas cīš? Dīva Dāls, myužēigō gūda vysaugstōkais Karalis... Dīvs, kurs ar vīnu savu vaļu radeja pasauli... Cīš Kungs, pret kuru bailē engeli kreit uz vaiga... Cīš bezvaineigais Jēreņš, Vysceistōkōs Marijas Dāls, kurs pats ir vysceistōkais un vyssvātōkais. Cīš vysaugstōkō Gudreiba, naizbeigts lobums, naizsokams skaistums un tovas dvēseles vyslobōkais draugs.

2) Kaidas mūkas un sōpes cīš? Vyspyrms cīš sōpes, par kuru nūslāpumu nyu dūmoj. Kai pīmāram: Eleja dōrzā slōpšonu, ašneigus svīdrus, šausteišonu, krūņōšonu u. t. t. Jys cīš naizsaceitōs sōpes, jo redz tovas un vysa pasaūļa grākus, kuri mūkas laikā ir vysod pret Jō acim... Bet vēl vairōk cīš, radzādams tik lelu napateiceibu, kaidu tu cylvāks un visi citi grēcīnīki moksoj par Jō mīleibu.

3) Kas cīš? Šite apdūmoj tykumus, kuri it leidza kotrai sōpei un mūku veidam: paklauseiba, pacīteiba, nabadzeiba, bet seviški pazemeiba un mīleiba kai vysu tykumu olūts.

4) Par kū cīš? Cīš, munu dōrgū, par tevīm, bez kura Jys vysod var iztik. Cīš par tevīm, kurs grākūs krīsdams paliki par Jō īnaidīku... Cīš, ka caur mūku sadabōt tev grāku pīdūšonas. Cīš par tevīm, kurs Jō mīleibas dēļ nikō nagribi un namōki pacīs.

5) Dēļ kō cīš? Cīš, lai gondareit par tovim grākim Dīva taisneibai... Lai aizdareit dēļ tevis elni, bet atdareit tev dabasu vōrtus... Ka tevi izraut nu ļaunō gora nogim, pamōceit tykumeigai dzeivei, un padareit tevi par Dīva mīleibas bāru...

Pēc tō apdūmōšonu nūbeidz, pateikdams Dīvam par Jō lobumu, seviški par tom žēlesteibom, kaidas sajēmi lyugšonas laikā... Pōrlyudz Jō ari par nūlaideibom apdūmōšonas laikā. Golā pyulis sakūpōt dareitōs apsajimšonas un salic tōs Jaunovas Marijas un Jezus Sirdēi, pats vysā uzuparādams sevi Dīvam.

1) Dīva pazeišonas pīnōkums.

Jezus, pacēlis uz dabasim acis sacēja: »Myužēigō dzeive ir tei: pazeit Tevi, vīneigu eistū Dīvu, un Tū, kuru Tu syuteji — Jezu Christu.« (Jōn. 17, 1. 3.).

a) Dīvu varam pazeit ari caur dobu, Tūmār eistais Dīva pazeišonas olūts ir vēsture un tymā Dīva Atklōšona. Patiseibu sokūt, pats Dīvs myus meklej un stōjās lelōs cylvāku vēstures ceļūs, vai otkon atnōk uz mums pa žē-

lesteības stygom un ikšēju pōrsalīcynōšonu un tai pastyprinoj Paskaļa vōrdus: »Tu namaklātu gon Dīvu, jo jau kaut kaidā veidā Jō nabyutu atradis.« Dīvs runoj uz mums caur vēsturiskim nūtykumim, par kaidu vyspyrmōk beja Kristus Jezus, tys krystā pikoltais par mums un augščancālušais. Tei ir breineigō storp tautom zeime un eistais fakts. Jo gribi Dīvu pazeit, tad pījem Jō vōrdus. Stōjis uz lelūs Kristus karaveiru sv. Pītera un Pōvula ceļa, mūcekļu un svātūs, tad atsadūd bezgaleigai Dīva Majestatei, ka tevi pīvylktu pi sevis. »Atsadūd tod Jam.« (Job. 22, 21.), ilgojis, slōpsti, dedzeigi mīļoj, gribi tikai tū, kas ir lobs, svāts un lyudz, ka pilneigi byutu pasōtynōts ar religijas patīseibom.

b) Kad tu apzineigi lyudz, tovā dvēselē zeimejās Kristus biļde un Jō svātais Vaigs skaidroj jū ar sovu spūžumu. Visi vēsturiski nūtykumi un kari bōlej pret Kristus Atklōšonas augstumu. Jō cilvēcēs vēsturē uzastōšona atdzeivynōja cylvāku dūmas un saiyusmas, atnese cylvāku dvēselem jaunu pavasaru. Palyka mozas vērteibas greku un romīšu vara. pazaudeja sovu spūžumu helenīšu un romīšu kultūra, kad pasarōdeja Kristus Vaigs, »kuru gribēja redzēt vysa zeme,« lai pasmeļt tur cereibu un iprīcynōjumu. Tōpēc ar dedzeigu mīlesteibu un čaklumu ryupejamēs kotru Jō Vaiga skotu dzili atzeimēt sovā dvēselē. »Pret Tovu Vaigu lyūgsīs visi zemes mantinīki...«

Visi goreigōs dzeives varūni... Tevis, Kungs slōpstu, Tevi meklēju, atnōc pi manis un skaidroj munu prōtu... Uz tevim saucu, o Jezu, un cereju, ka, jo naaptymšōs muna prōta nikaidis grāks, ļaunas īražas, gaismōs mani Tavs Vaigs, kurs spūžoj debeseigā jaukumā.

c) Lelōkō ļaužu daļa tōpēc napazeist Dīvu, ka nagryb atstōt ļauna. Bet es grybu Tevi, Dīvs, pazeit, lai maņ, tys moksōtu kaut ļūti daudzi... Bez pretōšonōs, ar prīcu pījamu sv. ticeibu un stōšu aizstōvēt jōs absolūtūs patīseibu myužēigōs vērteibas, jo tycu, ka vēsturskōs dzeives ceļā sasatyku ar Dīvu, — Kristus Dīva-Cylvāka personā. Vyss, kū Jys deve un kū cilvēcēi atnese, beja myužēigō vajadzeiba un tam ir myužēigō vērteiba. Jezus mums deve tū vysu, kas myusus dora par Dīva bārnim. »Byus par Jō ļaudim.« (Jer. 32, 38.). Dusēšu ikš Jō, jo saiyutu, ka ledz dziļumim pōrmeja munu dvēseli, tod, kad apkōrī manis vysur volda nōve...

d) Dīvs mums runoj caur ikšejim pīdzeivōjumim, pōrbadejumim. Dvēseles pōrmaiņa, par kuru tikkū runōju, ir ļūti varons dorbs, teišam ir ikšējō pasauļa breinums. Dīvs runoj uz mums, ka mes augstsirdeigi un gotovi uzaupurēšonai ejam pi Jō un sapsrodami ikvīnu punktu nu desmt bausleibom, pasokam: »Kungs, kū gribi, lai es doru?« Tovas vaļas meklēju, bet na sovas patykas. Ikvīnam nu mums dzeive ir pylna Dīva idvasumu, faktū

un īspaidu. Vyspyrms Dīvs atnōk pi manis vērs teirējamō yudina, izstīpis sovas rūkas, sauc mani mīleigi, soldomi: »Izej nu laivas, atnōc pi Manis, nasabailoj, nanūsleiksi: Es tovs Kungs, tovs Dīvs, tovs paleigs. Kas cerej mani, uz munu žēlesteibu, jau pyrmū uzvaru sasnādz...

e) Tōdēļ eju pēc Jō vōrdim, pi Jō rūkas kerūs, uz Jō varas atsaspīžu un saiyutu, ka uzvaru pasauli, napakreitūt un nasleikstūt, jo dzeive maņ ir teira. Teišam te ir Dīviškais pōrbaudejums. Moz vēl ir maņ īneist grāku, bet ryupūs vest kristticeigu dzeivi. Pījamu sevī Jō dūmas un pamūdynōjumus, tod saiyutu prīcu munā sirdī, ka varu pasadaleit ar Kristus saiyusmom munu tyvōkūs acīs. Radzu cytu dvēseļu nabadzeibu un otri veistūšu tūs prīcu, bet es ceņšus uz prišku un sasnādzu uzvaru vērs ļauna, lyudzu, pīsapyldu ar Dīvu un izlītōju Jō bogōteibu. Citi pretojās Dīvam un ciš, bet munā sirdī volda soldonais mīrs... Un tai eju nu pakōpiņa uz pakōpini un kotrā munā prīcā radzu uzrokstu: »Turpynōjums vēl nōks!« Tymā laikā, kad citi palik uz laiceigōs slavas celim un ir par smirdeigom okom, es sirdī prīcojūs ar Dīva klōtbyutni... Ak, šei ir teišam Dīva uzvara!..

f) Doba un žēlesteiba, Dīvs un pasauls, laiceiba un myužeiba, pasaula panōkumi, progress un personeigais svātums — vyse tys sasalej kristticeigā dvēselē, jei nūskaņōta sa-

dareibā — harmonijā... Īdzymtōs prīcas dzeivē navajaga nycynōt un dzēst, bet vaja-dzeigs atteiceigā veidā jū izlītōt dēļ goreigōs un myužeigōs dzeives. Doba un žēlesteiba nikod nav sevī pretiveigas, tikai navajaga ap-tymsōt ni vērsdabiska pasōkuma, ni augšōk vērtēt dabiskū. Tūlaik munas dvēseles dzi-lumā volda soldons mīrs, kurs nazyna »dzei-ves sōpu...« Asmu pōrlīcynōts, ka varu izlī-tōt vysus dabiskūs spākus vērsdabiskōs dzei-ves pakolpōjumā. Tei pōrlīceiba mūdynoņ mani pi dorba un dūd svēteigu prīca. Jo Mani klauseisi, runoj Kungs, tovs mīrs byus tik dziļš kai upe, bet tovs tykums leidzeigs pōr-pildeitai jyurai...

L y u g š o n a.

O Vysuvareigais Dīvs, kurs naizdybyno-jami gudri voldi pasauli un aicynoņ pi Sevis izradzātōs dvēseles, dūdi maņ tū žēlesteibu, ka es Tevi ryupātūs pilneigōk pazeit, bet pazinis Tevi tai korsti nūmīlōtu, ka dzeivōtu tik vīn dēļ Tevis. Atdori, Dīvs munu dvēseli un ļauņ ļai pīsatyvynōt pi Tevim, ka varātu bezbaileigi nūgrimt tovas mīleibas bezgaleibā. Amen.

2) Pasauļa taktika.

»Tī pi pasaula napīdar, kai ari Es pi pa-sauļa napīdaru.« (Jōn. 17, 16.).

a) Kū mums, dōrgi, dūd pasauls? Mōnej

myusus un naļauņ redzēt taisneību. Tukši vārdi, izteicini, moldušos, vylušos sajusmas—raug, ar tū myus apvelteļ pasaulis. Vairōk jys naspēj... Runoj par uzaupurēšonu, uzticeibu, nasatraipeitu laipnumu, bet zam vōrdū skaņom, stēpās tukšums... Vylynoj, apreibynoj, bet kad reibums mitejās, saprūtām, ka myus pīmōneja. Myusu pasaulis ir mōksleigs, bez satura un vērtēbas. Pīspīž myusus pi maļdeīga jēdzīņa un sajusmas, mums pīsoka caur palelynojušu krōsaiņu styklu vērtis uz tū, kas ir tukšs, nīceigs un gryb, ka mes tū atzeitu par kaut kū lelu, skaistu, augstu... Nūsvīžam mōlā tū pasauļa krōsaiņu styklu! Evangelijis soka: Lai tova acs labi uzskota vysu šō pasauļa vylušū, mōnējušu pasauļa skotu cauri. Turi pret acim myužēigu tovas dzeives mērki un ceļu, kurs uz tū vad, kura ir Dīva un tyvōkō mīleiba. Mīleiba dorbūs bet na tikai vōrdūs. Tōpēc mīlojam cylvākus dzeivē un dorbūs dēļ Dīva mīleibas, bet Dīvu mīlojam cylvākūs: kai laulōtais draugs, bārns, tāvs, mōte, brōļs, mōsa, kaimiņs u. t. t. Parōdam tū mīleibu konkretūs, nūteiktūs gadejumūs, paleidzūt nalaimēs, pacīteigi panasūt cyta vaiņas un pīdūdūt tyvōkam vōjumus. Byusim sajusmōs uzticeigi, laipni un atteiceigi uz šū pīsamārojam pi citim, na tikai jūs klōtbyutnē, bet ari aizmuguriski...

b) Pasaulis myusus sōtynoj ar reibynojūšu dzeives izlutynōšonas kausu, lai šymā veidā

myusus īkarōt sev. Ker myus soldonā mel-dīņa dzīdōšonā un reizē gatavoj mums indi, kai nazkod Cirani. Izmūdynoļ pi mums maļdeigas ylgas, izplateidams maļdeigu jēdzīni par tykumeibu, ar kū saindej prōtu, sajusmu, fantaziju, mōkslu un tūs dora tryudušus. Vysa tei ideologija ir mōksleīga un muļkeīga. Tei ir mōksleīga kōreibu guņs, kura dvēselei apsvylynoj spōrnus, bet mīsai dūd pyužņus, tryudu un vōjumu. Raugat, kur vad nūjautu un mīsas kuļts. »Cylvāks mērst na sovīm elkeišim.« Myusu sajusmai jōbyun teirai, styprai un nasatraipeitai kōreibu pūrā. Dēļ šytō ir vajadzeīga kōrteīga disciplina, kura pastōv na pudreišonā un vaigu krōsōšonā, bet styprā pašaižlīdzēibā un Kristus mūkas apdūmōšonā.

L y u g š o n a.

Vareigais un myužēigais Dīvs, kurs esi mani nu nikō radējis un pīsacejis dzeivōt šymā skaistā, bet vylušā pasaulī, paleidzi maņ, Tevi pazemeigi lyudzu, saprast vysu pasauļa vilteibu un mōnus. Dūd maņ tū saprateibu un gudreibu, kura mani izrautu nu vilteīgūs pasauļa teiklu, bet atvāstu pi Tovu kōju. Amen.

3) Es pasauli uzvarēju.

Pasaulī jyusus sagaida spaidi, bet pastōvit cereibā: Es uzvarēju pasauli.« (Jōn. 16, 33.)

a) »Bādas, spaidi, skumes...« teišam dau-

dzi kas itylpst šymūs vōrdūs. Šī vōrdi apzei-
moj tū vysu asni, kas ir izlīts pēc Kristus de-
beskōpšonas, sōcūt ar sv. Steponu un leidz šai
dīnai... Ak nā! vēl leidz pasaūļa beigom
līsīs asnis. Bāda, spaidi, sōpe, skume ir kotra
cītušō montōjums, kurs Pesteitōja ēršku krūnī
redz sovu pyrmū paraugu. Bādas ir šō pasau-
ļa viļteigi kari, kad pasaūļs vyss tricēt-tric un
gōžās, bet taisneigom dvēselem jōpōrīt caur
vysom tom apspīšonom un spaidim, voļōšo-
nom. Tū vysu Jezus gorā paredzēja. Kristti-
ceigūs cīšonas sastōda vīnu lelu, varonu, dai-
ļu kroniku, kura ir gūda un apbreinojuma cī-
neiga. Tur mes radzam vōju, kurs mōk izda-
reit varūneigus derbus!... Daži nasaprūt,
kōpēc cīšam ar taidu pacīteibu, kōpēc nōve-
mums nav baileiga, kōpēc nasmōdejam, pa-
zamynōjušō stōvūkļa... Teišam tō nivīns na-
saprūt, kas nazyna vēl tūs olutu, nu kurim ir
smelami pacīteibas un uzupurēšonas pamūdy-
nōjumi. Kristus cīš par manim, par munim
grākm, cīš nu mīleibas... Es ari steidzūs Jam
pakaļdareit, grybu it pa tū pošu ceļu...

b) »Es uzvarēju pasauli...« pats sevī un
uzvaru tū sovūs ticeigūs... »Nabyutu Kri-
stus pasaūļa uzvarējis — runoj sv. Augastins—
jo tōs vīnaidi nauzvarātu ikš mums.« Jys ir
myusu spāka pamats, myusu uzvaras pamata
akmiņš. »Es uzvarēju pasauli,« tys zeimoj
munu nūteiktu, stypru, sevī apzineigu, pylnu
nūzeimes »es«. Tu »es« skaidroj, ka »Jys« ir

vysu dorbu un kristianismā pasōkumu darei-
tōjs. Bez jō »Es« myusu cereiba, ticeiba un
spāks palik naizskaidrojami, bet vysa kristti-
ceiba nasaprūtama... Jo kai gon tūlaik sa-
darinōt myusu pazemeigōs ticeibas naivārōja-
meibu ar tū lelisku uzvaru, kuru jei sasnēdze
myužu ticīnī un sasnādž vēl šūboltdīn vērs
vīnaidi pretiveigō un karojušō pret Kristu
pasaūļa? Tys, kurs uzvarēja pasauli ir ari maņ
par atspaidu un paleigu. Nu Jō smelū spāku,
un drūsumu, bet Vysusvātōkā Sakramentā
taišni ar Jū sasateiku... Nu Jō dzejvoju...

c) Šō vysa nasaprūt tys, kas ticeibā redz
tikai prōta darbeibu. Prōta pasōkums naiz-
skaidroj paejušō pōrlīceibas spāka. Reli-
gijas vara un styprums atsabolsta uz ticeigō
ikš Jezus kai Dīva Dāla pilneigōs atsadūšonōs,
kurs par mums cīte, myusus atpērka un apdō-
vynōja ar dīvišku spāku. Es tycu nu vysas
sirds, ar tū sajuusmu Jam atsadūmu... »Emil
Zoļai, runoj Negri, ir gryuts un ivārōjams sūls,
kurs pīmiņ zylūni, kas sev gatavoļ ceļu mežā
ar baileigu sovas mīsas gryutumū un lelom,
plotom kōjom. Tūmār zylūņs var staigōt pa
leidzonu zemi vai mozom pīkaļnem. Lai iza-
ceļt uz Himalaju vērsyunem ir vajadzeigi ērgļa
spōrni.« Dzinējspāka un gaisā lidōšonas
pi dvēseles tryukums ir vysbīžōk par naticēi-
bas īmesli izgleitōtūs vydā. Rūka un kōja ir
pīteikūši stypras, vai cytaidi sokūt, natryukst
jīm dabiskūs spāku, bet tys ir napīteikūši, lai

pasaceļt dīviškā augstumā un ticeibas augstumā... Šite ir vajadzeigi spōrni, bet na mōksleigi, tūmār gora izdailōšona... Slōpstu ticēt ar vysu sirdi. Ticeiba mani apgorōs, dūs dedzeibu dorbā un cereibu, ka pasauli uzvarēšu...

L y u g š o n a.

O Vysuzāļsirdeigais Jezu! kurs esi uzvarējis pasauli un munā sirdī esi ilējis cereibu sasnēgt myužeigu svātlaimēibu, paderi, es Tevi sirsnēigi lyudzu, ka es nikod nazaudātu ticeibas tykumu, bet atļauņ maņ kas reizes ceļtīs augšōk un tyvynōtīs pi Tevim, lai manī nasalauž viļteigō pasaula zami un nīceigi uzskoti. Dūdi maņ stypru ticeibas tykumu, ka es ar tū leidz kai uz spōrnim caltūs augstumūs. Amen.

4) Myusu dūmu ikdīniškais priķšmats.

Kungu Jezu vin meklēšu,
Sovā sirdī Jū turēšu;
Na ar acim, bet ar prōtu,
Jū grybādams turēt klōtn...

a) Jo cylvāks gryb sevi papildeit goreigā dzeivē, jo gryb uzvarēt vysus pasaula gryutumūs un mastūs škēršļus, jo gryb mōcēt pacīteigi panest vysus dzeivē vōrgus, sōpes, pōrbaudejumus, jo gryb uzvarēt kārdynōšonas un ceļtīs augstumūs, — tod ir napicīšami bīži vīn,

vai lobōk pasaceišu, vysod stōdeit sev priškā tū šausmeigi sōpeigū Jezu dzeives laika pavadīni, kurā Jys tyka borgi mūceits un nūmyra uz krysta... Tys zeimoj stōtīs zam Jezu krysta...

Stōsta šaidu nūtykumu: Kaidūs karūs vīnam gimines tāvam beja jōnōk karā. Tēvijās aizstōvēšonas pīnōkums ir jōpylda, laigon sīva ar mozim bērnenim palīk bez glōbēja. Ūmai pādejā breidī stōjās tāvam priškā kaidis jauneklis un soka: »Zynu, ka tev jōsastōj karapulku ryndōs, bet raug, mozi bērni palīk bez glōbēja. Palic mōjōs un peļnej tim pōrtyku, jo es īšu tovā vītā karōtu... Un aizgōja... Par kaidu laiku tys jauneklis kryta karūs. Mynātais gimines tāvs sadabōja jaunekļa mīsu un paglobōja sovu mōju tyvumā. Uzcēle pīminekli un ikvokorā gōja lyugtīs ar dagušu sveci rūkā pi tō kopa. Kad paauga bērni lelōki, ari tūs jēme leidza un runōja: »Raug, te gul tys, kas mani izglōbe nu nōves. Ak bērni šite vajadzēja gulēt maņ, varbyut ari jums, bet jys jauneklis, kurs gul šite kopā, gōja karōtu munā vītā. Jys kryta, bet mani izglōbe nu nōves un jyusus nu olkonuma un nabadzeibas. Tōdēļ īgōdojit jū vysod un vysur...

b) Mes caur grāku zaudejam na tikai sovu gūdu, bet myužeigu tēviju — dabasus. Tūs īkarōt mes nivīns nu cylvākim nabejom spējeigi. Tōpēc visim ļaudim un uz visim myužim tyka atdareiti svātlaimēibas vōrti. Raug, at-

nōce myusu izglōbtu un karōja par mums pats Dīvs cylvāka misā, Pesteitōja personā. Tai, Jezus Kristus pasaceja vysai cilvēcei: »Tu esi naspēceīga uzvarēt dvēseļu inaidnīka, raug, Es īšu pa sōpu un pazamynōjušu ceļu un atsvabynōšu vōrgu cilvēci...« Un Jys gōja, salyka Tāvam pats sevi uperē uz krysta olto- ra... Tymūs karūs kryta, bet cēlēs un visim atdareja dabasu laimeibas vōrtus... Tur mes ņyu varam īt... un atrast laimi...

c) Jezus cīte par vysu cilvēci, par ikvīnu tautu, par ikvīnu cylvāku... ari par manīm... Maņ byutu jōzyud, jōkreit karūs ar ļaunu goru pošam... Es kristu gon tam tymsuma goram uperē, bet jō nauzvarātu... Tōpēc Jezus kops, Jezus kopa vai nōves pīmineklis — krysts un Jō gryutōs mūkas, lai vysod un vysur ir maņ prōtā un sirdī... Agri reitā vai vālā vokorā ar ticeibas gaismu sirdī, lai nas man, munu dvēseli pi Jezus krysta, ka lyugšonā un patei- ceībā Jam es varātu vysod ar Jezus mūkas nūpalnu paleigu karōt ar dvēseles pretinīku un uzvarēt jū... Jezus krysts, Jō mūka, cīsšo- nas, sōpes; pazamynōšona, lai ir par manu dū- mu un nūpalnu vysmeilōku un pateikamōku prīkšmaņu... Muns Jezu, ka es varātu bīži ar prōtu apsakert ap Tovu krystu un pi Tovu kō- ju... Tur byutu soldoni... mīleigi... mīrei- gi... ļauki...

Lyugšona.

O Vysužēleigais Jezu, Tu mani korsti mī- ļōdams uzupurēji pats sevi Dabasu Tāvam un caur krysta nōvi izpērki mani nu elnes gystu, es sirsneigi Tev par tū pateicu un pazēmeigi lyudzu, padori, ka vīnaidi Tevis makiātu na izprīcōs, laiceigā lobumā, bet pi dzeives kry- sta un sōpēs. Tovas mūkas un sōpes lai mu- nu cītū sirdi saberž un padora teiru. Amen.

5) Jezus īprīkš ziņoj škēršonūs.

a) Mozu breiteņu, un jyus Manis vairs na- redzēsit, un otkon mozu breiteņu, un jyus Mani īraudzeisit, jo Es aizeju uz Tāvu.« (Jōn. 16, 16.). Pesteitōjs paradzādams tyvu nōvi un pēc tō debeskōpšonu, dažaidūs veidūs sagatavōja sovus mōcekļus, ka lelō pōrbaudejuma laikā ņ palyktu Jam uzticeigi. Atstōju jyusus, Jys runoj, jau mīseigom acim Manis ōtri naredzē- sit, jo īšu uz munu Tāvu. Apmōks tod jyusus tymsums, skumes un izbailes... Pi tō tym- suma jums vajadzeigs ļauns spūžums, pi tō tukšuma — ļauns saturs, pi tōs škēršonōs un izbaļu — ļauns saiškys, kurs jyusus paturēs vīneībā. Par tū ir Svātais Gors. Tys atda- reis jyusu dvēselei acis un caur Jū jyus sajus- sit munu klōtbyutni. Jezus vad zemes cyl- vāku arvīnu augšōk. Dūd jam na tikai saules gaismu, bet seviški gora spūdrumu. Izmūdy- noj tū goreigu, vērsdabisku energiju un spāku,

kurim ir jōsadorboj tymā dvēselē, kura vīno-
jās ar Dīvu. Byut kristticeigam, zeimoj byut
pōrlīcynōtam par dīvišku spāku, kas izplyust
myusu dvēselē un tūu pōrdzeivōt sevī, sovā
ticeibā, cereibā. un napōrrautā kristticeigā
steigšonā byut lobōkam... Tōpēc mums ir
jōpōrsajam ar tom steigsmem un sajusmom
un lai myusu ikšejōš dzeives pulss ir naatka-
reigs nu ōrejōš dzeives īspaidu. Bet vyspyr-
mōk vaicojam, prosam, kō Dīva vaļa gryb nu
mums taidūs vai cytaidūs gadejumūs... Un
pēc tōš dīviškōš vaļas mums ir jōdzeivoj...

b) Patīši, patīši Es soku jums: Jyus rau-
dōsit un vaimaņōsit, bet pasauls prīcōsīs. Jyus
gon skumsit, bet jyusu skumes pōrīs prīcā.«
(Jōn. 16, 20.). Cylvāki atsadavuši gora dzei-
vei sevī nosoļ kaidu sevišku skumi, kuras pa-
sauls nasaprūt, jo ir svešs Kristus grybom, ir
pavēršeigs un naapdūmeigs. Tūmār tei skume
izrīt nu goreigōš augsteibas, tamlaikam vōja
pasaula izprīca ir tikai par vīglprōteibas zeimi.
Skumi mums nas myusu grāka ļaunums un tō
apzineiba, myusu napilneiba, vōjumi, ikšejōš
pilneibas tryukuma saļyuta... Tei apzineiba,
ka asam naizstrōdōta, naizveidōta, naizdailōta
akmiņa kliņts, nu kuras tikai slovonōkais mōks-
linīks ar lelom pyulem varātu kaut kū daļu iz-
veidōt, nas dzili kirstticeigam cylvākam tei-
šam skumi un sōpes. Tūmār kū dzilōk ļamam
tū pi sirdis, tū styprōk teik sakustynōta myu-
su dvēsele, saļyusma īsadzilinoj nūpītnōk lītā

un mes ar vīnu teikam dailōki, laipnōki gorā.
Tad myusu skume mainōš un palīk par prīcu...
Uz tū prīcu atslāgtas pīdar dvēselei, bet gon
na pasaulam, kurs ir dvēseli aizmērsis...

c) Kas vīn ļauna cylvāka goreigā dzeivē
izdailōšonas ziņā strōdoj, tū sateik teišam lelō-
kas vai mozōkas sōpes un skumes. Dzymdy-
nōtōji, audzynōtōji, apostoli cīš taidas sōpes, ar
kurom reizē ir saisteita ari prīca. Cik daudzi
ir jōlīk pyuļū, jōstrōdoj, cik gryutmu, cik ryug-
tumu jōcīš, koleidz nu naizveidōta, naizdailōta
rupa, kaisleiga cylvāka tiks skaidra, laipna,
svāta dvēsele. Bet kad ļau reizi nūsadūd
izaudzēt lobu, gūdeigu, laipnu cylvāku, meilu
kristticeigu dvēseli, tūlaik aizamērst vysas
īprīkšejōš naveiksmes un gryutumus. Tod ļam
vērsu prīca, jo pasauli dzymst »cylvāks.« Tei-
šam cylvāks, kurs mīļoj Dīvu un Dīva lyku-
mus. Lai tod strōdoj visi audzynōtōji dedzei-
gi un dūd lobu pīmāru, jo ļūs dorbs byus atol-
gōts nu Dīva. Ari maņ pošam ir jōstrōdoj so-
vas dvēseles izdailōšonā. Ar Dīva Svātō Go-
ra paleigu mes varam padareit vysu...

L y u g š o n a . .

Vysuvareigais Dīvs, Tu radēji mani dēļ
myužēigōš laimes un pazeimōji šū ļaiceigū
dzeivi maņ, ļai es caur napōrtrauktu darbeibu
sovas dvēseles izdailōšonā, pōrīdams caur
daudzi sōpem un pōrbaudejumim palyktu Te-
vis cīneigs. Dūdi maņ, es zemeigi Tevi lyu-

dzu, ka es vīnaidi strādātu sovas un cytu dvēseļu izaudzēšonā par svātom un Tev pateikamom. Amen.

6) Skumeiga ir muna dvēsele.

»Tad Jezus ar jim aizgōja uz nūmali, kuru sauc Getsemane. Un jim saceja: Pasēdit šite, koleidz Es tur aizgōjis pasalyugšu... Un Jys sōce grimt skumēs un izbailē un jim saceja: Muna dvēsele ir nūskumuse leidz nōvei.« (Mat. 26, 36, 38.)

a) Cērtumi, noglas, ēršku krūnis, krysts un asnis... Raug, šī ir Pesteitōja sōpu vyskaidrōkōs zeimes. Tūmār tūs dziļumūs un dadzynōjušō guņs slēpās Jō dvēseles ikšinē. Nu svātōs mūkas cērtumu izrīt Jezus Sirdis skume, bet nu tōs naizsokamōs skumes, un bezdibineigōs un nōveigōs skumes celās krysts... Kas gryb Kristus mūku saprast un sirsneigi ar Jū leidzjust, tam ni uz breitines navar aizmērst par tū, kas darejōs Pesteitōja dvēselē, tymā bez īrūbežōjumu skumē, kurā beja nūgrimis... Tymā breidī Pesteitōjs palik vōjs, atstōj Jū spēks... Un Kristus, tys nazvaramais styprums salymst... Un Jō Sirdi leidz kai yudiņš aizlej sōpu skumes straume... Pa Jezus Vaigu plyust osoras un nakts klusumā dzērdis Jō sōpeigas nūpyutas...

Uz Jō svātō Vaiga pasarōda ašneigi svīdri, tī plyust leidz kai sorkona rubina pilīni uz

svaigōs aprīļa zōles... Jō dvēselē tymša nakts... Sys šausmeigais stōvūklis naatstōj Pesteitōja par vysu Jō mūku laiku, plyukoj Jō nervus, Jō jyutas... Viņa vysu organismu pōrjam sōpes... palik vōji Jō muskuli un dzeislas... Krysta nōves brīsmas, mōcekļa nūdūšona, Apostolu un ticeigūs sōpes, nalaimigōs tautas liktiņš, nōkušō Bazneicas vojōšona, bezdiveigūs naidis pret Jū... — vyss tys leidz kai dzērnovu akmiņš Jū valk naizsokamūs sōpu dziļumā... »Dziļumi Jū apklōja, nūgrīma dziļumā kai akmiņš...« Muns dōrgais Jezu! jau pōrdzeivōji vysas munas dzeives sōpes, vysus gryutumus!... Vysus vōrgus Tu gribēji tai pacīst, ka itkai caur Tovu Sirdi tī nōktu pi manis. Taidā veidā maņ vysas sōpes un vōrgi palik vīglōki...

b) Apjēme Jū rībums un īnaidis pret grāku un pret pašauli... Acīs Jam stōjās vysa nīceiba, nateireiba, ļaunums un asnis... Jō dvēsele geiba sōpēs pret tū šausmeigu vysa pašaula grāka, nateireibas un ašneigu skotu... Grāks nyu kreit uz Jō ar vysu sovu borgumu, pret kuru sakustynōtas leidz dziļumim ar rībumu cēlēs pretim Jō dvēseles īpatneibas, kai: teireiba, svātums un maigums... Kas par šausmeigu skotu!... »Myužēigō Tāva Dāla Jezus Sirds« ir nūlykta, ir pagōzta vysa pašaula grāku dubļūs... Tei Jezus Sirds, Dīva svētneica, ir aplīta ar grāku dublim un apklōta ar vysa pašaula grākim leidz kai ar nasarēkino-

jamu tōrpu daudzumu... Nareizi skumes iz-
 valk nu mums spāku un atjam nu mums dzei-
 veibas grybu. Pat dedzeigais Eliass, kurs
 nūmyrušus izmūdynōja un guni izsauce tu da-
 basu, ari jō dvēsele sajuta vysu taida šausmei-
 ga stōvūklā sōpi. Skumes izsmaltais pravits
 nūkryta uz zemes zam paegļu kryuma ar vai-
 maņom uz lyupom: »Kungs, lobōk maņ nū-
 mērt, nakai dzeivōt taidā nateireibu pūrā.«
 Bet raug, zam eleja kūka zorim uz akmiņa nū-
 kritis ceļūs Getsemanes dōrzā tovs Pesteitōjs
 Jezus pōrdzeivoj vēļ šausmegōku skumi nasa-
 mārōti gryutōkā veidā un karoj ar tū »Jo muna
 dvēsele ir nūspīsta puteklūs, leip pi zemes mu-
 na sirds.« (Ps. 43, 25.). Ikvīna dvēsele, kura
 mīļoj Dīvu, leidzjyt ar Jezu, skotūtīs uz tū
 nōveigu geibūni un sōpeigu rībumu pret grā-
 kim. Bet kad tevi apjims bailes un rībums, ra-
 dzūt dvēseles tykumisku pagrimšonu, sakra-
 mentu nycynōšonu, tykumu izzūbōšonu, tūlaik,
 muns dōrgais, vīnojīs ar Kristu, kurs cīš par
 tevim un ryupīs Jū ar savu uzticeibu un leidz-
 jyuteibu iprīcynōt... Un nu tōs kūpejōs leidz-
 jyuteibas smel sev spāku karūs ar mīsas vōju-
 mim un pasaūļa vilteibu...

L y u g š o n a.

O vysulānprōteigais un labsirdeigais Jezu,
 caur tū naizsokamu skumi un dvēseles sōpi,
 kaidu cīti Eleja dōrzā, lyudzu Tevi, iprīcyno
 muna sirdi un dvēseli sōpu un skumu breižūs

un dūd maņ tū žēlesteibu, ka es, apdūmōdams
 Tovas sōpes un skumes, sorgōtūs nu grāku un
 uzticeigi Tev kolpōdams, iprīcynōtu Tova Sō-
 peigu Sirdi, ar savu eisti padīveigu dzeivi.
 Amen.

7) Na muna, bet Tova lai nū- teik vaļa.

Un nūsametīs ceļūs, lyudzēs, saccidms:
 Tāvs, jo Tu gribi, jem nūst nu Manis šū bi-
 kerī, tūmār na Muna, bet Tova vaļa lai nū-
 teik.« (Luk. 22, 41.).

a) Kungs Jezus Eleja dōrzā skumstušais zam
 bailes un brīsmu grytuma kreit ceļūs, lai meklēt
 sovai dvēselei atvīglynōjuma pi Dīva Tāva...
 Jō dvēsele ir aptymsōta ar »myužeigōs sku-
 mes« skotu, jo tōs skumes īmeslis pirmajā vī-
 tā ir grāks un myužeigō grēcinīku zusšona...
 Jam grāks rōdōs šausmeigā baidynōjušā veidā
 un zam tō grytuma lymst Dīva Jēreņš, kurs
 nūceļ pasaūļa grākus... Jys sajyt, ka grāks
 drōžās uz Jō ar vysu savu svoru... Ak Jezu,
 tur beja ari muni grāki!.. Jo es varātu jūs
 izstreipōt nu tō šausmeigi baileigō skota!..
 Ka es varātu jūs nūceļt nu tovas dvēseles. o
 muns soldonais Pesteitōj!.. Jezus redz eļni
 un pazudušōs dvēseles un sajyt naizsokamus
 lōstus un vysas tōs eļnes mūku šausmas...
 Jezus dvēsele stōjās pi Dīviškō pazeimōjuma
 izpīldeišonas, leidzeiga dzērksteņai, kura speid

tymsā naktī vērs jyuru viļnim... Dvēseles zyud... ak, tei ir Pesteitōja nōveigōs skumes īmesle!... Vai tagad saprūti, muna dvēseļ, kōpēc Kristus palik skumeigs leidz nōvei?... Judašs atkreit nu Jō... nūdūd Jū... Pi krysta, kurs pestej pasauli, izmysumā mērst slapkova pa kreisai rukai... un reitu bezdibiņs aprejs jūs... bet pēc jim vēl miljoni jaunu Judašu un slapkovu sasnēgs tū pošu golu, šausmeigu... sōpeigu... O grāks!... kai šausmeiga, bezdīveiga, baileiga ir tova vara!... Kaidu atmoksu ir jōsalik par tevim Dīva Dālam!... Nu dziļumu saucu uz Tevim, Kungs, izklausi munu lyugšonu un esi man žālsirdeigs!...

b) »Tāvs« skan sōpeigs bolss nakts klusumā, jo gribi atjem nu manis šū bikeri, tūmār na muna, bet Tova vaļa lai nūteik!... Pajam nu Tova Dāla šū ryugtū tovas taisneigōs dusmeibas bikeri, tū skumeigu Lelōs Pīktdīnas bikeri. Pajam jū, jo bailojas vysa muna byuteiba pret jū... Apjam bailes vysu Jō byuteibu, sirds mīdzās un dvēsele nav spējeiga izturēt eļniškōs mūkas... Muns Tāvs, kurs pasaceji: Raug, muns meilais Dāls, kuru asmu nūmīlōjis... Vysvareigais Tāvs, par kuru devu līceibu, ka vysod Mani izklausi, lyudzu Tevis, jo ir varams, ka tova svātō vaļa man sprastu cytu ceļu! Dīvs vad caur lobu un ļaunu... Cīsšona ir ari lela nūzeime, taipat kai līgsmeibai. Tōdēļ dzeivē ir naizbāgama līta, ka mes kai lobā, tai un ļaunā pōrbaudejumā vīnaidi atzeitū Dīva

vaļu, kurs gryb myusu dvēseles pesteišonas. Tai, Kungs, es piļdeišu tovu svātu vaļu karūs un cīsšonōs, pricā un slimeibā. Tys ir muns pīnōkums. Par tū mani moča muns lobais Pesteitōjs palykdams uz lyugšonas Eleja dōrzā...

c) »Un kad nōves bailēs mūcejōs, Jys tū korstōk lyudzēs. Un nūtyka, ka Jam svīdri lējōs kai ašņa lases, kas tecēja uz zemi.« (Luk. 22, 44.). Jezus dvēsele karoj ar mīsas īlīpumu, stōjās pretim nūjautu kōreibom. Jys vineigais storp klintim un kūkim... Mōcekli aizmyga... Tōli uz Jeruzalema klōjās aukas mōkūtis... Nōves bailem pōrjimtš Jezus sakūpoj vysus sovus nūpītnōs un veiriškōs padīveibas spākus. Raug, reizē ar ašneigim svīdriņ raunās nu Jō dvēseles skumeiga lyugšona, saukšona uz Dīvu, pylna sirsneibas un cereibas... Daudzeji pōrbaudeišonas laikā pasaļauņ vōjumani, pakreit saceidami, ka nav tim spāka tōlōk karōt un palik par Dīva zaimōtōjim, ticeibas atkrite-tējim, grēcīnikim... Bet Jezus palik nauzvarams, sakūpoj vysu sovas vaļas spāku un sasnādz lyugšonā debeseigū Tāvu... Ašneigus svīdrus lej, bet napasadūd vōjumam... Sovōs geibuma mūkōs dūd pīmāru tom vōjom un šaubeigom dvēselem, kuras tai vīgli ir uzvaramas. Jys aizrōda tim, kai vajadzeigs stōt pretim ļaunam, pat leidz ašņa izlīšonai. Un plyust asnis nu Dīviško Varūņa, un tys asnis ir par spāku un dzeiveibu... Slacynoļ zōli un eleja kūku saknes, pyrmū reizi laista grēceigū zemi,

lai nūmozgōt nu jōs lōstus... Tys asnis byus Mūceklim par dzeidynojūšu eleju, nu jō izaugs tykumu zīdi: lilejas un rūzes... Tys asnis sauc uz žālsirdeigu Dīvu pēc žēlesteibas daudzi skaļok, na Abeļa asnis... O Dīvs! es tyvynojūs pi Dīviškō Varūņa ar dziļu pazemeibu un kreitu pi Jō ceļūs uz akmiņa, kuru apslacynōja Jō Asnis... Tova, o Jezu, mūkas vīta ir ari maņ par karu un uzvaras vītu... Tovas, Kristus, sōpes un ašneigi svīdri ir par munas pesteišonas moksū un tova, Pesteitōj, uzvara maņ gūds... Pi Tevis es grybu pīsakert un tureitīs nažālojūt pat sova ašņa... Atļauņ maņ, Jezu, ar žāluma osorom nūsauceit Tova Vaiga ašneigūs svīdrus...

L y u g š o n a.

O Lobais Jezu un muns Pesteitōjis caur Tovu Eleja dōrzā lyugšonu un ašneigim svīdrim, dūd maņ, es Tevi pazemeigi lyudzu, spāku un iztureibu vysūs vōrgūs un gora izmysuma breižūs, ka es pēc Tevis īdams un Tev pakal dareidams, nikod napasadūtu mīsas un nūjautu vōjumam, bet vysod palyktu Tev uzti-ceigs leidz nōvei. Amen.

8) Baile nu nōves

»Un Jys sōce grimt bailē un skumēs.«
(Mar. 14, 33.).

a) Paradzamō nōve un mūkas satrice Je-

zus vysu byuteibu. Tagad Jys sajuta kai stipri mīloj dzeiveibu, kurā Jō cīneigō dvēsele tai labi beja nūstōdeita... Pi dzeiveibas Jū ņyu saisteja vysas sirdis dzeisleņas. na tōpēc, ka jū turātu par augstōku lobumu, bet tōpēc, ka jymā ređz lelu lobumu, saiņmtu nu Dīva rūku... Tū dzeiveibu Jys izdailōja ari pi cītim, nūjimdams sōpes, slimeibas, cīsšonas, pat atgrīzdams tū dzeiveibu nūmyrušim, kai jauneklam Naimā, Lazaram. Jys nasailgōja pēc nōves kai taidas... Slimeigō pēc nōves slōpšona un izdiļšonas gryba navarēja pat tyvynōtis pi Jō maigōs un skaistōs dvēseles, jo asameiba Jam nabeja par napanasamu mūku... Un raug, tagad nōve tyvynojās pi tōs skaistōs. Dīvam meilōs dzeiveibas!.. Jezus treis nu bailem un rībuma un apsalej ar ašneigim svīdrim. Raug, cylvāks, Dīvs-Cylvāks, kurs vysā palyka mums leidzeigs, lai byut mums par paleigu myusu bailēs, sōpēs, cīsšonēs, ņyu pats pōrciš vysu cylvāku bailes, sōpes, skumi, rībumu pret nōvi un iznikšonu... Kai gon, tu muna dvēseļ, navarātu Jam leidzjust un byut Jam pateiceiga?..

b) Trejskōrteigi meklej īprīcynōjuma pi mōceklim. Jezus mīlōja sovus mōcekļus un ar tim beja sirsneigi saisteits... Jys sajuta tū seviški tymā vokorā un tū teišam pastyprynōja... Grybātūs jūs vydā Jam palikt ņvu vysod... Jau škēršonēs sōpes ir sajutamas Jō bolsā pi pādejom Vakariņom: »Patīši Es jums

soku: nu šytō veinūgu augļa Es vairs nādžēršu leidz tai dīnai, kad Es jū jaunu dzešu Dīva valsteibā.» (Mark. 14, 25.). Jys ar pateiceibu pījēme sirsneibas pīrōdejumus un nu tō pricōjōs. Smaržeigi Marijas eleji Jō sirdei padareja lelu pricu un nadūmōja, ka 300 denariju byutu par lelu Jam dōvonu īpriķš nōves... Bet nyu nōves bailēs, tei mīlōjušō Sirds meklei īpricynōjuma pi draugim, meklej ūtras sirdis, kura mīlōtu Jū. Ak lobais Jezu! tu ari šudiņ redzi apkōrt sevis daudzi sōpu... daudzi grāku... daudzi atsolušu siržu un meklej īpricynōjuma nu manis... Bet vai es amok-sōju Tev ar mīleibu par mīleibu?... Vai es leidzjyutu tovom sōpem?... Draudzeiba ir par lelu montu un dōrgumu, kuru Jezus augši vērtēja... Un šudiņ Jys tū patīsu draudzeibu gryb paturēt aizvīnam ar mums, kurus sauc par draugim... Tōdēļ nabēgšu nu Jō, bet steigšūs ar Jū nūslēgt vysstyprōku draudzeibu...

L y u g š o n a.

O Dorgais Jezu, kurs naizsakāmōs sōpēs meklēji Eleja dōrzā īpricynōjuma pi sōvim nū-mīlōtim mōceklim, es Tevi pazemeigi lyudzu, padori, ka es apdūmōdams Tovas sōpēs un skumes, čakli steigtūs īpricynōt Tevi un Tovu Soldonū Sirdi ar ūzticeigu Tev kolpōšonu un ryupātūs Tev atmoksōt par tū naizsokama mīleibu, ar sovū kaut vōju mīleibu. Amen.

9) Esit nūmūdā un lyudzitēs.

«Un saceja Pīteram: Tai, jyus navarējot pat vīnas stundes pabyut ar Mani nūmūdā, Esit nūmūdā un lyudzitēs, ka naīkristu kārdynōšonā; gors gon ir dedzeigs, bet mīsa ir vōja.» (Mat. 26, 40, 41.).

a) Cylvāks nanūsatūrēs pōrbaudējumā laikā, jo viņa naspērdzynōs Dīva Gora syltais apgōrōjums. Kārdynōšonas un gryuteibas pīprosa daudzi goreigō spēka un strōdeibas, ka cylvāks varātu sovas dobas vōjumus un nāpastōveibu uzvarēt. Tur ir napīcīšama lyugšona. Lyugšona ir tei laimeigō prōta paceļšona uz Dīvu, kurā dvēsele saprūt sovū augstumu, mōtalisku vērtību pret tū apspīšonu, kuru cylvāks sajam nu pasaula... Lyugšona ir tei vīnaidō dārbeiba, kas cylvāku ceļ augšōk pi Dīva, kur dvēsele izamōca vērtēit žēlestēibu, kas ir augstōka par vysomō pasaula byuteibom... Lyugšona ir par tū debesēigu īgōrōjumu, nu kura pat šymā sastyngušā, soltajā pasaulē sirdis izkyust un palik meikstas... Lyugšona dūd mums tu saiyusmu, kura myusus mūdnoj pi naradzamō lobuma/ sasnēgšonas, ar kurās saiyusmas spēku mēs īmeistam grāku un savoldam ļaunōs steigsmes. Lyugšona ir augsts un svāts dorbs... tei ir styp-ra... ir varona... Jei atjaunoj pasauli... pīpylda bezdibini... cylvāku pīsītu pi šīs zemes padora par dabasu varūni... Lai tod tei

lyugšona, kuru maņ tai īteic sōpeigais Pesteitōjs, ir par munu ikdīnišku dorbu, munas dvēseles soldonu dusu... Koleidz dzeivōšā nu dīnas uz dīnu atsaļš vīnaļdzeigs, toleidz es nasasnēgšu uzvaras... Tūmār muna dvēsele gryb strōdēt... izlitēt sovus spākus un celtīs augstumūs... Gryb atsaraut nu zemes puteklim, uzvarēt zvēriskōs steigsmes un pōrmaineit cylvāku, padorūt jū par augstōku un eņgelim leidzeigu... Tōdēļ maņ ir jōsalyudz tai, ka teišam muna lyugšona byutu vysu moraliskūs spāku sasastīpšona, par nūpītnu munas apzineigas vaļas darbeibu, kas slōpst sasnēgt augstōku Dīva pazeišonas un mīleibas pakōpini... Kas tai lyudz, tys sasnādz Dīviškō apgorōjuma spāku un jaunu sirdi sovōs ikšinēs...

b) Skumes un baiļu laikā Jezus grīžās pi mōceklim, bet atrūn jūs aizmygušus. Tūmār lyugšona un ceīņa napadareja Jō borgōka vai styngrōka, mozōk žēleigōka dēļ citim... Labi saprota, ka gors ir mudreigs, bet mīsa ir vōja... Laipni atgōdinoj jīm, ka lyugtu un byutu nūmūdā, ka jī vīnōtūs ar Jū lyugšonā... Augstais Varūnis pamūdinoj sovus aizmygušus mōcekļus ar savu pīmāru pi lelu dvēseles pīnōkumu izpiļdeišonas... Raug, Kristus pamōca šite par divom patīseibom: Vyspyrms par tū, ka muna padīveiba un lyugšona, sirsneīga īsadziinōšona ikšejā dzeivē navar atsasaukt uz mūnim vōjokim brōlim rupā vai ap-

kaitynōjušā veidā. Tur ir nūpītni un soldoni jōmūdinoj uz lobu un vēl nūpītnōk jīm dū pīmāru, bet sorgōtīs nu vysa tō, kas jūs var apkaitynēt.

Ūtra pamōceiba ir lūti soldona: Ir mīyusu svāts pīnōkums reizē ar Jezu Kristus lyugtīs... Jo ejūt pēc Jō nūdūma, es karoju lyugšonas laikā ar grēceigom jyutom, vōjumim, varu tod byut drūss, ka lyudzūs reizē ar Jezu, mīyusu Pesteitōju. Tai gon, mums jōbyun nūmūdā un savu lyugšonu jōpylda vīnkūpeigi ar mīyusu soldonu Pesteitōju... Byut nūmūdā... uzvarēt kārdynōšonas lyugšonu laikā un vaktēt kaut vīnu stuņdi kūpā ar Jezu...

L y u g š o n a.

Dōrgais muns Pesteitōjs un soldona's Jezu, kurs sovas geibšonas laikā Eleja dōrzā pīsoki maņ palikt nūmūdā un lyugtīs, es Tevi pazemeigi lyudzu dūdi maņ tū žēlesteibu, ka es byutu vysod breivs nu kārdynōšonu lyugšonas laikā, bet jo Tev labpatīks mani pōrbaudeit, tad dūd maņ spāku uzvarēt gryutumus un palikt iztureigam lyugšonā leidz dzeives beigom. Amen.

10) Kristus atstots nu draugim.

a) Aizmērsšonas, vai atstōšonas saiyuta ir leidzkai komōjušō bezmīga nakts atstōtai dvēselei. Vīns vīneigais, Šī ir šausmeigi vōrdi...

Pat dzeivē navaram byut atstoti poši sev. Pateikami, soldoni un stipri saiški myusu sirdis saista ar citim un jo tī saiški teik ūmai sarauti, kai gon tod sōp myusu sirds... Bet kaidas mūkas, kaidas sōpes ir dvēselei, kad sōvas apzineibas dziļumā saiyut sevi atstotu un navar nikur atrast sev apmīrynōšonas, ni atbolsta pret sovom skumem?... Kū lai pasōkt sovā ikšeja vīntuleibā?... Nikaidas atbildes... Dvēsele syufa pasauli izmysuma un baiļu saucīni, bet atbildē klusums... Tōs dvēseles bezcereigōs vaimaņas ir leidz kai dzērņovu akmiņu grauzšonas trūksnis... jōs žņaudz bez žālsirdeibas cylvāka dvēseli un nūdūd šausmeigom ikšejom mūkom, kur nivīns atnōkt paleigā nagryb... Palik tik bailes, izmysums, bezcereiba un elne zam kōjom. Nā, Dīvs naatstōj cylvāka, tikai padūd jū pōrbaudeišonai, bet napamat jō, jo tikai cylvāks pats naatstōs Dīva... Muns Jezu, Tevi dabasu Tāvs tikai uz breiteņa atstōja: »Muns Dīvs! muns Dīvs! kōpēc mani atstōji?...« Tova dvēsele sauc uz Dīvu, Tova Sirds Jō meklej, gaida un iyudzās: »Tāvs, jo gribi, atjem nu manis šū bikeri!...«

b) Skotamēs uz Kristu, lai izamōceit uzvarēt atstōšonas un vīntuleibas skumes. Sv. Povuls runoj: »Beja izklausēits dēļ sovās gūdeibas,« tys ir dēļ dziļa cīna un gūda, kaidū atdeve Dīvam Pesteitōjs tymā aizmērsšonas tymšajā naktī ir pylns cīna un gūda uz sovu Tāvu. »Na muna, bet Tova vaļa lai nūteik.« Tai cy-

tai aūgstōkai vaļai atdūd gūdu, jo redz, ka vysom Jō padareišonom: tym som un skaidrom, priceigom un skumeigom ir dvēseļu izdailōšonas mērkis... Pesteitōjs zyna, ka mums vajadzeigs pazemeigi, uzciteigi un iztureigi pīsaturēt Dīva, kai laimes, tai un vōrgu breižūs, Jō lyugt, uz Jū paceļt sirdi un goru un Jō idvāsmom atklōt, atdareit sovās ikšines... Kristus redzēja iztureibas, pacīteibas un vysu spāku sakūpōšonas napicīšameibu karūs ar apspīsšonom, skumem, bezcereibu un izmyumu... Tōdēļ deve maņ pīmāru kai uz sabārztas, skumeigas, sōpeigas sirdis klīdziņa ir jōatbildz ar pylnu cereibas saucīni... Saut reizē ar sv. Gora vōrdim: »Nu dziļumim saucu uz Tevim, o Kungs, — Kungs izklausī munas vaimaņas.« (Ps. 129, 1.). Tai nu sirdis dziļuma, ar stypru cereibu un ticeibu, sakūpojūt vysus moraliskūs spākus saukt paleiga nu Dīva... Tūlaik ari mes ar Kungu Jezu varēsini runot: »Tāvs, na muna, bet Tova vaļa lai nūteik...«

c) Pat vystymsōkōs vīntuleibas naktī, kad cylvākam rōdōs jau nikur ni vysmozōkōs cereibas dzērksteņas navar sadabōt, ir vysstyngrōkais pīnōkums ar vysu lobōs vaļas spāku saukt Dīvu un tureitīs pi Jō... Loba vaļa ir stypra vaļa, pylna cereibas un paklauseign. Kū Dīvs gryb tam ir jōnūteik, tū grybu ari es... Lai kaut kas nūteik es pasadūdu bez pretōšonūs un ībyldumu. Nagrybu ni zam kaidim nūteikumim grākōt un pat nagrybu pīs-

laist, ka muna vaļa atsoltu uz Dīvu, kad Jys naitai padarejis, kai es lyudžu... Taida ūe dzeiga, stypra, atsadavuša, lūkona, nasaiāu žama vaļa pi cylvāka ir sasnādzama tikai nū grymstūt ikš Dīva, pilneigi vīnojūtis ar J caur korstū un stypru mīleibu... Raug, Jezus pilneigi atsadūd Tāva rūkōs... Un tōpē rūnās pi Jō engeļs, varbyut vīns nu tim, ka 33 godi atpakaļ staleitī dzīdōja: »Mīrs lōba vaļas cylvākim...« un atnas tam Cylvākam kuru ir Dīvs nūmīļōjis, mīru un īprīcynōju mu... Ari maņ, jo byušu vīneibā ar Dīvu Jys syuteis izmysuma laikā sovu engeļi, kur styprinōs māni...

L y u g š o n a.

Esi sveicynōts Vyssvātōkais Kungs Jezus Kristus žēlesteibas Dīvs! žāļsirdeibas Devējs Lai ir slavynōta Tova dzeive, mūka un nōve Lai ir gūdynōts Tavs vysudōrgōkais Asnis geibšonā izlītais Eleja dōrzā dēļ myusa pesteišonas. Caur tū Vyssvātōkō Tova Ašņa izlīšonu, es Tevi pazemeigi lyudzu, iznycynoj mānī kōreibu, īdūmeibu, lepneibu, progoreibu, beidves labsirdeibas, sōteibas, pazemeibas un lānprōteibas tykumas, ka es pilneigi atsadūdams uz Dīva varātu aizpeļneit myužeiga lāimeibu. Amen.

11. Judaša nūdūšona un skupsts.

»Celitēs, īsim! Raug, jau tyvojās muns nūdevējs!« (Mat. 26, 46.)

a) Jezus pōrcīte nōveigu skumi, baili un geibumu... Ašneigūs svīdrūs meklēja īprīcynōjuma pi sovim mōceklim, pasarōdeja jim sovā vōjumā, bet ari lyudzēs. tōdēļ sasnēdze uzvaru. Jō cylvāka doba bailōjōs un sauce: »Žāļoj pats sevi,« bet Jezus grīzēs pi Tāva un Tys parōdeja Jam uzupurēšonōs un pašaizalīgšonas ceļu, kuru Kristus ari uzjēme. Uzvarēja un atmete vysielōku kārdynōšonu dzeivē, nūlyka sovu golvu Tāva rūkōs un Tāvs Jam deve ikšejū mīru un drūšeibu. Jezus Leldīnas uzvarā ir dīvaida: Vyspyrmōk uzvarēja nōvi, pa ūtram īveice mīsu un asni, bet dvēselei deve vērs dzeives, pasaula un nōves uzvaras krūni. Ak cylvāk, īsaver Jezus ikšejā pasaulī, kai tys majestatiski un breiniški izaveidoj Eleja dōrzā. Pakal nōkt pēc Pesteitōja dvēseles taču ir ari muns pīnōkums un vēļ svāts pīnōkums. Ari maņ veiriški drūši ir jōsastōj pret kārdynōšonom un dzeives gryuteibom... Tai ar Jezus un caur Jezus uzvarēšu ikvīnā karā. Gora uzvara vērs mīsas ir vyslaveigōkō cylvākam Leldīna!..

b) Raug, tyvojās muns nūdevējs! Šei tyvynōšonōs beja šausmeiga: Jezus sasateik ar Judašu... Jō teira, laipna, skaista dvēsele, kura tikkū uzvarēja ašneigūs karūs zamōku

dobu un aļunumu, stājās pret zamu, nīceigu, ļaunūs steigesmu vērgu, pret napateiceigu, vilteigu, nūdeveigu mōcekli... Ak, kaidas ceļus staigoj cylvāks!.. Kaidis ir napastōveigs... kaidom pōrmaiņom pasadūd!.. Kai izaveidoj mīleiba, pazeišona, apzineiba un žēlesteiba pi vīna, bet kai sovaidi pi ūtra!.. Tik zyaoms ir tys, ka dīviškais pasōkums pi Judaša tōpēc pōrsaveidōja ļaunā karikaturā, ka apostols nājēme nūpītņi Jō kai Dīva, Jō mōceibu un nastrōdōja reizē leidza ar Dīva žēlesteibu... Tad vēl jys beja ļūti lepneigs, patmīleigs, idūmeigs, kōreigs un šaubējōs ticeibā. Tys vyss Judašu nūvede pi šausmeigō dorba.

„Iam šytū runojūt, raug, pīgōja klō⁴ Judašs, vīns nu tim divpadsmīt un ar jū iels ļaužu pulks ar zūbynim un rungom, vērsģoreidznīku un tautas vacōku uzdavumā. Bet nūdevējs beja jim devis zeimi, saceidams: »Kuru es pabučōšu, tys ir Jys, jemit Jū cīši. Tyulen pīgōjis pi Jezus saceja: Esi sveicynōts Mōceitōi! un Jū nūbučōja.« (Mat. 26. 47.—49.) Šymā breidī uz Jezus skaistōs, spūžōs dvēseles kreit vyslelōkūs mūku tymsums. Raug, Dīvs cylvāka mīsā sajam bučōšonu nu īsamīsōjušō satana, kurs īsadrūsynōja pi tōs Judaša nauđas, kuru turēia rūkā, pīvīnōt Judaša vilteigu skupstu... Mīleibas zeimi par nūdūšonas zeimi... Nikod cylvāku, kaida navīn pīsadūršona nabeja tai sōpeiga un zamynojūša, kai šys nūdevēja skupsts un vēl nūdevēja — mōcekļa skupsts...

Pasauls varēja gaviļu bolsā saukt: Skotatīs, kaidi Jō mōcekli!.. Draugs, vai var tys byut, ka taidā atģōji nūdumā?.. Cik tōli nūģōji tu, apostols un muns draugs, ka ņyu palic par vyslelōkū pazamynōjušu munu nagūdu?.. Muns Jezu, es atdūdu Tev vysaugstōku ģūdu vysdziļōkā leidzjuteibā... Zynu ņyu un saprūtu, kuri cērtumi vairōk aizdūd sōpes Tova maigajai Sirdei un kuri traipekli Tova slavai ir vystymsōki... Tī napaīt nu Tovim maidnīkim, bet nu Tovu draugu... tovu prīsteru... Muns lobais Jezu, cik daudzi sōpu vairinoj Tev tī, kuri vilteigi lauž uzticeibu un nacīneigi bargejās ar Tovu mīsu!.. Ak, ka muna uzticeiba un mīleiba varātu byut par Tova ģūda pīrōdejumu... Pyullēsūs ar vyssirsneigōku uzticeibu atmoksōt par Judaša nūzyģumu...

L y u ģ š o n a.

O Vyspacīteigōkais Jezu un žāļsirdeibas Dīvs, kurs pacīti naizsokamu sōpi Sovā Sirdi pi Judaša vilteigō skupsta, pazemeigi Tevi lyudzu, sorgoj mani nu lepneibas, idūmeibas un šaubu ticeibā, bet padori munu sirdi pazemeigu un dūd maņ stypras ticeibas tykumu, ka es ar uzticeigu munu kolpōjumu varātu atnoksōt Tev par tom svātzōdzeibom, kaidas aizvīnam dora ļauni un vilteigi cylvāki, Amen.

12. Jezus teik sagyuts.

»Tūlaik jī pacēle pret Jū sovas rūkas un Jū saīeme.« (Mat. 14, 46.).

a) Raug, myusu Pesteitōjs sasīts par mums ar vērvem. Saijut padareitu Jam nagūdu: «Kai pret kaidu slapkovu jyus asat izgōjuši ar zūbynu un rungom, lai Mani sagyutu...» Jyus tīmseibu vērgi un nīceibas kolpi saistat Tū, kas vīneigi vīns storp jums ir vysā breivs... Jezus mīleibas vērgs tagad par myusu grākim palīk vilteibai, īnaidam un atrībšonai laupejuma un atļauun sevi gryusteit, stumdeit un rausteit tim zamim un augstmaņu kolpim, kuri gryb Jū nycynōt... O nabadzeigs, skumeigs, bet gūda cīneigs myusu Izpērcējs!... Jūdašs Tevi pōrdeve par vērga moksū, jo Sv. Roksti soka: »Jo kas nūnōvēs sovu kolpu, tam byus jōmoksōj 30 sudobra gobolu.« Tai muns Jezu, īnaidnīki jau salyka šū moksū, tod var Tevi nūnōvēt... Vērga liktiņš ir Tōvs gols!... Jau naaizsorgōj Tevis nikaidis lykums, esi izdūts mežūneigus beņžu un mūceitōju rūkōs sōpeigais, skumeigais un nu visim atstōtais Pesteitōjs!... Jezus uperej sovu sasīšonu un nagūdu pi sagyūšonas par mums, kurus saista grāka saites. Pēc Jō pīmāra sv. Paulins atstōj sovu katedrali un sv. Felixā kopu un, naivārōdams sova augsta dzymuma kōrtas palīk par mežūna vērgu, lai izpērkt nabadzeigas atraitnes dālu. Serapijons, kurs jauneibas dīnōs pa-

vadeja prīceigā piļsētnīka dzeivē, pōrdeve vēlōk pats sevi un izbreivōja divi dvēseles. Sv. Vincents atsadeve vērdzeibā un grīze pi ticeibas atpakaļ atkriteju... Kristus atļauun sevi saisteit, gryusteit, rausteit, apkaitynōt, lai saraut munu grāku važas. Ak Kungs, es bučoju Tōvus saiškus un tōli atmatu vysus grāku saiškus...

b) Tūlaik visi (jō mōcekli), Jū pamatuši, aizbāga... Ji nūvede Jezu pi vērsgoreidznīka. Tur sasalaseja visi vērsgoreidznīki, autas vacōki un Rokstim mōceiti.« (Mat. 14, 50. 53.). Otkon Jezuš nōk Jeruzalemā, bet kai sovaidi... Na tai kai Pyupolu svātdīnā! Tagad ceļš Jam skumeigs, vīnmuleigs, gryuts un sōpeigs... Ari tagad smaržoj kūku zīdi, zaļoj palmas, bet cylvāku sirdis beja akmiņam leidzeigas, taidas cītas... soltas... pylnas naida... Jezus majestāte namūdynoņ jymōs gūda. Jō skumeigu seju klōj nakts āna... Jō mīleiba naatrūn leidziuteibas... Šausmeiga ir līta, kad cylvāks žēlesteibu zaudej un grīžās pi grāka, nu dzeiveibas pi nōves, nu mīleibas pi najyuteibas un īnaida, nu dedzeigōs draudzeibas pi vilteigōs nūdeveibas... Muns dōrgais Jezu, kad taidas šausmeigas pōrmaiņas nūteik myusu acīs, pastyprinoņ myusus, Tevi lyudzam, ka mes uzticeigi palyktu pi Tevis un napazaudātu žēlesteibas stōvūkli. Zynu, ka sōp Tova Sirds pi myusu siržu napastō-

veibas, tōpēc dūd man stypru un uzticeigu mīleibū!..

c) »Vērs goreidznīks nu Jezus vaicōja par Jō mōceklim un par Jō mōceibu. Jezus tam atbiļdeja: Es pasaulam runōju atkiļoti, Es vysod mōceju vai sinagogōs, vai ari svētneicā, kur sāsaloša visi Judi, paslāptā vītā Es nikō naasmu runōjis. Un kōpēc vaicoj nu Manis? Vaicoj tūs, kuri dzērdēja, kū Es jim stōsteju; jī zyna, kū Es runōju.« (Jōn. 18, 19.—21.). Jezus stōv sasīts pret augstu padūmi. Stōv kai nabadzeigais cītumnīks, tūmār majestātiskā augstumā. Jō runa breiva un sirdsapziņa teira... Jō dzeive skaidra kai saules spūdrums. Stōv pacaltu golvu, tūmār dziļā pazemeibā. Tūmār ir Jō vysaugstōkō gudreiba un vysskaistōkais kēneņu krūnis... Prosit ļaužu — runoj, kas nu munom mōceibom palyka ļaunōks... Vai īdams pēc muna pīmāra zamōks un nakrīt-nōks... Vai caur munu padūmu grēceigōks?... Kū ļaudim nešu, vai dzeiveibu, vai nōvi?... Lai tod tī jums atbiļd, bet na Es, cītumnīks. Pi manis nav nikō nūslāpta, muna dzeive beja vērs pasaula par tīsu... par uzvaras tīsu, kura pastyprinoj Mani un munus ceļus... Muns Jezu, tu uzvarēji pasuli! Kas ir pret Tevim saišķi, karaveiri, augstō padūme?!.. Ak, mani pōrjam svātōs bailes un drabulis, kad sev īdūmoju šō skota majestāti!..

d) »Kad Jys šytū saceja, vīns klōlasūšais kolps īsyta Jezum par vaigu, saceidams: Vai

šytai Tu atbiļdi vērs goreidznīkam?« (Jōn. 18, 22.). Tei breivō un pylna spāka Jezus runa atkānēja balšeigi un naizsokamu dusmes īnaidu izmūdynōja nakrītņūs tīsōtōju sirdīs. Apziņeiga un ni nu kō naatkareiga Dīva-Cylvāka atsazeišona pi sovas atklōtōs mōceibas izmūdynōja elņišku trūksni tīsas zālē. Vīns nu karaveirim īsyta Vaigā Pesteitōjam... Kaidas ļausmeigas pasazamynōšonas un nūsmōdeišonas stōvūklī nūstōda Jezu šys plikis! Pacel bolnu, protestej, bet nikō naapkaitynoj un pīdūd... Bet mes?... Ak mes, pat smolkūs, mozūs apkaitynōjumūs asam napacīteigi un daudzi reizū žālojamēs pret sovu tai ļausmeigi pazamynōtu Pesteitōju... Daudzi ir pi mums dusmes un lepneibas... Ak, byusim prōteigi un saudzēsīm tyvōkus, lai aizsorgōtu sev gora breiveibu... Kai upes akmintēni, tai cylvāku raksturi apsaberž un gludynojās, kad dzeivē vīns ar ūtru sasateik...

Lyugšona.

Muns dōrgais Pesteitōjs, muns žālsideigais Jezu, caur Tovu sagyušonu, rausteišonu un ar vērvem saisteišonu, dūdi mums, Tevi pazemeigi lyudzam, ka mes uzticeigi palyktu vysod pi Tevis vysōs myusu bādōs, skumēs un vōrgūs un nikod napazaudātu žēlesteibas stōvūkla. Dūd mums stypru un uzticeigu mīleibu, lai varātu vysod byūt ar Tevim. Amen.

13. Jezus pi Kaifasa..

»Daudzeji gon nataisneigi līcynāja Jam pretim, bet jūs līceibas nasaskanēja... Tad pīšacēlis vērs goreidznīks nūsastāja uz vyds un vaicāja Jezum: Vai Tu nikō naabildēsi uz tū, kū jī pret Tevi līcynoj? Bet Jys klusēja un nikō naatbiļdeja.« (Mar. 14, 56—61.)

a) Jezus vaigā beja radzama prīca, kura Jū spērdzynāja un styprynāja mūku laikā. Beja aizgrōbuša bilde: Jezus kluss, acīs skotōs meili, soldoni un skumeigi, seja pylna sōpu, bet tys vyss kūpā dūd pacīteibas un lānprōteibas skaistumu Jō vaigam... Nikas tai skaidri naizrōda Pesteitōja gora augstuma kai tys klusums, kurā Jys nūgrymst sovā nūka laikā. Tys cylvāks kuru zynāja kai vareigu dorbūs un vōrdūs, takušā breidī naatver mutes. naatsasauc, kad ceļ pret Jū vilteigas līceibas, izzūboj Jū un nycynoj...

b) Skotamēs uz Jō laipna, skumeiga vaiga. Mes bīži pyulejamēs nūslēpt sovas saiyusmas, tūmār ōreigi ir gryuti naizrōdeit napatikšonas, pat dusmes, kad myus sateik nataisneiba, dora mums pōri, vai škodi... Bet skotamēs uz svātō Kristus vaiga, uz tō cīneigō vaiga ir radzamas, monamas sōpes, cīsšona, bet ir pacīteigs rōms... Ir nūbōlējis, jo bez mīga pavadeja šū Lelōs Pīktdīnas nakti... Bet vēl ašneigī Eleja dōrzā svīdri... Ak, vēlōk tys Vaigs vēl vairōk zaudēja ašna sōpeigā

šausmeigā, krūņōšonā... Tūmār, kad īrauga sagatavōtu krystu, ir radzamī uz tō bōlō Vaiga smaidi... Bet vēl vairōk tys Kristus Vaigs palīk goreigs Jō sōpeiga krysta ceļā, kad jau Jō spēki tyka vysā izsmalti... Galeigi uz krysta pacalts, skotōs uz skumeigu nūvōrgušū cilvēci tys Dīviškais Vaigs naizsokami soldoni... meili... un Jō lypas klusu lydžās par visim... Ak, muns Dīvs! vai tys Kristus Vaiga soldonums tai šausmeigōs sōpēs nav lelōks gūds, nav lelōka uzvara par Lazara pīceļšonu nu myrunim?... Tai, muns dōrgais, sōpēs, vōrgūs, nalaimēs vērsimēs nūpītņōk šymā soldonā Jezus Vaigā, lai ar nasaluztu goru varātu tōs pacīst un uzvarēt, palīkūt vysod cīsšonā pacīteigim un iztureigim...

c) »Tad otkon vērs goreidznīks Jō vaicāja: Vai Tu esi Kristus, Svātō Dīva Dāls? Jezus atbiļdēja: Es asmu, un jys redzēsīt Cylvāka Dālu sēžam pa lobajai (Dīva) vysvareibas rūkai un atejam vērs debess mōkūnim.« (Mr. 14, 61—62.). Cīturnīks, tikkū apkaltynōts ar karaveira pliki, dūd līceibu pret augstu padūmi un tīsu, ka ir Dīva Dāls. Pōrsorgoj žaidu tautas tīsōtōjus, ka jī stōv pret myužēigu Tīsōtōju... Šite Kristus uzastōj ar sovas dvēseles vysu spēku un varu, lai tikai līcynōt patīseibu... Taisneibas sinedrion, munas tautas lykumeigais pīkšstōvis, zini, ka tovas dūmas šudīn ir tōli nu Dīva plānu. Baileigs ir tō ceļa gols, kuru ņyu sōcu Dīva vōrdā, tūmār dūdu

liceību tikpat taisneigu un drūsu, ka es tys pazamynōtais un nu jums izzūbōtais cylvāks, kurs te stōvu jyusu priškā—asmu Dīva Dāls... Šei drūsō un reizē baidušō atklōšona beja gryuta iticēšonai. Teišam nav tī cylvāku vōrdi, ni dūmas, ni celi... Ka Kristus taidā stōvūklī atsaroda pret augstōs padūmes tīsu, tai gribēja Dīvs... Dīvs atļōve saisteit sovu Dālu, pīlaide, ka Jū iznycynōtu — meideitu un izzūbōtu, lai caur cīsšonu un uperi Jō mīleiba otkon valdeitu par cilvēci. Gūdynoju un slavynoju Tevi Dīviškais Pesteitōjs, kurs tik daudzi esi nūmīlōjis cylvākus... Saprūtu Tovu atnōkšonu un ar osorom verūs uz Tevim cītūšō... Pateicu Tev nu sirds dziļuma...

d) »Tod vērs goreidznīks pōrplēse sev drēbes un saceja: Kam mums vajadzeigi līcinīki? Jyus tokš dzērdējot zaimōšonu. Kai jums līkās? Jī visi klīdze: Šytys ir nūdūdams nōvei.« (Mr. 14, 63.—64.). Nju Jezus sirds pōrdzeivōja svātu, dziļu sōpi... Jau īpriķš zynōja kaidis byus galeigs slēdzīns, bet dzēržūt tūs vōrdus: ir nūdūdams nōvei, ir nōvi peļnejis, Jezus dvēsele sajuta nazsokamu sōpi... Tūmār tei laipnō dvēsele atsadūd dzeiveibas un nōves Kungam, salykdamā Jam uperē sevi. »Raug, Es eju, asmu gotovs uz nōvi... Asmu nōvi peļnejis, jo nasu uz sovīm placim vysa pasaūļa grākus. Iznycynoj mani, lai munas salauzeitās dzeiveibas smarža aiznōk pi Tevis un pōrlyudz Tovu dusmi... Ari es nju kreitu

uz vaiga pret Tevim, muns Jezu, kurs par manīm pījēmi nōves sprīdumu... Tys sprīdums pīdar maņ, bet Tu jēmi jū uz Sevim, par manīm mērsti, ka es dzeivōtu dēļ Tevis... Tī saiški, ar kurīm Tu gribi mani pīsīt pi sevis ir styp-rōki kai nōve... Ak cik daudzi asmu porōdā pateiceibas Tev, munas dvēseles Mīlōtōjs!...

L y u g š o n a.

O vyspacīteigōkais un lānprōteigais Jezu, munas dvēseles Mīlōtōjs, Tu pījēmi nataisneigōs tīsas sprīdumu ar lānprōteibu un mīleibu uz manīm. Es symtkōrt reizē pateicu Tev par tū bezmēreigu mīleibu un pazemeigi Tevi lyudz, pīsīt mani pi Tovas Sirdis ar vysstyprōkōs mīleibas saiškim, ka es Tevi korsti mīlōdams varātu palikt Tovas pesteišonas cīneigs. Amen.

14. Pītera aizalīgšona.

»Ari Pīters gōja nu tōlīnes Jam pakal leidz pošam vērs goreidznīka pogolmam. Tur jys atsasāda leidz ar kolpim un siļdejōs... Pīteram asūt pogolmā, pīnōce pi jō vīna vērs goreidznīka kolpyune, un, īraudzejuse Pīteri syl-dūtīs, vārdamōs uz jū saceja: Ari tu beji ar Jezu nu Nazaretēs. Bet jys līgdamīs saceja: Ni es zynu, ni saprūtu, kū tu runoj. Tad jys izgōja ōrā uz priķšpogolmu. Un gaiļs aizdzīdōja. Tad otkon tei kolpyune jū īraudzejuse

saceja klōtasūšajim: Šytys ir vīns nu tim. Bet jys otkon aizalīdze. Pēc nālela breiža klōtasūši saceja Pīteram. Patiši tu nu jim esi, tu taču esi galilejits. Tād jys sōce lōdētis un zvērēja: Es pavysam tō cylvāka napazeistu, par kuru jyus runojat. Un tyulen gails ūtru reiz aizdzīdōja.« (Mr. 14, 54—71.).

a) Pīters mīlōja Kungu Jezu, bet jō mīleiba beja vēl rūpa, jyuteīga un naizveidōta. Vēl tymā mīleībā beja daudzi naapzineigas jyuteibas. Mōk nūkrist ceļūs, bet mōk ari bailōtīs, pat napagrīzdams nikaidas vēreibas uz savu napastōveibu. Vēl par daudzi pasadevedabiskom steigsmem. Beja jam loba sirds, bet vēl nanūryudeita un bez pōrbaudejumu. Un raug, tū sovas mīleibas dzērksteņu Pīters stōda pret auku... Nav tod lels breinums, ka nūdzysa un atstōja tikai dyumus. Jezus labi zynōja dedzeigūs, bet vēl naizdailōtus savu mōcekļu raksturus. Pōrmete jim: Cik ilgi es jyusus cīššu! Kod izveidōsit galeigi savu pastōveigu vaļu un raksturu?! Ak, muns Jezu. šymā lītā es radzu sev pōrsorgōjumu, ka ryupātūs lobōk pazeit pats sevi un nacarātu naapzineigom īdzyntom steigsmem, ka caur lyugšonu atklōtu sovas dvēseles dzeļmi Dīva žēlesteibai, ka mōcātūs paklauseibai, pazemeibai, kas nu īdzyntōs steigsmes izdailoj pastōveigu, apzineigu un sevi savoldušu vaļu...

b) Pīters bezbaileigi ijēme vītu tūs cylvāku vydā, kuri Kristus Kunga ni zynōja, ni mī-

lōja... Igōja taidā draudzeībā, kur jō sirdis maigōs sajusmas naatrūn atbōlsta. kur volda soltums un nikaida guņs nasasylda jō dvēseles... Atsadevis pats uz sevis, palik vōjs un pakreit. Taidā soltā draudzeībā var nūsaturēt pi lobim pasōkumim tikai eisti korstas, dedzeigas sirdis un nauzvaramas nu ļaužu uzskotim, kuras nagriž vēreibas ni uz ļaužu runom, kuru pōrlīceibas ir tai stypras, ka vai soltumā, vai korstumā, aukā vai mīra breidī, karūs vai dusas breidī palik napakustynōjamās... Taidis ir augsts dvēseles stōvūklis. kurs pīrōda ikšējōs dzeives idealu, izveidōšonu un tōs spēku... Ari māu jōbyun par pastōveigu, bet napakustynōjamu akmini, kliņti... par stypru sakni vai zīdu, vai par stypru dvēseli, šō vōrda pilneiga nūzeimē...

c) Kū ilgōk Pīters palik tōs soltōs sabīdreibas vydā, tū palik vōjōks, tū, vairōk atsātōlynoj pats nu sevis un pīsamāroj pi apleicējūs gora un vōjuma... Jys cīš zam tō īspaidā, bet pasadūd... Bet vysļaunōki jam tys, ka jō sirdsapziņa aizmyga... Naisagōdoj par tū, ka tyka atkareigs nu īlas, nu tukšu soldotu un meitu... Taidūs apstōklūs grymst ļūti zam mi... Ja gon, tam pūram, kur jys sēdēja pi guņs, nabeja akmiņa dybyna... tōdēļ pagrymā... Ir ļūti nu lela svora atsasvabynōt nu ļaunu īmesļu, kuras vōjīnoj myusu tykumiskōs sajusmas un naļauņ izaveidōt myusu cnerģijai... Var byut, ka lyudzam un apdūmōjam.

tūmār naveseleigā un napiļneigi apzineigā veidā, tādēļ navaram sasnēgt eistōs tykumiskōs dedzeibas... Tajdā gadejumā mēs asam pīleidynojami pukeitei, kura ir istōdeita slyktā zemē. Pukeite dzeivoj, aug, bet jōs nūvōrgušašais zīds un lapoņas nikam nanas prīcas. Tādēļ sorgōsimēs nu ļaunu apstōkļu un slyktas draudzeibas, kaj nu līpeigom slimeibom.

Lyugšona.

O Vysužālsirdēigōkais muns Pesteitōjs, Kungs Jezus, caur tū sōpi, kaidu Tev aizdovetovs mōceklis Pīters, Tevis trejskōrteigi aizalīgdams, lyudzu Tevi pazemeigi, padori munu vaļu stypru un napakustynojamu uz ļaunu, ka es nikaidōs izbālōs, vōrgūs, nalaimēs, nikod Tevis naaizalīgtu. Amen.

15. Kungs Jezus pasaver uz Pītera.

»Atsagrīziš atpakaļ, Kungs pasvēre uz Pītera, un Pīters īgōdōja tū vōrdu, kuru Kungs beja sacejis: Koleidz gaišs aizdzīdōs, tu Manis trejskōrteigi aizalīgsi. Jys, izgōšs ōrā, gauži raudōja.« (Luk. 22, 61.—62.).

a) Kristus atsagrīž uz mōcekli un Jō skots pylns pōrmatuma un reizē žāluma, isaūrb Pītera dvēseles dziļumā. Tai skotōs saule pavasarā uz snīga un uz pavasara augu pumpura: Snīgs izkyust, bet pumpurs izplaukst...

Vīns skots, vīna pasavēršona, bet cik dūd dzeiveibas... Kungs, atsyuti arī maņ, taidu debeseigu, spūžōjušu skotu... Ak pasaver... atmaini... izdailoj munu sirdi... Iļej žālumu tur par munim grākim... Lai Tova pasavēršona iļej spēku, gaisnu un syltumu muņā nūveitušā vōjā dvēselē un lai izklaidoj vysus vōjumus un šaubas... Ak, padori, ka myusu dzeive nabyutu tai dryuma, pīsita pi zemes, taču mes radzam zvaigznes un augstu debesi, zynom, ka goreigais pasauls, kuru mums atver Dīva žēlesteiba, ir tai jauks, augleigs, ražeigs, soldons un meils... Spūžums, skaistums, prīca, — raug tei ir Tova dzeive un žēlesteiba manī...

b) »Un Pīters īgōdōja tū vōrdu...« Tei īgōdōšona nabeja tikai pīmiņas vai atmiņas darbeiba, bet ikšējō cylvāka atsamūsšona un ceļšonōs. Tei satrīce un pōrjēme vysu Apostola dvēseli... Jyuteiga kauna, žāluma un izbailes sajyusma rōvēs nu jō sirdis dziļuma. Tagad jam gōja prōtā tī vōrdi: »Seiman, Jōna dāls, tu esi kliņts!...« Kliņts... akmiņs!... Ak, dreizōk nīceigs mōls!... Dvēseļu gons?... Nā, nūdevējs, aizalīdzējs... »Lyudžus par tevim, ka nasamiteitu tova tīceiba!...« O Jezus, es nabeju cīneigs Tovas lyugšonas... Tu lyudzi, bet es nasalyudžu reizē ar Tevim... Teišam runoju: lai kaut maņ vajadzātu nūmērt ar Tevim, naaizalīgšu Tevis!... Tai, runōja šytū un vēl daudzi skaistu vōrdu... redzēju arī

Tovus breinumus, Tovu breineigu pōrsamci-
šonu uz Tabora kolna... Tūmār... tūmār ari
pasaceju tū, ka »nazynu šytō cylvāka!« Nav
īspējams tō apraksteit, kai taidūs gadejumūs
asam pīroduši atgōdynōt, kas beja... Tūlaik
lobōk raudōt... līt ryugtas osoras... Lobōk
nūsaraut kur klusumā, kur varam inōkt sevī,
sovā sirdī, izlyugt jaunu spāku un drūši ceļtīs
nu pakrisšonas...

c) »Nu Kaifasa jī aizvede Jezu uz tīsas no-
mu.« (Jōn. 18, 28.). Tymā pošā laikā, kad
Jezus cīneigō dvēsele dareja īspaidōšonu Pī-
tera dvēselē un aīdareja tur osoru strauteņu,
kuras mozgōja Apostola vaiņas. īnaidnīki tōlōk
zūbōja myusu Pesteitōju leidz kai tōrpu.
Jīm Jezus skots, Jezus pasavēršona palīk bez
kaidas nūzeimes. Jō skaidrō un līgsmeigō dvē-
sele pat timsūs mūku breidī un Jō breiniškei-
gais klusums nikō tim narunoj... Grāku vara
dora tūs dvēseles najyuteigas un soltas... Tai
tyvu jī ir pi Kristus, tūmār tai tōli, tōli atsa-
raun nu Jō gora... Sovstarpejais dvēseļu at-
tōlums ir mēreits na ar ulekti, bet ar dūmu un
sajyusmu sadarbeibu. Labvēleiba, leidzjyutei-
ba, lānprōteiba, raug, šī ir tī celi, uz kurim dvē-
seles sovstarpeigi tyvynojs. Ak, muns Jezu,
kai es grybātu pi Tevis pīsatyvynōt, bet muna
vīnaldzeiba mani raun pasaļa vīlņūs. Sasīdi
muna soltu sirdi un atdori osoru straumi, kas
mozgōtu munas vaiņas!..

Lyugšona.

O Lobais Jezu un muns dōrgais Pesteitōjs,
kai mūkas laikā caur sovu žēleigu pasavēršonu
izmūdynōji Pītera dvēselē eistu žālumu un
gaužas osoras ar pīdūšonas cereibu, tai tagad,
sirsneigi lyudzu Tevi, pasaver uz mani vōia
grēcīnīka un sasīdi manu atsolušu sirdi, izmū-
dynoj pilneigu žālumu, ka es gaužam apraudō-
dams sovas vaiņas, varātu sasnēgt vysu grāku
pīdūšonas un nu jauna Tevi korsti mīļōtu.
Amen.

16. Kristus teik izzūbōts.

«Bet tī veiri, kas Jū uzraudzeja, Jū izsmē-
ja un syta. Aizsaguši Jū (syta Jam par Vaigu)
un vaicōja saceidami: Pravītoj, kas Tev īsyta.
Ari daudzi cytū zaimōšonas vōrdu jī Jam sa-
ceja.» (Luk. 22, 63.65.).

a) Īneida Jezu un izasmēja, atļōve sovai
Vīlceibai un īnaidam vysu nakrītneību pret nū-
tīsōtu uz nōvi. Jūs slīkas sedze Svātū Vaigu
un dadzynōja Jezus dvēseli leidz kai guneigōs
ūglēs... Ak, ikvīns īnaida vōrds cauri dyure
Jam Sirdi kai ar osu šautru... Žeidi īdūmōja
sevī Messiju kai karali, kai kungu, kuram ir
pīdareigs augsts gūds, kuram zemeigu dūs
gūdu Tarsa un Sidona karali... Bet kas pyu
dateik Kristus Kēneņam, tam izzūbōtam kara-
ļam, apšplaudeitam sasystem un izmēdeitam?..
Pasaļs aizvīnam vēļ palīk par Kaifasa nomu

un Kristus Karalis jymā ir aizvinam par izzūbōšonas un īnaida priekšmatu... Tai gon, mes visi pi tōs zaimōšonas pīsadolom cik reižu grākojam, cik reižu svīžam tam soldonam Pesteitōjam acīs ar sovu kōreibu dublim... Myusu ītīpeiba un myusu vīglprōteiba ari tagad vēl dora apkaitynōjumu Jezum un aizdūd Jam lelas sōpes... Kai moz mes saprūtam Jū, kai lūti apkārojam Jō gudreibu, kai šausmeigi sakrūplōtu Evangelija biļdi apzeimōj myusu dzeive... O krysta nūslāpums! kai teišam asmu nabadzeigs pret tevim un nalai-meigs grēcinīks. Es grybātu gondareit Pesteitōjam par izdareitim jam nūzygumim, pōrlyugt Jō un Jam atmoksōt, tōdēj saucū reizē ar sv. Pōvulu: »Lai ikvīns kreit ceļūs, lai ikvīna mēle slavynōj Jezus gūdu...« Ak sv. Pōvuls, ar kaidu prīcu, ar kaidu dedzeibu, ar kaidu sajusmu tu raksteji šūs vōrdus!.. Tagad es tevi saprūtu... Skotūtīs Kristus mūkā, tova slōpšona vairojās un vōrdi īsalīsmōj... Tu gribi, ka mes pasaulam rōdeitu cytu vērziņi, ka mes izlobōtu Kristus pazamynōtu gūdu...

b) Aizsaguši Jū syta Jam par vaigu... Izsmīšona, zaimōšona aplence Jezu tymā bezmīga naktī... Tai, Tevi sauce par pravīti, bet tu naredzi pat caur nateiru lokotu, kas Tevi syt!.. Kas grākoj, tys vysod tai dora tikai jō nikas naredz... Grāks satur sevī izsmīkli... Tū dzērdēja un redzēja Jezus tymā baileigā naktī. Eļstais kristticeigais cylvāks izrōda

Kristus Kungam klōtasūšam vyslelōku gūdu, naticeigs, bezdīveigs izrōda bezkauneigu nakrītneibu, itkai jū tymsa saga byutu škeiruse nu Jezus... Es tūmār grybu vysur īgōdōt par Jezus klōtasameibu, jo pīdaru tokš pi redzeigim... Lai munu dvēseli pōrjam Jō klōtasameibas sajuryta... Bet taida sajuryta izteirej un pīldej dvēseli ar žēlesteibu. Nivīns pava-sars dobā nadūd tik daudzi spērdzynōjušu un atdzeivynōjušu vīlu, kai daudzi spēka, energijas un spērgtuma dūd dvēselei žēlesteiba un Dīva klōtasameiba... Ja gon, nu tō mums izrīt vērsdabiskō dzeive...

L y u g š o n a.

O Vyslobōkais Jezus, tu izcīti baileigā Le-lōs Caturtdīnas naktī naizsokamu pazamynōšonu, izsmīkli un vysrupōku zaimōšonu nu naticeigim žeidim un karaveirim, lai atmoksōt par munim mozticeibas, vīnaldzeibas, nūlaideibas un ļaunprōteibas grākim. Tōdēj, es, Tevi vyspazemeigōk lyudzu, padori man tū žēlesteibu, ka munu dvēseli pōrjam tei Tovas vysod klōtasameibas sajuryta, kas mani spērdzynōtu vōjumūs un sorgōtu nu ikvīna grāka. Amen.

17. Jezus Pilata priškā.

»Tod Jezus stōjōs pret vītnīku.« (Mat. 27, 11.).

a) Nyu nūteik Kristus lykumeigō sasatik-

šona ar Romas irēdņi, kurs pōlītiskas izredzes dēļ mōk pīsamārōt pi ikvīnas religiozōs formulas, jo nivīnas nūpītni najēme... Jys greizsirdeībā prosa: »Vai tu esi žaidu karalis?« Tūmār par taidu naizaskota nūvōrdzis, nabadzeigs, stōvušais pret Pilatu atvastais cylvāks. Tai ir vysod, ka valsts veiri beistās par sevi un par sovu irēdņa vītu, jo navar cīst blokus cytas varas. Jezus atbild: Vai šytū vaicōjumu stōdi pats nu sevis, vai ari citi tev runōja par Mani?.. Vai ūtraidi: Vai tai, kai es, izaskota karali, kuri tovōs acīs ir kai dyurēis?.. Muna valsteiba nav nu šō pasaula. Jo byutu nu šytō pasaula, tod muni kolpi karōtu par tū, lai Judi Manīs nanūdūtu. Bet tagad Muna valsteiba nav nu šytō pasaula... Jezus pasazamynōja pret pogōnu un mōca jū... Kū gon Pilats zyna par Kristus valsteību?! Jezus jam paskaidroj, ka ir vēļ valsts, kas nav īkarojama ar zūbynu, skaista, varona, augsta, myužeiga valsts... Tei ir Kristus valsts. Tei ir ari muna valsts... Tai gon, muns dōrgais Jezu! saprūtu Tevi un zynu, ka par pareizu valsti ir tei, pi kuras Tu mani atvedi un kuras skaistumu, augstu gūdu un Dīva varu atļōvi maņ sajūst...

b) »Pilats nu Jō vaicōja tōļōk: Tūmār Kēneš Tu esi?« (Jōn. 18, 37.).

Tūmār Tev pīdar valsts? Un taidā valsti Tu esi Valdeitōjs? Tai gon. Un vēļ kaidis Valdeitōjs?! Jys ir Styprumu Gora apsvai-

deitais Karalis, ar prīcu un skaistumu... Bet Jezus dora par karalim ari sovus brōlus... Ikvīns ir kai karalis un vīns ūtra nagryuž prījom nu valdeibas krāsla... visi volda par myužim... Ak, esi sveicynōts muns Kungs un Karalis, kurs ari mani esi izaudzējis karaļa gūdam! Tu izrōvi mani nu grāku vērdzeibas, devi maņ mīra skupstu un apsvaideji munu golvu... Tai Jezus pi šōs žēlesteibas pīlaiž kotru cylvāku, kurs Jam dūd gūdu, jo Dīvam kolpōt zeimoj tū pošu, kai valdeit. Izteireit dvēseli, jū papildeit, jū pōrveidōt par dīvišku, — raug, tymā pastōv Jō un muna valdeišona... Tōpēc vīn palyka maņ par brōli, lai izmūdynōt manī valdeitōja sayusmu, Dīva bārna gūdeibu un lai mani izmōceit dzeivōt, kai myužu karaļam... Jo asmu myužeigōs svātlaimības mantinīks caur Kristus mōceibu un mūku.

c) »Es asmu pīdzimis un uz šū pasauli atgōms, lai līcynōt par patīseibu. Ikvīns, kas nu patīseibas paīt, Muna vōrda klausu,« (Jōn. 18, 37.). Augsta, namērsteiga syutnīceiba!.. »Patīseiba« tei Dīva pazeišona, Dīva mīleiba un tykumūs vyngrinōšonōs, pretiveigi mīseigam pasaulam, kurs ir pylns oca kōreibas, mīsas kōruma un lepneibas... Šei trejaida kōreiba ir par cilvēces idzymtu montōjumu, nu kuru »patīseiba« gryb myusus atsvabynōt... Ak, ka tikai es byutu tei dvēsele, kura slōpst pēc gaismas un patīseibas... Byušu par taidu taidā mārā, kaidā byušu un palikšu uz ticeigs Kun-

ga vōrdim... Ar vyssirsneigōku čaklumu pilneigōk ryupēšūs klauseit Kunga bolsu, lai iza-pildeitu uz manim sūlejums, ka paeju nu patīseibas... Ari es pats grybu vysod staigōt patīseibas un taisneigim celim, jo teišam zynu, ka vysdailōku nu dvēselem nūvede uz Getsemanes dōrzu un, ka Karalisku goļvu, kuru Dīvs Tāvs ar vīneigu uz pasauļa mīlesteibu nūbu-cōja uz Jordana krostim un Tabora kolna, dēļ patīseibas un taisneibas apkrūņōja ar ēršku krūni... Tai gon Kungs, es īsalismōšu patīseibas mīlesteibā dzeivōšu dēļ jōs, slōpšu pēc jōs, ka mani nasasnāgtu tys šaubu un nazineibas lōsts, kuru sasnēdze Pilats... Uz nycynōjšō vaicōjuma: kas ir patīseiba? Jys nasasnēdze atbīlde nu Kristus. »Tūmār Jys naatbīldeja ni uz vīna vaicōjuma, nu kō apgobola pōrvaldnīks ļūti breinōjōs.« (Mat. 27, 12.). Bet Tu, Kungs, runoj uz manim... Runoj Kungs, jo tovs kolps klausōs... klausōs ar nūpītnumu un ar sagatavōtu sirdi...

L y u g š o n a.

O Lobais Jezu, aizdedz munu sirdi ar vyskorstōku mīleibu, dūd lai es slōpstu īmontōt vysus Tovus tykumus, ka es byutu Tev leidzeigs: uzticeigi kolpōtu dabasu Tāvam. pazemeigs kai Tu, taisneigs kai Tu, paklauseigs kai Tu. Dūd maņ kaut tū žēlesteibu, ka es Tev atmoksōtu ar mīleibu, par mīleibu... Lai nikod es napasalautu nikaldim maļim un na-

taisneibai, lai nikod nadūmoju par cytu, nikō naslōpstu, nikō cyta namekleju, šymā dzeivē kai vīneigi Tevis, o Jezu, par manim pret Pilatu stōdeitais! Padori, ka es varatum pasaceit: muna mīleiba ir Jezu, tys nataisneigi apvainōtais. Amen.

18. Jezu pi Eroda.

»Iraudzejis Jezu, Erods ļūti prīcōjōs. Jys jau sen Jū gribēja redzēt, jo beja daudzi par Jū dzērdējis un cerēja iraudzeit nu Jō kaidu breinumu. Tai tod daudz kū vaicōja, bet Jezu tam nikō naatbīldeja.« (Luk. 23, 8, 9.).

a) Otkon divi cylvāki stōv sevī pretim vīns ūtram: Jezu un Erods. Leidzinojās sevī kai dabasi un zeme, kai skaidrō jaukō maja saules dīna un tīmsō leitōjō rudīna nakts. Erods mīseigais cylvāks, par kura idealu beja sīvīte un laiceigō vara. Un tagad vēl gribēja redzēt breinumu... Bet taidas vēlēšonōs Dīvs nycynoj... Jezu palīk kluss, namat pērļu veprim zam kōjom. Tei nabeja vīnkōr-šō klusēšona, bet borga naivārōšona!... Erods dzeivōja nalykumeigā lauleibā... nagūdeibā... Jezu redz vysu tōs dvēseles naba-dzeibu, ari redz, ka Jō klōtasameibas žēlesteiba napaviļks tō lepneigō, idūmeigō un mīseigō cylvāka uz lobōka un cyta ceļa. Jezu cīsšonas ir bezspēceigas taldam lauleibas lauzējam... Jys ir atsajs uz vysu un dzeivoj tikai

dēļ mīšas... O cylvāku sirds, o Dīvs, o gūds un īnāids, kas gon izdibinēs jysu ceļus?! . Tai, Dīvs palīk nadzērdeigs pret izvirtuļu praseibom... Tōdēļ ar apskaužamu borgumu uzlikšu sovai dvēselei paklauseibas saiškus, īslēgšu jū tykumu kēdēs, jo grybu jū saturēt Dīva žēlesteibai pīejamu... Lai muna sirds ir vysod teira, ka Jezus varātu žālsirdeigi uz manim vērtīs un meili ar manim rūnōt... Ar vysdzilōku gūdu un nūkritušam ceļūs ir jōlyudz maņ par tū, ka Jō Majestatei labpatyktu atsa-saukt uz manim... Ak Dīviškais Pesteitōj! naatgriz Tovu vaigu nu manis un nanūklusi pret manim!... Ak runoj, jo tovs kolps klausōs un dedzeigi gryb pīldeit Tovu vaļu un Tev kolpōt...

b) »Vērsoredznīki sōce Jū lūti apvainōt. Erods reizē ar sovejim Jū nycynōja un izsmēja un, izsmīkļa dēļ apvilcis ar boltu drēbi, nūsyuteja atpakaļ uz Pilatu.« (Luk. 23, 10, 11.). Jezus klusums ceļ namīru pasaļa cylvākam sirdī, dūd Erodam mōjini, pōrdūmōt par klusuma īmesli, bet galeigi gryuž jū pi bezspēceigas atrībeibas... Izzūboj Kungu, apvytkdams boltōs drēbēs un nūsaukdams par vōjprōteigu... Taidā veidā izaglōb nu Jō majestates, kura pīprasēja gūda... Zams cylvāks prīcōjās nu tō, ka var atsakrateit nu idealu un nūlīgt prōtu tim, kas tūs augstus idealus sludyno. Jam teik leidz kai vīglōk sirdei, kad var nūsaukt par zamu, nīceigu tū, kas teišam ir augsts, skaists,

izaugstynojušs un svāts... Ak tys ir šausneigs breiveibas stōvūklis, kad cylvāku volda oklais kaisleibu dzineklis un zvēriskōs jytas! Taču Kungs Dīvs ir vareigs un styprs. Naīredz īnāida, mēdeišonas un apkaitynōjumu... Jō karaliskōs dvēseles nasalauzs, tōs vērgu dvēseles. Jys sirdī lyudz, dora Dīvam gondarejumu par tū izvirtuli, kurs ījam vaļdinīka vītu un prosa žēlesteibas tim, kuri dzeivoj pazamynōti, aizmērsti, kuri nasabeist pasaļa tīsu un cylvāku volūdu, garum īt kaisleigim, mīseigim zemes kēnenim un jū kaisleigim kolpim, palykdamt stipri un tykumūs uzticeigi. Tai, Kungs! ari es meklēšu sev spāka un īprīcynōjuma tikai tymā, kas Tev ir pateikams... Maņ ra-byus gryuti dzeivōt bez cylvāku žēlesteibas, kad muna sirds byus pōrjīmta ar tykumeigōs dzēlves apzineibu... Tod es baudeišu eistynōs karaļu pašapzineibas un byūsū laimeigs... Lobōk grybu staigōt bosom kōjom ar karalīsku dvēseli, nakai ar vērga dvēseli braukōt zemes karaļu dailajūs rotūs...

L y u g š o n a.

Vysdōrgōkais Jezu! muns Pesteitōjs, kurs tai nacjneigi beji izsmīts nu vilteigi-lainō Eroda un atmoksōji tam ar sovu klusumu, padori, es sīrsneigi Tevi lyudzu, ka es savaļdeidams vysas nūjautas un mīšas kōrumus, nikod Tevi naapkaitynōtu, bet turādams vysod teiru sirdī nū grākim, palyktu cīneigs Tovas soldonas pa-

savēršonas un žālsirdeigās sarunas ar mūsu dvēseli. Izbreivoj mani nu grāku vērdzeibas, bet padori karaļu gūda cīneigu. Amen.

19. Jezus ūtrū reizi pi Pilata.

»Tad Pilats meklēja izdeveības Jū palaist vaļā; bet jūdi klidze saceidami: Jo tu Jū palāssi vaļā. tad tu naesi keizara draugs, jo ikvīns, kas sevi par kēneņu ceļ ir keizara pretinīks.« (Jōn. 19, 12.)

a) Lūti nūžālojama un dryuma ir radzama Pilata peršona šymā pasauleigō, baileigō, nadržūsō un ļaužu uzskotim kolpōjušō cylvāka tragedijā. Jys namōk patiseibas mīlōt ar taidu mīleibu, kura jū padareitu laimeigu... Namōk drūši aizstōvēt patiseibu, tōpēc ir baileigs, tērgojās, atmat patiseibu un izdūd nataisneigu sprīdumu... Tai ikvīns cylvāks, kas beistās pasaule, palik par pasaule kolpu... vērgu... Tū kairinoj laiceigais gūds, vara, tō dvēsele teik aptymsōta sovā redzes aplūkā un taidis cylvāks palik zams, likuleigs un laiška... Kungs! dūd maņ karaļu prōtu, karaļu apzineibu pošam par sevi, ar kuras paleigu es zynōtu, kas kotrā lītā ir doroms. Tūlaik byušu par sova paaicynōjuma pildeitōju un gūds maņ izrōdeitais byus aizpeļneits. Es grybu byut pašnūteiceigs un nikam nagrybu pasalaūt sovu pīnōkumu, rakstura un tykumu lītōs... Tev, Jezu, es vīneigi grybu kolpōt... Tev, myužu

Karalis, kurs audzynoņ karaliskōs un maigōs dvēseles. »Vīneigi Dīvam!« šys sauciņš lai byus vysod maņ par vodūni vysōs dareišonōs un lai sagōdoj maņ uzvaras krūni...

b) »Tys beja sasagatavōšonas dīnā ap sastū stundi. Un jys jūdim saceja: Raug, te ir jysu kēneš!« (Jōn. 19, 14.) Patīši ir sku-meiga un nūžālojama Kristus Karaļa valdeišona storp mums. Nanūteikta un vōja Jō valdeišona uz mums... Jō sceptrs ir tikai nīdre, Jō vara bez līgsmas un gūda, nu ērškim Jō krūnis: jo Jō tauta vōja un nīceiga... Bet nyu ir myusu pīnōkums pastyprynōt Jō valdeišonas varu... Lai Jys byutu par myusu siržu Kungu!... »Raug, te jysu Karalis!...« Kaidis sovaids Karalis, sovaids Valdeitōjs... Citi kēneni, valdeitōji, lai izbēgt nōves pōrsagērb, ka nabyutu pazeiti, Jezus turpretim isagērb cērtumūs un pazemeibā, ir nycynōts un apšplauts, aizsadz sovu gūdu, sovu majestati, ka par mums it uz nagūda nōvi!... O vīneigais, varāneigais Karalis!... Kai maņ korsti Tevi jōmīloj, kai caur pazemeibu un cīššonom maņ jōteik pi Tovas napazeistamas karaliskōs dvēseles, lai pazeit Tovu bezmēreigu mīleibu un apsakert pi Tovu kōju... Ka ar pacaltom acim es varātu vērtis Tovōs acīs un Tev atdūt vysu, kas vīn maņ pīdar...

c) »Bet tī klidze: Nūst, nūst ar Jū; pīkal Jū krystā. Pilats jīm saceja: Maņ jōkaļ krystā jysu kēneš?... Vērs goreidznīki atbildeja:

Mums cyta kēneņa nāv, kai tik keizars.« (Jōn. 19, 15.). Nabadzeigō žaidu tauta aizalīdz Mes-
sija, sova kēneņa un uzjam zusšonas ceļu!
Raug, ņyu ir myusu acīs grāka bilde: mes na-
grybam atzeit karaliskōs Dīva varas, kura
myusus augstyno; un gryb pasādynōt gōreigōs
majestates krāslā, bet izvēlejam zemi, duōjus
nūjautu patyku un tukšumu... Izvēlēj sev cyl-
vāks, mīļōdamīs grākā, zamu stōvūkli, lai tikai
sōtynōt sevi ar tū pōrtyku, kuru vysod lītōja...
ar čyušku bareibu — zeimi... Ak lobōk atsa-
grīzsim nu tō tamsō grāku bezdibiņa, īneissim
grāku, jō jyugu un mūkas... Dūd mums
Kungs spāku pret myusu kūpejū īnainīku, dūd
mums baili pret grāku un pret Tāvu, kurs strō-
pej grāku... Dūd mums paklauseibu un eisty-
nu breiveibu!..

L y u g š o n a.

Vyslobōkais Jezu, muns Pesteitōjs, kuru
atmete žaidu tauta un pīpraseja krysta nōves,
dūd maņ, es Tevi pazemeigi lyudzu, tū žēle-
steibu, ka es nikod Tevis naatstōtu, bet vysu-
styprōk Tevi mīļōtu un Tev kolpōtu. Dūd
maņ spāku uzvarēt munas dvēseles pretinīku,
ka es sōrgōdamīs nu grākim, nasystu Tevi
krystā, napīpraseitu Tev krysta nōves, bet,
pīkalls sovas nūjautas krystā, mōceitūs Tevi
mīļōt un gūdynōt munas dvēseles karalisku
breiveibu, Amen.

20. Pilats nūmozgoj rūkas.

Pilats radzādams, ka nikas nav panōkams,
jo trūksnis celās arvīnu lelōks, pajēmis yudini,
nūmozgōja laužu priškā sev rūkas, sačeidams:
Es naasmu vaineigs par šō Taisneigō asni, tei
ir jyusu pošu lita.« (Mat. 27, 24.).

a) Kū zeimoj vōrdi, kū zeimoj rūku moz-
gōšona, jo ir vōja vaļa un nav drūsoma? Tei
»lobō« vaļa, kura Kristu Jezu pasludyno; tais-
neigu un sevi atzeist par navaineigu, nadūd
pasaulam nikaida lođuma. Eisti loba vaļa ir
stypra vaļa, kura karoj ar pretiveibom un
gryuteibom un kaisleibu aukā ni uz sūļa naatīt
nu Kunga vysaugstōkōs vaļas... Pilats nū-
mozgoj sev rūkas... Pat lai byutu tōs moz-
gōjis sovu osoru straumē, tūmār nikō tys jam
napaleidzātu tai vilteigi dorūt... Lai sirds
gon dzili saiyut, lai lyupas atzeist skali un
atklōti, bet vysupyrēmōk lai vaļa cylvāku vad.
mūdyno; pi loba dorba. Sajyusmai, vōrdim un
vaļai jōnōk kūpeigi, naatstōjūt ni uz sūļa...
Kurs gon nu mums ir navaineigs tō Taisneigō
ašņam?... Ak par nūžālōjumu, visi mes asom
vaineigi!.. Mes zynom un prūtam sovu lau-
nu dorbu brīsmas, tūmār vaļa ir vōja un pasa-
ļaynam grākam... Ak, Kungs! es tagad gry-
bu veiriški un drūši stōtis pa Dīva pusei, gry-
bu tūrētis pi Kristus, mīsas kōrumu un nūjautu
īgrybu laikā... Na yudini, bet Jezus Asnī maņ
ir jōnūsamo;goj, jo grybu byut bezvaineigs...

b) »Tad vyss pyulis atbyldādams saceja: Jō asnis lai kreit uz mums un uz myusu bār-
nim!...« (Mat. 27, 25.). Baileigs, šausmeigs un
lūti borgs ir šys lāmums, kuru nyu šymā brei-
dī izdūd vērs sevis žaidu tauta. Tei ir šaus-
meiga līta pajimt uz sovas sirdsapziņas cylvā-
ka asni, bet tū vairōk Dīva Dāla asni!... Tei-
šam kryta tys Asnis uz visim, bet navīnaidā
veidā... Uz vīnim kai lōsts un uz ūtrim kai
pesteišonas olūta spāks. Tys Asnis teišam
var saukt pēc paleiga nu Dīva Tāva un žēle-
steibas, var myusus sorgūt nu taisneigōs Dīva
dusmes... Par lōstu byus tikai tūlaik, kad
mes aizacītyņōsim ļaunā un tai palykuši grā-
kā pōrīsim nu šō pasaļa... Eļnes lōsts un
lōsti, kuri kreit uz pazudušim tai skaņ: Jō
Asnis kryta uz mums, Tō asnis, kuru īneistam.
Turpretim dabasu Valsteibā dzērdīs prīceiga
saukšona: Jō Asnis ir uz mums. Tō asnis, kuru
gūdynojam un kuru mīļojam. O Jezu, lai Tōvs
Asnis ir maņ par svēteibu, lai ir par guni un
spāka olūtu munai dvēselei...

c) »Tūlaik izdeve jim Barabbasu, bet Jezu
lyka nūšaušait un pīkaļt krystā.« (Mat. 27, 26.)
Tod taidis ir tōs »lobōs« Pilata vaļas gols: Ba-
rabbas teik atlaists, atsvabynōts, bet Jezu pī-
kolts krystā... Vai myusu naapjam sovāids
rībums pret tū Pilata »lobū vaļu?...« Tikai ar
taisneibu un lobū grybu vodōs Dīvs un Jezu,
kuri par tik leiu moksu nūiēme atpērkt grēci-
nīkus... Barabbasā es pazeistu pats sevi...

Kristus Jezu nōve jū atsvabynoņ nu lōstim un
strōpes... Tū gribēja panōkt Jezu, kurs Pi-
lata lāmumā un jō ļaunā vaļā, redzēja naizsme-
jami lobū Dīva vaļu un ar pazemeibu jai atsa-
lōd... Tei ir Dīva vaļa, ka es cīšsonā, pōr-
stādejumūs, vojōšonā paiyktu pastōveigs un
vykūmeigōs dzeives napaļautu īkarōt natyku-
meigai... Cytu ļauna vaļa, jū nataisneiba,
ļazaidas pretiveibas nadreikst aptymsōt muna
mugsta uzdavuma... Maņ jōnōk vysod pēc
Jezu...

Lyugšona.

O Vyslobōkais Jezu, muns Pesteitōjs, caur
Tovu pazamynōšonu un par Barabbasu zamōk
stōdeišonu, es Tevi sirsneigi un pazemeigi
mūdzu, padori, ka Tōvs Asnis, kuru žēidi pī-
kāt uz sevi kai lōstu, izalītu uz manim kai
pesteišonas straume un nūmozgōtu vysas mu-
sas nateireibas, ka es ar teiru sirdi un lobu va-
ļas vysod uzcīteigi varātu Tev kolpōt te vērs
pemes, lai īmontōt myužeigu laimi dabasūs.

Amen.

21. Pesteitōja pacīteiba.

Kristus Jezu mūka stōda mums prīškā na
kai sōpes un vōjumu, bet ari svātō un mīrei-
tō spāka biļdi. Par tū spāku ir pacīteiba, kura
radzama par vysi Jezu mūku laiku uz Jō
cipna, rōma un meili-soldona Vaiga, bet vēl

vairāk tei pacīteiba volda Jō dvēselē. Ak, atļāunam tam skaistam zīdenam, tam Dīvlīškam mūcekļam darcit īspaidu uz myusu dvēselem...

a) Par Kristus pacīteibas skaidru ōrejū zeimi ir Jō vysod aizmīgtas lyupas. Tys kļums un lānprōteiba ir par balšeigu saucīni, kurs Pilatam pīsoka aizadūmōt un Jū apbreinōt. Tys cylvāks »vareigs vōrdūs« nasataisnoj, nikō narunoj sovā lobā, lai gon, rōdōs izmaklāta Tāva gūds, poša attisnōšona un īlāunōjumu nūvērsšona tū praseitu. Bet kōdēļ byutu jōrunoj lyupom, kač vysa Jō byuteiba aizrōda skaidri Jō navaineību. Kōdēļ pacelt sovubolsu pret oklu pōrspāku, pret drōzmaiņu auku? ... Jezus atļāun tim šāusmeigu sōpu un cīsšonu putojušim vilnim izalīt vērs sevis un pīlīkt sevi pi zemes, leidzeigi lauku pukeitei vīsyula aukā. Pret mežuneigu pōrspāku, par uzvarātōja dvēseles brūnu ir vīneigi pacīteiba vai aizaslēgšona sovā īpašā augstumā..

b) Ari laipnā, soldonā Kristus vaigā volda pacīteiba. Pazemeiba, svātō majestate un lānprōteiba ir par tōs pacīteibas zeimem... Jō Vaiga našaraun, našaryugtynoj sōpes, cīsšonas... Vysod caur tō acim ir radzama skaidri spūžō dvēsele, bet gon na kaids bezapzineigs instīnkts vai jyuteiba... Bet vai jyuteibas sajusmas ir grēceigas? — Nā, tikai tod, kod jyuteiba apvolda un aizraun ar sevīm goru... Pacīteiba ir tei varūneigō reak-

cija, kura ikšejūs oklūs sajusmu vydā nazauda styures nu rūkom. Namōk aukas apmirynōt, bet vērs savilnōtōs jyuras mōk īturēt sovuvērziņi un censtīs mīreigi pi sovā mērka. Tōdēļ Kristus Vaigs, laigon ir ļūti sōpeigs, bet apbreinōjama cīneigs, jo ir pacīteigs...

c) Isavērsim Jō Svātā Sirdī un izpesteisim tur Jō sajusmas. Ryugtumu jyura vilnojās tymā sirdī, bet Jezus dvēsele uzlej eleju vērs tim vilnim. Nanūgludynoj tūs borgūs vilņu, bet nivīnam naļāun izalīt ōreigi. Pesteitōjs nakreit gorā... Lai gon nūgrimis sōpu tumsūmūs, tūmār ir spēks vērs jom, bet naizlītoj tō spēka, jo zyna, ka nu Dīva lamtō stunde ir ļāun goru stunde. Apzinēiba Jām tumsūmūs ir par spūdru lampu un ar tū gaida jaunōs gaismas izausšonas. Ari maņ ir pīnōkums ar sovuvē dvēseles lampu apgaismōt šō pasaļa ļāuneību un vilteību. Es tōs napōrmaineīšu par skaidru dīnu, bet muna pacīteiba byus citim par gaismu, kuri sajuss, kai spūžums, un syltums volda munu dvēseli. Kai naktī ir mums pīteikūši lampas, tai nalaimē un spaidu laikā aizdadzam dvēselē pacīteibas sveci. Byusim tod par gaišom dvēselem tumsōs naktīs cīsšonōs...

Lyugšona.

O Vysupacīteigōkais Jezus! Tu esi panēsls naizsokamōs sōpes tymōs šāusmeigōs mūkōs, kuras Tev sagatāvōja myusu grāki un beji

tik pacīteigs, ka naatvēri sovu lyupu, bet kai rōmais jērenš klusumā gōji uz baileigu krysta nōvi, es Tevi pazemeigi iyudzu, dūd munai dvēselei un mīšai tū pacīteību, lai es jū pacīteigōk pašasdamys vysus laiceigōs dzeives vōrgus, gryutumus un pōrbaudejumus, varātu aizpelneit myužeigu dzeivōšonu. Amen.

22 Jezus šausteišona.

»Tūlaik izdeve jim Barabbasu, bet Jezu lyka šausteit un pīkaļt krystā.« (Mat. 27, 26.). Kristus Kunga krysta nōvei īpriķš nūtyka divi nu žaidu un pogōnu puses rūtaļas: pa divejom ašneigom pakōpem Jys gōja uz nōvi, tī beja: šausteišona un krūņōšona. Isavērsim tymōs tyvōk.

a) Par pyrmū pakōpi beja tys, kuru varātu pasaukt par Jō ašneigu krīsteišonu. Caur šausteišonu Jezus palyka par myusu dvēseļu ašnaleigavainu. Tymūs laikūs šausteit, sist vērgus beja īrodūms, jo vērgu turēja par lūpu. Tūlaik Pilats »Jezu lyka nūšausteit...« Vacō Istōdejuma lykums aizlīdze vairōk sitīņu kai četru desmit: »Pa grāku mārām ari byus sitīņu mār, tūmār tai, ka napōrsnāgtu četru desmit reižu, lai šausmeigi sakopōts pret tovom acim naatītu tovs brōls.« (Deut. 25, 2, 3.). Kungu Jezu tūmār šausmeigi sakopōja pi šausteišonas, jo tikai taidu Jū beja breivi pīkaļt krystā. O svātais krysts, nagūda kūks, koleidz uz tevīm

natyka pakōrts sakopōtais, ar asni applyūdis un apsagts ar cērtumim. Tys Dīva vērgs!... Nu papīžim leidz golvas vērgolvam nav pi Jō veseleibas... Jō mīsa drabēt drab nu korštuma... Kaidš šausmeigs skots!... Kurs pašavārtu uz Jū, »bet nabyutu skumei sakusty nōts un napakrustu pi zemes, plyukōts sōpeigom pōrbailem?..«

b) Sōpes pōrjam vysu Pesteitōja mīsu... Tai atsarīb uz tōs svātōs mīsas myusu grāki. Par tōs šausmeigi sakopōtōs mīsas moksu ir jōpalik teirai myusu dobai, ir jōdzymst teirai radeibai... Nūjautu pasaulš ar gryutu nostu apslūdzeja Jezus teiru Sirdi. Kai vērgs, pīsīts pi stalpa un »šausmeigi sakopōts«, gryb atsvažbynōt sovus brōlus un mōsas nu pazamynōjušōs kaisleību vērdzeibas. Tei soltō, klusō un vīnaļdzeigō Jezus pacīteība mūku laikā gryb pastōdeit stypru, nauzvaramu pretim turēšōnūs myusu korstom kaisleibom... Ikvīns svātōs mīsas nervs drēbēt drēb, ikvīns mīsas lūcekļis klōjās ar asni un cērtumim, lai izraut nu myusu byuteibas naceisteibas patyku un nūdzēst aizlīgtūs kaisleību gūni... Verūs un navaru atraut ocu nu Jō... Muna dvēsele apgeibst nu pōrbailem, kad sōcu sajūst kai ļūti Kristus īneist naceisteibas grākus...

c) Jezus Asnis plyust straumem un lasem uz zemes... Zeme pōrsamaina par jaunū līgsmeibas paradizi, par Dīva dōrzu, apslacy nōtu ar Jezus Asni... Kai senejōs paradizes

dōrzs nasajēme nu dabasim ni leita, ni rosas, bet atspērdzynōja jū mytraina, svaiga zemes dvašōšona, tai tagad Jezus myusu Pesteitōja Ašna smōrds palik par atspērdzynōjūšu ceisteibas tykuma un jaunaveibas olūtu. Isim, dōrgais katōls, un nūsastōsim tyvōk pi Jō, ka tys Asnis izalītu ari uz myusu dvēselem. Raug, tur pi Pesteitōja stōv Vyssvātōkō Jaunova, stōv teiras un ar kōreibom karojušōs dvēseles... un kur vīn nūkreit tō dōrgō ašna pileite, tur dvēsele zīdēt zīd ceisteibas skaistumā... Stōsimēs pi Jō, tagad atver mums sovu sirdi, visi Jō cērtumi izlej uz mums nasarēkinōjamū žēlesteibu skaitli... Kristus myusu Kungs ir soldons un leidzeigs mirras kūkam, kurs nu sovas myzas īvainōjumim izlej dzeidynōjušū balzamu... Mīrinōjušais smōrds plyust uz vysom pusem nu tōs guneigōs getanijas zīdim... Kurs padzers tōs jaunōs elpōšonas, dzeivōs myužam... Ak pīvelc mani pi sevis muns Pesteitōj! Padzirdi mani, Kristus Asnis!... Styprinoj mani un izmozgoj mani!..

L y u g š o n a.

O Vysteirōkais Jezu, muns Pesteitōjs, kurs atlōvi tai šausmeigi sevi nūšaušait un sakopōt Tovu sv. Mīsu, ļaun maņ iit Tovas Sirdis dziļumā, lai tur bez bailes es varātu dzeivōt un nūsaslēpt nu pasaļa vilteibas un vysu kārdynōšonu, ka tur es dzeivōdams byutu breivis nu ikvīna grāka, kurs var nūlaupeit mu-

nai dvēselei navaineibas ceistū apgērbu, un padori, ka Tevi, kai vyslobōku munas dvēseles bryugonu korsti miļōtu tagad un myužēigi. Amen.

23. Jezus apkrūņōšona.

Par ūtrū Kristus pazamynōšonas un izsmikļa pakōpi īpriķš krysta nōves ir Jō apkrūņōšona: »Un nūpynuši ēršku krūni, uzlyka jū uz golvas un ūlyka Jam lobajā rūkā nīdri. Un atsamasdami pret Jū celūs, izasmēja Jam, sacidami: Esi zveicynōts, jūdu kēneņš!« (Mat. 27, 28.—29.).

a) Nabadzeigais Tu vērgs, kurs dūmōji par kēneņu krūni! Nyu esi pazamynōts un izsmīts... apšplāudeits... »Un apšplāudeidami, pajēme nīdri un syta Jam par golvu.« (Mat. 27, 30.). Ari Spartaks par krūni dūmōja. Gri-bēja izkarōt breiveibu sovim symts tyukstūšu brōlim. Aizmērsa, ka ir tikai vērgs un gauži par tū vēļōk nūžālōja. Dominiks Juris taipat, byudams vērgs, dūmōja par breiveibu un apkrūņōja jū uz guņs sōrta ar sorkoni — nūdadzynōtu dzeļža steipu. Nalaimeigi vērgi, kuri slōpa byut par karalim. Ari šite radzam taidu, kurs runōja par sevim, ka ass karalis... Tōdēl atnese krūni, purpura svōrku un sceptri... un likdami celus, atdeve Jam gūdu!... O sameideitais, sakopōtais un izsmītais kēneņš, kurs gērbis saules speidūšōs drēbēs, kurā

trons un gūda krāslys ir augšok par Cherubimim, es Tev atdūmu zemeigu gūdu Tovā bai-
leigi izmaineitā veidā un soku: Tūmār Tu esi
Karalis, munas sirdis Karalis... Karalis, kurs
sevi pazamynōji, lai mani uzaugstynōt... Ka-
ralis, kurs nazāloj ni pašā, ni dzeiveibas, lai iz-
breivōt sovus brōļus nu nalaimes, nūjimt nu jū
pīrem nagūda zeimi un dūt jim »dzeiveibas
krūni...« O muns, Jezu kai dōrgi Tu atpērki
mani... dōrgi moksōji par munu dvēseli...
Cik pasazamynōšonas un kaidom sōpem Tu
padevi savu Svātū Golvu, lai varātu maņ pa-
saceit: »Dāls paceļ acis un nasakaunej!...«

b) Šys ēršku krūnis apzeimōj grāku lōstu,
par kura zīdim ir ēršku dzalyuni. Tagad Kri-
stus Kungam ēršku krūni lik naticēigi, kuri nu
Jezus Golvās nūraun spūžos slavas aureolu un
naātzeist Jō par savu Kungu un Dīvu... Ēr-
šku krūni Jam gatavoj tī lepneigī, kuri runoj:
»Nagrybu Tev kolpōt.« Ēršku krūni Jezum
gatavoj pasauleigs cylvāks, kurs nazyna ticei-
bas lykumu un Dīva vōrdu sāklu apspīž, ap-
mōc ar ērškim... Ēršku krūni gatavoj Kri-
stam izlaideigi, nagūdeigi cylvāki, kuri sevi
krūņoj ar rūzem, bet Pesteitōjam atstōj tikai
ēršku osus dzalyunus... Ēršku krūni Tev
Jezu, gatavoj izlūtynōti, laiski, slinki un dza-
rōji, kuri vyslobōkūs sovus spākus izlītoj dēļ
pasauļa un mīsas, bet Dīvam gryb uzupurēt
tikai sovas dzeives pēdeigu mozumeņu... Tai
stipri mīrdz, o muns Jezu, tovu golvu tys

ēršku krūnis!.. Kai dzili spīžās tī osi dzalyuni
Tovā svātā Golvā!.. Es prīcōtūs, jo varātu,
Tev nūveit krūni kaut nu lauku pučem sovas
gūdeigas un uzticeigas dzeives. Taidū izzus-
šonu Tu pats pasauci par skaistōku, kai Salo-
mona krūnis... Ak, lyudzu, pījem tu nu ma-
nim?!

c) Jezu ar ēršku krūni golvā un ar nīdri
rūkā ļūti dzili pasazamynōja pret »namērstei-
gu Myužu Karali,« jo sajuut vērs sevis vysa
pasauļa grākus un tōpēc skaita sevi par vysle-
lōkō nagūda cīneigu. Uz kura gulstās grāks,
tys lai pašas vysaidu nagūdu... Ari es dau-
dzi asmu darējis grāku, par kurim pasauļs na-
zyna... Jō jys zynōtu, tod teišam varātu ma-
ni nycynōt... Daudzi kas slēpās munos ikšī-
nēs, kas maņ pašas slavas... Es vīnojūs ar
pazamynōtu Kungu Jezu. Saļiku Jam vysdzi-
lōku pateiceibb, ka par manim pašas nagūdu...
Bet seviški tūlaik grybu vīnōtīs ar Jū, kad ma-
ni satiks naaizpeļneitō pazamynōšona un vojō-
šona... Ak cik daudzi dvēseļu ērškim krūņō-
tu dzeivōja svēteigā savīneibā ar Jezu!.. Tī
beja lobōkī cylvāki, tūmār pasauļs jūs īneida,
namīlōja, izsmēja... pīzūbōja!.. Beja tī pilni
augstu dūmu, centēs uz augstim idealim un
mērki, tūmār vajadzēja stōt pret Kaifasim...
Erodim. Pilatim... Es grybu pīsavīnōt pī
jums dvēselem, krūņōtom ēršku krūnī un nōkt
pa Jezu pādom... Bet kad pōrōk sōpeigi
ēršku dzalyuni badeis maņu golvu, tad es sa-

likšu jūs Jezus rūķos... Tev jū atdūmu, muns
Jezu, reizē ar sirdi, dvēseli un vysu byutei-
bu... Tevi grybu mīlēt... Ak styprynoju
munu vēl vōju dvēseli!..

L y u g š o n a.

Esi sveicynōta vyssvātōka Jezus, muna
Pesteitōja Golva ar osim ēršku dzalyunim sa-
badeita un ar ēršku krūni apveita par munas
lepneibas, nautticeibas un izlaideigōs dz
grākim. Es, Tevi vyssirsneigōk pīlyudzu o
muns dōrgais Pesteitōjs, padori, ka es paličis
rōms, pazemeigs, ar pacīteibu nastu sovas
laiceigōs dzeives ērškus un idams pacīteigi pēc
Tevim un Tova pīmāra, aizpeļneitu myužei-
gōs svātlaimēibas krūni. Amen.

24 Raug, cylvāks!

»Kad Jezus ēršku krūnī un sorkonā mē-
telī izgōja ōrā, Pilats jim saceja: R a u g, c y l-
v ā k s!« (Jōn. 19, 5).

a) Pilats stōda žeidim priškā nūšaušteitu,
ēršku krūnī apkrūņōtu Kristu Jezu, kai vys-
korstōkōs mīleibas parōdeibu. Te ir ēršku
kryums, ir guņs, — guneigais asnis, lismōjušō
mīleiba, svāta zeme, apslacynōta ar Jezus
Asni, un atklōšonas vōrdi skaņ: »Raug, cyl-
vāks — Ecce Homo!« Skotīs un pazeisti, kai
Jys sevi ir pazamynōjis! Palyka par cylvāku
un ņyu sakopōtu, apšpļautu, apkrūņōtu, izsnī-

tu, izzūbōtu, pazamynōtu cylvāku... pylnu sō-
pu un cērtumu... Jō izskots spīž myusus nū-
stōt uz vītas: nadreikstam pīsatyvynōt pi Jō,
lai ar sovom kōjom nameideit Jō svātō Ašna...
Paceļam acis uz Jū ar sagrauztu sirdi, kurā
gūds un pōrbailes, un leidzjyuteiba karoj pai
lobōku nōkūtni... Kai Jō Vaigs isadag myu-
su dvēselē, kai tei bezmēreigō sōpe un mīlei-
ba pōrjam rhyusu sirdis... Ak Kungs, muns
soldonais Jezu, tu taidā veidā atgōji pi manis
un ar taidu Sevis aizmērsšonu gribēji maņ pa-
rōdeit sovū naizsokamu mīleibu!.. Kai plaši
Tu atver maņ Tovu leidzjyuteigu Sirdi?! Tu
žālsirdeigais Samarīts!.. Ak, Kungs, ir lela
Tova labsirdeiba un gūdeiba!.. Tavs Vaigs ir
žēlesteibas zeime un Dīva spāka auseklis...
kuram nīkas naspēj pretētīs... Nu šō laika
ikvīns cylvāks var sadabōt vysaidū žēlestei-
bu... Nu ēršku var izaugt zīdi, kas beja
skrondaiņs, var maineitīs karaļu tārpā — ap-
gērbā... bet kū klōja tryudu cērtumi, tū var
apklōt natraipejams skaistums, caur vareigu
Kristus rūkas darbeibu...

b) »Raug, cylvāks!« runoj Pilats. Raug,
nabadzeigs, pazamynōts, nūmūceits cylvāks...
Nadorit Jam pōri... Apsažālojit uz Jū!.. Šys
ir lobs cylvāks, Jū mīlōja, Jys visim labi da-
reja, steidzēs cītušim paleigā!.. Mīlojit Jū, kai
Jys jyusus mīloj... Kaut nadorit Jam ļauna,
esit žālsirdeigi Jam... Raug, Cylvāks! runoj
dabasu Tāvs, kuru jums syuteju, ka jyusus iz-

glōbtu šō pasaule nalamu, sōpu un vōrgu liknā... Raug, Jys nažaloj sevis, lai tikai nōkt jums paleigā... Taču saprūtīt, kai bezmēreigi jusus mīloj... Uz Jō salyku jysu grākus, nažālōdams Jō!... Raug, Cylvāks! runoj Svātais Gors, izrōda uz sevis kai zama ir un nīceiga grāka vara!... Grāks īgryuž dvēseli skumē un sōpē, aizdūd ļai pyužņōjušūs cērtumus, krūņoj cylvāku ar ērškim. Šō pasaule izprīcas un dailums ir ōreji karaļu tērpam leidzeigi, zam kurim veist, kolst un nōveigi izneik vēļ jauna dzeiveiba. O, Svātais Gors, kurs esi kai Tāva lobōs rūkas pērsts un kai Dīva rūka šymā sakustynōjušā simbolā, šymā: »Raug, Cylvāks!« atklōj maņ, kai dzili grāks pazamynoj cylvāku... Ak, es īneistu grāku, žāloju par munom vainom. Raug, šys ir tys mērkis, kuru caur šū parōdeibu Tu gribēji sašnēgt. Es sirsneigi Tevis pilyudzu, o muns varenais Kungs un Dīvs, pasaver uz Kristus Vaiga un esi maņ žālsirdeigs...

c) »Raug, Cylvāks!...« raug pilneigais cylvāks, bezmēreigs dvēseles augstums un skaitstums ir ilykts sōpu un cīsšonu ramōs. Jō bildes naaptymsoj ni krysts, ni mūkas, ni sōpes, ni pazamynōjums, bet klōj tū vēļ ar jaunu spūžumu... Isaveram Jymā, lai tū pagūdynōt un tam pakaldareit. Bet kaida ir laime Jam pakaldareit!... Sirds pōrsajam ar mīleibu uz Jū, dvēsele smel idvasmu, apgorōjumā, lai veidōtīs pēc Jō pīmāra. Tei Kristus cītušō

parōdeiba pret vysu tautu, vysu pasauli ir parpoša Dīva pyrmū augstōs mōkslas dorbu!... Taida ideala naizdūmōja ni Evangelisti, ni Galilejas zvejņiki, naradeja ari Jō Fra Angelika, vai Mikeļa Angela fantazija. Tū vysaugstōkō skaistuma parōdelbu un etisku augstumu radeja pats Dīvs. Stōdeja pasaulam sova vīnpīdzymušō Dāla personā cylvāku pylnu žēlesteibas, vērsdabiskōs taisneibas un radzamōs vēsturiskōs patīseibas...

L y u g š o n a.

O Vyszālsirdeigōkais Jezu, muns Pesteitōjs, caur Tovu šausteišonu un ērškim krūņōšonu un tai sōpeigā veidā ļaudim stōdeišonu prīškā, lyudzu Tevi pazemeigi, padori, ka es vīnaidi vārtūs uz Tovas apkrūņōtas golvas un asnī sleikušō Vaiga un tur pazinis grāku ļaunumu nikod Tevis naapkaitynōtu ni ar vīnu grāku, bet ryupātūs Tovas sōpes soldynōt uz ticeigi Tev kolpōdams. Amen.

25. Divi tautas nūbolsōšonas.

a) Tymsōs dvēseles. Apmōneitō, apvastō ap styuri, sadumpōtō tauta divejūs gadejumūs Jezus tīsōšonā izrōdeja vysu sovu tymūs dvēseļu tukšumu un pavērseigumu, un ari reizē sovu borgu nalabvēleibu pret Pesteitōju. Divejōs atklōtōs bolsōšonōs tauta prōdeja kai mōk palikt nalabvēleiga

un yarmūceīga. Pa pirmam: Svātkūs atsvabynōja žeidim Pilāts viņu nu cītumnīkim, par kuru tauta lyudze. Teišam tymā laikā beja kaidis laupeitōjs — slapkova Barabbass īslūdzeits cītumā reizē ar citim dumpinīkim, kuri beja slapkavōjuši daudzējūs pi laupeišonas. Tū tod slapkovu nūstōdeja ar Kristu un tauta dareja izvēli. Nateirōš, zamōs īlu massas samyn zam kōjom dōrgu pērli, bet paceļ gūdā māslus... Tauta aizalīdz savu saļyusmu, kuru skaidri izrōdeja gūda gōjīnī Palmu vai Pyupulu svātkūs... Aizmērsa par Jezus labsirdeibu un izvēlēja mežūneigu slapkovu un laupeitōju, kurs nikō namīlōja, kai brōļa, ni viņa naizdzeidynōja, ni viņam oklam nadeve redzes dōvonas, ni viņam cītūšam nanese ni īprīcynōjuma, ni atvīglynōjuma... Izvēlēja Barabbasu, kurs sovā dvēselē nanosōja dabasu vaļsteibas, ari nivīnam tōs naapsūleja... O cilvēcē, ak dvēsele, kai ir bezprōteīga jyusu izvēle!.. Padūmojit vīn, cik reižu jyus Dīvam pretim stōdit kaidu kōrumu, kōreibu, vai nūjautu īgrybas, izvēlejit storp dvēseli un mīsu, dabasu vaļsteibu un niceigu zemi, storp karalisku apzineibu un baileigu kauna lūceišonūs pret ļaunu... Storp dvēseles maigumu un niceigim cylvāku uzskotim... Un izvēlejit... Ak tōļok narunōšu, jo te aptymst prōts un logika!.. Taida izvēle ir moralīškō nōve!.. Par kō gon breiveibu žaidu tauta bolsōja?.. Kas, pēc žaidu vēlēšonōs beja cī-

neigs tōļok dzeivōt?... Ar kū jī dzeivē gribēja pasadaleit ar sauli, gaisu, maizi?... Kū jī gribēja īprīcynōt?... Nu kō jī cerēja sajimt svēteibu dzeivē sev un sovim bārnim?... Bet vai mes šudiņ izvālādami sev izlaideigu dzeivi, pīsadaleidami pi dažaidom bezdīveigom partijom un tōs sev izvālādami doram lobōk? Asam tik pat zami, kai žaidi, kuri dzeiveibas karali tīsōja uz nōvi, bet sev izvēlēja nōves zinnēsī, slapkovu!.. Tai ir... Gūdu Tev es atdūmu o, pazmynōtais Jezu, vysdziļok gūdu Tev dūdu, jo vairōki Tevi šudiņ, nūstōda zamōk par Barabbasu!.. Radzu un saprūtu, ka ēršku krūnis nyu vairōk vēl īvaiņoj Tovū Golvu... Bet kū lai uz tū es pasoku, jo pats beju tai bezprōteigs un pylns tymsōs nalabvēleibas pret Tevim, kad nūstōdeju Tevi zamōk par pasauli, mīsu un nūjautom...

b) Ūtrō tautas nūbolsōšona nūtyka pēc vōrdim: »Raug, Cylvāks!« Kad Jezus apkrūpōts, sakopōts, ar asni aplīts un cērtumim apklōts pasarōda tautai, atskaņ ōrprōteigi klīdzīni: »Sit krystā Jū!.. Sit Jū krystā!..« Bet dōrgū katōli, vai mes tai dažu reizi nadoram ar Jū?! Tōļok jau nagrybu vērtīs uz ļaužu massom, bet grybu īsadzilinōt tymā borģā pānōkumā, kaidu šī klīdzīni padareja Jezus un Jō Mōtes Sirdīs un ticeīgūs dvēselēs... Kai dinamits saplyukoj mīsas šyuneņas, nervus un gobolim sarausta cylvāku, tai tō īnaida sprōdzīns saplyukōja Kristus ļaipnū dvēseli un Jō

ticeigūs sirdis. Kas par šausmeigu klīdzini! .. Ak lōbōk nūklusēt nu izbailem un nūkrist pi Jezus kōjom... Muns dōrgais Pesteitōjs nūti-sōts uz nōvi... Tai Tev ir pateiceigi cylvāki, tai Tev atmoksoj par Tovu mīleību... Tai Tu salic ryugtumu Tāvam uperē, dōrgais cītumnīks!... Tođ nōksi?! isi uz nōvi?! Tai Tevi atmat, atstum un dēļ Tevis meklej krysta?! Tai gon, jo šū ceļu Tu uzjēmi, šymā ceļā Tu meklēji maņ dzeiveibas, žēlesteibas, ipricynōjuma un mōci mani īneist grāku, kas Dīvu apkaitynoj un nycynōt tū vysu, kas ir nakrītns un ļauns.

L y u g š o n a.

O Vysulānprōteigōkais Jezus, caur Tovas divkōrteigi šausmeigōs sirdis īvainōšonu, kad Tevi nūstōdeja zamōk par Barabbasu, slapkovu un kad izmeklēja Tev krysta nōvi, ļudzu Tevi pazemeigi, padori, ka es nikod naītu pēc pasaūla, mīsas un nūjautu īgryborn. Es kreitu pret Tevim tai pazmynōtu un atmastu celūs, gūdynoju Tevi kai vysaugstōku munu Kungu Dīvu un, īneisdams grāku kai ari vysu, kas ir ļauns un Dīvu apkaitynōjūšs, grybu Tev uzti-ceigi un uzcīteigi kolpōt leidz nōvei. Dūd maņ uz tū spāku. Amen.

26 Jezus ilgōšonōs pēc krysta un Jō mīleiba

»Pēc izsmīšonas nūvyļka sorkonū drēbi un apvyļka Jam Jō poša drēbes. Tađ vede Jū uz

krystā kaļšonu.« (Mar. 15, 20.). Jezus sovōs drēbēs it uz Kaļvarijas kolnu, ka ikvīns Jū varātu pazeit... Jys izdzer mūku bikeri leidz pošam dybynam. It tymōs drēbēs, kuras izau-de un sagatavōja Mōte... Pajam, apker kry-stu... Kaidis satrycynojūšs breidis — pyrmais Jezus skots uz krysta, pēc kura tai seņ jau ilgōjōs, kuru tai korsti mīļōja un kuru nyu pī-jam nu Debeseigō Tāva rūkom...

a) Jezus ilgōjōs pēc krysta un vysod tū prōtā un dūmōs nōsoja. Tai dzīli Jō Sirdī beja īzeimōts krysts, ka nikod navarēja par tū aiz-mērst. Sv. Roksti atļauņ mums tyvōk īsavērt Jezus dvēselē, kura vysumā beja aizjimta ar šom dūmom par krystu. Kad Pīters izzeist, ka Kristus ir Dīva Dāls, Evangelijs paskai-droj: »Nu tō laika Jezus deve saprast mōcek-lim, ka Jam jōnōk uz Jeruzalemu un tur nu vā-cōkim vērs goreidznīkim un Rokstim mōceitim byus daudzi jōcīš un jōmērst.« (Mat. 16, 21.). Vēļ cytā vītā losam: »Ejūt uz Jeruzalemu, Je-zus pajēme nūmaļ divpadsmīt mōcekļu un ceļā tim saceja: Raug, mes ejam uz Jeruzalemu, un Cylvāka Dāls tiks nūdūts vērs goreidznīkim... šausteišonai un krystā pīkaļšonai.« (Mt. 20, 17.). Pat uz Tabora kolna pōrsameišonas laikā Kri-stus runoj par sovu mūku. Kai ari Marijas eleji atgōdynōja Jam krystu. Tai gon, muns Pe-steitōjs, krysts beja par Tovu dūmu pastōvei-gu priķšmatu, beja par Tovu gērbūni un par Tovu karūgu... un tys vyss dēļ munas izpe-

steišonas... Kai gon es varātu tū krystu aiz-
mērst, jo Tu vysod dūmōji par jū?... Muns
soldonais Pesteitōjs un Mōcētōjs, kai man Te-
vi par tū ir jōgūdynojs, jōmīlojs...

b) Jezus iraudze is krystu, nūbučōja tū un
pīmīdze pi Sirds tū kūku pījimdams tū nu Dī-
va Tāva rūku, kai Jō vaļas un žēlesteibas zei-
mi... Šōs dūmas naatstōj nu Jezus vysā mū-
kas laikā. Cylvāki, kuri apkōrt Jam it leidza,
ir ļaunas, nakrītnas, dusmeigas, rībeigas, za-
mas personas... Redz Jys beņžu pacaltōs
dyures, sakūstūs zūbus dusmē, sajam gryu-
steišonu, mēdeišonu, spardeišonu, dzērd iz-
smīkli, mōcekļa nūdūšonu, vilteigūs līcinīkus,
zaimōšonu... Šausmeigi borgu nakti pava-
dej cītumā... Agrais Lelōs Pīktdīnas reits ap-
klōj Jū ar asni un cērtumim, golvu apyn ar
ērškim un galeigi izsmalts, vysā nūvōrdzis teik
izstīpts uz krysta... kur bauda žulti un etiki...
Tūmār tū vysu pacīš un pījam ar tū apzinei-
bu, ka tū krystu uzlīk uz Jō placim Dīvs
Tāvs... Dīvs, bet na Judašs... na Pilats, na
žeidi, jo tī ir tikai par irūčim augstō Dīva rū-
kā, kuram Jezus atdūd gūdu... Muns ari ir
jōpōrsajam ar taidu sajusmu, jo gribim dzei-
vē uzvarēt dažaidas pretiveibas un seviški
cīššonu vai pōrbaudejumu laikā...

c) Pesteitōjs ar mīleibu un pacīteibu nese
sovu krystu, aplēja tū ar savu Asni, izgreznōja
tū ar savas mīsas pīcim cērtumim un pōrsvē-
teja tū ar savas varūneigōs dvēseles vāsmu,

Jō acīs krysts beja par dzeiveibas kūku, daba-
su valsteibas atslāgu, par Karaļa trōnū un gū-
du, par karaveira zūbynu un par zemnīka le-
mesi vai orklu... Nu krysta myus mōcēja...
te sakūpōja savu Evangeliju un ostonas svē-
teibas, te atdareja žēlesteibu strautu, bet cīs-
šonā un sōpēc gatavōja myužeigu pīcu...
Krysts beja pastōdeits ar mugoru uz Jeruza-
lemu, bet ar Vaigu uz vokorim, uz myusu pasi,
ipaši vērēs uz ņyu asušu svātū pīlsātu, uz Baz-
neicu vērs zemes un Dīva valsteibu debesīs...
Kai dōrgas Jezum ir šōs divejas pīlsātas! O
Jezu, mīlōju un grybu Tevi mīlēt, mīloju Tovu
krystu, Tovu valsteibu. Ryupēšūs kotru reizi
vairōk un dedzeigōk Tevi nūmīlēt caur lobu
sv. Miša izklausēišonu, sv. Rūžukrūņa nūlasei-
šonu, krysta ceļa nūstaigōšonu un gavēņa pīl-
deišonu...

Lyugšona.

O Vyspacīteigōkais Jezu, caur tū krystu
un vīnaidi napōrrautu slōpšonu pēc krysta un
tō nūmīlōšonu, kai izlyktu nu dabasu Tāva, es
Tevi pazemeigi lyudzu, padori munu vaļu pa-
deveigu Tovai vaļai un dūd, ka es ar mīleibu
nastu vysus dzeivē gryutumus un, mīlōdams
Tevi, Tovu krystu, Tovas bausleibas, varātu
aizpelneit myužeigu pīcu. Amen.

27. Jezus īt uz Kalvarijas kolnu.

»Jī Jezu pajēme (un izvede Jū ārā). Jys nasdams sev krystu, izgōja uz tū vītu, kuru sauc Pires vītu, ebreju volūdā Golgota.« (Jōn. 19, 17.).

a) Bosom kōjom, ēršku krūni golvā, un ar krystu uz placim īt Jezus tū ceļu, kuru mes saucam: »Krysta ceļš.« Slacynoj jū Jezus ar osorom un asni... Pa šū ceļu gōja pesteišona, bet pēc jōs nōk žālums un ticeigūs mīleiba... Pa šū ceļu ceļūs nūkrytuse gōja un īt kristticīgō tauta... Šymā ceļā izzīdēja Ašneigōs naizmērstules nu ikvīnas Jezus osoras un ašņa pilīņa... Jau 19 myužu šū ceļu nōk padīveiba... Šymā gaisā, pōrpiļdeitā ar svātom atmiņom tei kristianisma padīveiba nūsastōj un turīs, navarādama atsaraut nu vītas... Čet-rupadsmit reižu nūsastōj un nūsleikst dziļōs aizdūmōs par vysu tū, kū mums ir izdarejis Kristus un kū Jys ir izcītis dēļ mums... Pōrdūmōsim, ka 1) beja sōpeigs un ryugts šys ceļš: Jezus dūdās nu Jeruzalema, nu sovas tautas golvas piļsātas... Lōsti un izsmīklis Jū pavadej un atskaņ Jam ausīs... Kur ir tī, kurus Jys izdzeidynōja, kurim deve baudeit prīcu un ikšejū sirds mīru?... Kur ir tī, kuri dzīdōja: Svēteigs, kas nōk Kunga vōrdā?... 2) Beja ļūti gryuts šys ceļš. Gryuti beja Jezum Sirdī: sōpe tū mōce, mīdze Jū pi zemes krysta gryutumš... Raug, še tys Dīva Jārs,

kurs nas un nūceļ pasauļa grākus... 3) Beja tys ceļš slykts: Jezus kōjas saplyukōtas uz akminim, ašņōtas... Gryutais krysts, škūbeidamīs mīdze ēršku krūņa dzalyuņus Jezus Golvā... Zami nūsalicīs Jezus īt pa cītim akminim, storp cylvākim vēļ ar cītōkom sirdim, kurim nav leidzjuteibas, kuri nasabeist vest Pesteitōju uz nōves vītu... Un vēļ pa sōnim divi slapkovas... Ak muns Dīvs! ar dziļu sajyusmu, leidzjuteību un ar kauna sajyusmu es īšu pēc Jezus!... Taču par manim Jys īt uz nōvi... Ak, kaidš es asmu Tev, o Jezu nāpateiceigs!...

b) Tūmār Jezus acīs šys ceļš ir par »karaju ceļu...« Teišam šys ceļš ir upere, bet reizē ari pasauļa pesteišona... Jezus gorā redz grāka iznycynōšonu, redz izvālātūs laimi, tōdēļ drūšsirdeigi nōk cilvēces pesteišonas ceļā... Drūši, gotovs uz vysu, pastōveigs īt gryutu krysta ceļu tys »sōpu veirs...« Jam ir jōīkarōj Dīva vaļsteibu, jōsadrogoj, jōsabērž cilvēces cītuma myrus, jōpaceļ krysta karūgu vērs vysa pasauļa... Tōdēļ īt tikai uz prišku... kreit pi zemes, otkon ceļās... otkon īt tōļōk ceļā... Vōjumam napasadūd Tys myusu Kungs un Karalis!.. O muns, mīlais Jezu! pazamynōtais, par ļaundari paskaiteitais, pylns sōpu, vōjs, izsmīts un zūbōts... Cik daudzi Tev moksoj myusu atpērķšona?... Kai dōrgi esi moksōjis par manu dvēseli!.. Kai karōji... kai cīti... Tai, tai, jo mani mīļōji un vysod

mīloj!.. Es grybu cīst un nest uzuperēšonu dēļ Tevis, lai gon man byutu jōizlej asnis... Tu tū izlēji par manim... Es grybu izturēt pi Tevis »pat leidz ašņam!..«

c) »Izīdami satyka vīnu cylvāku Cirineiti, Seimani vōrdā, un tū pīspīde nest Jō krystu.« (Mat. 27, 32.). Kristus Jezus ceļš ir sovaidš ceļš, ir kai pīmārs visim krysta nesējim. Visi nas krystu, bet nadaudzeji it karalisku krysta ceļu, pōrsvēteitu ar Jezus sajusmu un pīmāru. Slapkovas ari it tū pošu ceļu, it tur pēc jim trūkšņōjušōs ļaužu massas, bet tei nav vaidušō un gondarejuma īšona. Slapkovas nas sovu krystu pa pasaula pogōnu ceļu, Seimans Cirineits nu sōkuma nese krystu pīspīsts, bet vēļōk īsadzilinoj lītas dzelmē un sovā sirdī un jau ar leidzjuteibu un mīleibu paleidz cītušam un sōpeigam Jezum. Tys ir myusu simbols... Tys Cirineits apzeimōj myusus... Dabiski jamūt mes beistamēs krysta un drēbēt drabam pret jū, tūmār apstōkli pīspīž myusus sasadraudzēt ar krystu un pīrast pi jō... Nessim Jezus krystu, vai lobōk nessim sovu krystu ar Jezus sajusmu un pacīteību... Nessim tū par sovīm grākim, vōjumim un par cytu grākim Kistum pakaļdareidami. Tūlaik mes īsim Kristus karalisku ceļu un īsim tū ceļu pat tūlaik, kad apstōs mums apkōrt bezdīveigōs, naticīgōs massas, vīnaļdzeigi cylvāki, soltas, naticīgas, bezdīveigas dvēseles... Tad īsim pēc Jezus pīmāra...

O Vysaugstōkais dabasu kēneš! Tu beji atsadevis sovu īnaidnīka rūkōs un labprōt pajēmi gryutu krystu uz sovīm sasistim placim, lai mani izpesteit. Es pazemeigi Tevi lyudzu, muns Kungs, padori munu vaļu leidzeigu Tovai vaļai, ka es pīrcu nastu grāku vaidēšonas krystu un vysus dzeives gryutumus, lai nūpeļneit Tevi redzēt dabasu vaļsteibā un myužam ar Tevim pīcōtis. Amen.

28. Jezus gondarejuma Karalis.

Pīļneigā krōšņumā, greznumā, purpura mētelī, ar krūni golvā, ar sceptri rūkā, nasarēkinojamā ļaužu bruzmā iznōk nu pīlsātas un it krysta ceļu vaidēšonas Karalis... Kas saprota šō gōjīņa, procesijas nūzeimi, tam osoras syucēs nu ocu, bet kas it jam pakaļ, tys napōrstōj grāku vaideišonas osorōs mozgōt sovu dvēseli.

a) Pazemeībā un cīšonom apklōts Jezus dora dora par myusu grākim gondarejumu, ari par munim grākim... Kas reizi sasnēgs grākuvaidēšonas žēlesteību, tam zyud nu acim šausmeigōs Kristus sōpeigōs mūkas biļde, nūklust ļaužu trūkšņōšona, zyud slapkovu krysti, bet dvēsele palīk vīna ar Jezu savīnōta... Tūlaik nūsamatu ceļus zam krysta, dzēržu Jō Ašņa pilīņu uz zemi krisšonu nu krysta... Vysa Jō mūka un sōpes pīmīdz un apklōj munu

dvēseli... Tod Jezus atver sovas sasōpēju-
šas lyupas un prosa: »Cylvāks, kū tu padare-
ji?!.« Tod muna sirdsapziņa klīdz vysam pa-
sauļam: »Sagrākōju!...« Ikvīns cylvāks stōv
pret Dīvu ar sovom vaiņom, navar ar tom ni
ar kū pasadaleit, navar par jom uperēt svešu
osoru... Un tai stōv tur, itkai byutu bejis vīns
vīneigais pasaulī, bez tāva, bez mōtes, bez
draugu... Nikas cyts navar padareit par jū
gondarejuma... Maņ pošam tys ir jōizdora!..

b) Tūmār vaidēšona par grākim ir kaut
kaš vairōk, ir kaut kaš augstōks un dziļōks, ka
vīnkōršō pīsazeišona pi vaiņom... Kad Pe-
steitōjs tyka par manim vylkts pi atbildeibas
un uz sevīm jam munas vaiņas, es izbailēs pro-
su: Kū gribi Kungs? Uz kurīni nōc?.. »Uz
krysta nōvi« skaņ atbilde. Es beju vaineigs,
tūmār par manim gondareja Pesteitōjs un par
manim nūmyra... Tai gon, teišam par ma-
nim!.. Narunoj, ka nūmyra par daudzēim.
Ikvīna lauku pukeite var pasaceit: saule speid
dēļ manis debesīs nu jōs un caur jū es dzeivo-
ju... Tai ari es varu pasaceit: Jezus par ma-
nim cīš uz krysta, nu Jō un caur Jū es dzei-
vōju... Jezus par manim cīš, par manim izlej
Asni, par manim mērst uz krysta... Tū pošu
runoj Dīva svātī... Tōdēļ drūši soku: par
manim cīte Jezus, tai mani mīļoj, ka par ma-
nim gōji uz nōvi... Ak, muns Dīvs! vai ir
vēļ tai naizdibinejams dziļums, kai šei patīsej-
ba: Kungs Jezus nūmyra par manim?!

c) Nasavoldamā un sōpeigā žālumā sleikst
muna mīleiba, jo pōrdūmōju un saprūtu tū, kur
es byutu bez Jezus... Grākūs asmu dzi-
mīš... un Jō rūtīt par tīseibom, tod nav maņ
lelōku tīseibu par višin mežūnim... Nu eļnes
dziļumu izraun myūsus vīneigi Jezus, Pesteitō-
ja mīleiba uz mums. Jo Kungs nabyutu apsa-
žālōjis uz mums »mes byutu kai Sodoma un
palyktu Gomorai leidzeigi.« (Izaj. 1, 9.). Tō-
dēļ krystu mīļoj, pi krysta apsaker leidzeigi
grēcīnīki kai un svātī. Nā, na svātī, jo tev nav
svātūs... Zam krysta pat vysspūdrōkais svā-
tais, ir leidz kai par pazusšonas dvēseli...
Jo tikai pasateicūt Jō žēlesteibai, palyka svā-
ti... palyka par sabarztom, mīļōjušom dvēse-
lēm... Ari jās zam krysta pōrjam sovas naci-
neibas sajyūsma, nazyna kur slēptīs... Grā-
kuvaidēšonas maisā gērbās Jolanta, Margita,
Kīrga, Elizabeta... Vaid un raud... Visi
mes asom tōs dvēseles pi kurom pasazmynōja
un pīsaiļce krystā Pīkoltō žēlesteiba, lai myu-
sus paceļt...

L y u g š o n a.

O Vyszēleigais Jezus, muns Pesteitōjs,
Tovā mūkā Tu izcīti naizsokamōs sōpes un pa-
zamynōšonu, lai gondareit par munim grākim.
Paleidzi maņ, es Tevi pazemeigi lyudzu, ka
apdūmōdams Tovu mūku un sōpes, es pasa-
caltu nu munim grākim un sajimdams stypru

prōtu nikod vairōk uz jīm nasagrīztu, bet aizpeļneitu dabasu vajsteibu. Amen.

29. Jezus dora gondarēšonu ar dvēseli un mīsu.

Kaidā pazemeibā, kaidā pašaižlīdzēibā Kungs Jezus izpylda krysta ceļu. Taidā dvēseles un mīsas pašaižlīdzēibā mums ir pīnōkums gondareit par sovom vaiņom.

a) Vaidēšona ir napīcīšama: Grēceigai dvēselei nav cyta apgērbā, ar kuru varātu jei apsegt sovū plykumu, kai vīneigi grākuvaidēšonas apgērbs. Vaidēšona par grākīm ir ikšeiga, kura kotrā ziņā ir radzama arī ōreigi un navar palikt tikai ikšeigi. Ir zynomi divi gondarejuma leidzekli: te vērs zemes Jezus Asnis, tymā pasaulī dadzynōjušō guņs... Asnis, kurs izrīt nu atklōtūs cērtumu pi Jezus šausteišonas un nu ēršku īvaiņōjumu. Un guņs, kura kai osais zūbyns vai šautrs dzīli isaūrb dvēselē un izdora gondarejumu. Nav nikaidis breiņums, ka ašneigō Kristus cīsšona ir par myusu gondarejumu. Raug, mums vajadzeigs ir izmest ļaunumu, kas guļ myusu dvēseles dziļumā. »Cylvāka sirds ir vyltūša,« slēp sovas steigsmes, skaistynoj sovus dorbū, pīsalabynoj un mōnej... Tōdēļ ir napīcīšami vajadzeigs stypru rūku un dzīli pōrjāmušūs sōpū, ka mes caltūs un lobōtūs. Vajadzeigs myusus atsvabynōt nu mōnu. Isaveram nūpītņā Jezus

sōpeigā Vaigā un saprassim vaidēšonas un gondarejuma vajadzeibu vai napīcīšameibu.

b) Kō gon mes vairōk grybam, kad slōpstam leidz cīst ar Kristus Kungu. Na tikai myusu siržu grēceigums spīž myusus pi vaidēšonas un gondarejuma, bet arī mīleibu uz Jezu. Taču mes navaram tōli palikt nu Jō?! Taču mes grybam it Jō pādūs... Vai tad mes varam dzeivōt bez gondarēšonas un vaidēšonas?... Vai tad mums napōrmastu sōpeigais Jezus Vaigs, vai nadareitu mums sōpeiga pōrmatuma Jō sōpes myusu lobā?! Nā, Kungs, es arī slōpstu pēc žēlesteibas, tōpēc maņ ir jōisagērb Tovā apgērbā, jōapgērb dvēseli Tovas žēlesteibas gaismā un mīsu poša sevis aizaligšonā. Lai arī uz manim ir atteicynōti šī vōrdi: »Apmozgōšu veinā mūnas drēbes, bet veina ūgu asnī sovū apgērbu.« (Rad. 49, 11.).

c) Seviški komunijas laikā pazeistam, ka dzeivojam ar grākīm pōrpildeitā pasaulī, ka mums ir pīnōkums steigtīs paleigā arī citim un darinōt jīm pat ar varu ceļu uz Dīvu. Dabasi ir daudzējim aizdareiti, moz ir »Dīva cylvāku« un vōrds: »Dīvs« ir ratums un dōrgs! Tymseiba aizdora acis, bet sirdis ir leidz kai izveitušas... Jezus ar nūslāptu sova krysta enerģiju, ar sovū sōpu daudzumu, cīsšonas mīleibū un sovū uperi augšam pīcēle dvēseles nu grēceigōs nōves. Mums tikai jōsaprūt Jō dūtu pīmāru un jōnōk Jō pādūs... Jys cīte dēļ mums, mums jōdora vaidēšonu un gondarejumu par

sevīm un par citīm... Par citīm vaidādami, poši dareisim otri panokumus tykumeigā dzeivē...

L y u g š o n a.

O Vyssoldonokais Kungs Jezus! Korsti mani mīlōdams, Tu izcīti naizsokamas mūkas un nesi krystu uz Kalvarijas kolnu un aicynōji mani, ka es kai Cirineits paleidzātu Tev nest Tova krysta nostu. Es stipri nūžāloju, ka leidz šam laikam naasmu gōjis Tev paleigā pi krysta nesšonas. Bet tagad es Tevi pazemeigi lyūdzu, līc uz manīm Tova krysta gryutuma daļu, jo es grybu pacīteigi nest vysus dzeives vōrgus un gryutumus un tai atvīglynōt Tovu smogū nostu. Amen.

30. Kristus Jezus mūka.

a) Kristus Jezus mūkas laiks ir vyssvātokais un vyścīneigokais 'pasauļa vēsturē laikmets. Pazemeībā, ar dziļu žālumu un leidzjuteibu īsim leidza Pesteitōjam Jō gryuta krysta ceļā. Ak, ka muna dvēsele pōrsajimtu ar Jō saiyutu un tyktu kaut drūsceiti Jam leidzeiga!...

»Īsokumā beja Vōrds!« skaidri prōteigs bezgaleigōs Byuteibas Vōrds, kura tymā Vōrdā myužeigi izasoka. Pēc cēlēs pasauļs, izaveidōja cylvāku darbeiba un vēsture un tūs pavadīnī rūnās Kristus skaidrō persōna. Jys staigōja pa zemi, dzeivōja dīviški-cylvāka dzeivi, slū-

dynōja Dīvišku mōceibu un izpiļdeja Dīviškus dorbus. Tūmār Jō syutnīceibas vīns dorbs beja vysaugstokais. Tū audzynōja sovā prōtā un planu nosōja sovā sirdī. Sasnēdze un izpiļdeja tū dorbu, atzeimādams tū ar sovū asni kai sovū: »Kristus dorbu...« Tys dorbs ir Jō mūka. Mōcēja, slūdynōja soldonuma pilnim vōrdim Dīva valsteibu, tūmār savylkumā vyss spāks dedzeiba, Jō dvēseles energija un vara ir izsokama vīnā vōrdā: »krysts.« Padareja daudzi zeimu un breinumu, tūmār vniū zeimi pastōdejā pasauļa acīs... »Krysta zeimi« Signum crucis!... Šū zeimi gūdynōja un mīļōja un tymā ilyka vysu sovū varūņa soldonu dvēseli...

b) Bet kū mums slūdynoj krysts? 1) Bez-mēreigu Dīva augstumu, prēt kuru Kristus sevi zamynoj un izhycynoj pazamynōšonā, sōpēs un nōvē... Ka Dīvs ir augsts, lels, tū slūdynoj ari vysa doba, kai ari vysā pasauļa napa-stōveiba... Pazuss Tirs un Babilons, laikā vara vysu satriks, saberzs smeltē... Nu pasauļa slovonūs Faraona paliks tikai »mumia«, nu lelu piļsātu tikai drupu skaudzes un tōs apsāk-lōs ar zemi... Un svēteigais Dīva Dāls ari paliks par uperi... Tai ir augsts un lels Dīvs, ka vyss pret Jū nūsalīc puteklūs, pat Jō vīnpīdzymušais Dāls komojās naizsokamōs mūkōs...

2) Krysta zeime slūdynoj gondarejumu, kaidis Dīvam pīkreit nu mums. Uz apsagtō tymseibom krysta, leidzeigi žālumā irūštai

svētneicai. Iyudzās un prosa Kristus, dora Tāvam gondarejumu, sauksams styprā bolsā un ar osorom. Mes dzēržam Jō Iyudzūšū bolsu: »Muns Dīvs, muns Dīvs, kōpēc mani atstōji?..« Pīdūd jim...

3) Krysts slūdnojoj atpērkšonas napīcīšameibu... Tai, tai... mums ir vajadzeiga izpesteišona... Mes poši naspējam atbreivōt sevi nu grākim, nu myužēigōs nōves, jo Dīvs myusu naizbreivoj... Myusu liktini paloboj vīnā, ūtrā lītā kultūra, zineiba, bet tai ir tikai ōreigō lapnōšonōs. Uzvarējušō launuma un nalaimeigōs grāka varas naspēj izlobōt un sa-lauzt ni prōts, ni kultūra, ni zineiba... Tūmār mes tycam un tū saiyutam, ka Kristus pesteišonā ir mums uzvara vērs launa.

4) Krysts slūdnojoj mums Dīva mīleibu. Jezus vērtej un mīloj myusu dvēseles, pat leidz nōvei un par jom ari nūmyra. Kristus mūka ir guneigōs mīleibas īsalīsmōšona. Te Jō mīleiba īvaiņoj pošus dabasus... Ar tū stōjās pret mums un runoj: »Es grybu jyusus īkarōt.« Ari īkarōja myusus... Ar sovu asni īputēja kristianismā varūneibu... Izaudzēja Apostolus, Mōcekļus, Jaunovas... aizvede ar sevīm svātūs pulkus... Bet vai mani īkarōja?... O Jezu asmu Tova, nasašaubī par tū!.. Tikai izmōci mani dzili un sirsneigi mīlōt Tevi un Tovu krystu...

5) Krysts slūdnojoj eļnes dziļumu. Tai jōir bezdibineigai, jo uz jōs krostmales pacēle Je-

zus krystu, kai pōrsorgōjuma zeimi... Sadro-gōts un pazamynōts munas dvēseles dziļumīs es kreitu ceļūs uz vaiga pret tū svātū zeimi un dūmoju par daudzējim munas dzeives grākim...

Lyugšō ū a.

O Vyszālsirdeigōkais Jezus! muns Pesteitōjs, Tu mani esi tik stipri nūmīlōjis, ka panesi vysborgōkōs mūkas un sōpes un nūmiri uz krysta. Pacēli krystu, kai munas pesteišonas zeimi un kai myužēigūs mūku pōrsorgōjumu. Padori Jezu, es pazemeigi Tevi Iyudzu, ka es tū krystu mīlōtu, jo krystā muna pesteišona un zam krysta muna laime un breiveiba nu eļnes gyusta. Amen.

31. Kōpēc tik daudzi sōpu Jezus mūkā?

Navīns cylvāks, īsavēris Jezus sōpeigā mūkā, vaicoj ar izbreinu, kōpēc tik daudzi krysts sevī satur sōpu, tik pacīteibas, tik enerģijas, spēka un varūneibas?..

a) Jezus gribēja ar sovu uzuperejušō gora korstumu līsmōt myusu soltōs sirdis... Ar sovu iyuteigu mīleibu īdegt pi mums eistynōs, sovstarpejōs mīleibas guni. Tōdēļ Kristus Jezus īlyka sovā Mūkā taidu saiyusmu lelu māru un daudzumu. Gribēja asni sadarinōt myusu dvēseles, gribēja jōs pīspīst pi sovstarpejōs mīleibas, pi sirsneigōs pi Jō pīsatyvynōšonas,

pi pilnīgās Jām atsadūšonas ar vysu myusu byuteibu un dzeiveibu... Ar tū mērki ipriķš sovas sōpeigās mūkas Jys atsadz pādejā vokorā sovīm mōceklīm vysjyuteigōkās sovas dvēseles steigas pi atsasveicynōšonas ar jim, kai ari Getsemanes dōrzā nōves ceinā, vai geibšonā un pi sagyušonas. Kristus dzeivōja tikai dēl mums, mīļoj tūs, kuri Jū mīļoja un tōpēc Betaniajā beja Jām nūmīļojamōkō vīta, kur picīmōt. Paļmu vai Pyupolu svātdīnā Jezus sirsneigi apraudōja Jeruzalema liktini, kad svi-neigi beja satykts. Pādejūs Vakariņu laikā Jō Sirds mīdzēs pi kotra mōcekļa un' gryuti tai beja šķērtis nu jim... Eleja dōrzā meklēja skumu un sōpu breidī pi jim ipricynōjuma... Meklēja pi tūs dvēseļu, kuras Jū mīļoja... Tai gon Jys ari tagad myusus mīļoj... Tōdēļ bīži mums ir Jū jōapmekļej... Vysusvātōkā Sakramentā mes atrūnam tōs vysod asušās mīlestības Vakariņas... Tur varam parōdeit Jezum sovū mīleibu, leidzjyuteibu un sajuysmu.

b) Pēc tō Jezus stōjās pi šausmeigās mūkas dorba, kurs pastōvēja nu lelōs Caturtdīnas vokora leidz krysta nōvei... Pi tō dorba, kurs miljonu dvēselem izspiž žāluma osoras nu acim... Vyspyrmōk soltō nakts, bez mīga pi izsmīkļa un nycynōšonas, pādejō nakts vērs zemes... Ak kai jei ir sovaida par pyrmū dzimšonas nakti... Tur mīleiba, skupsti, gūds nu mīļōjušās Mōtes, te lōsti, izsmīklis, nirgōšonās, pliki nu nacīneigim bendem... Tur enge-

lu dzīsmes, te Vaiga apšplaušona un izzūbōšona... Tūmār ari šel pādejō nakts ir svāta, kura ir par myužeigi jauku pavasara ausekli... Ivods uz Lelū Ašneigū Pīktdīnu ir teišam cilvēces pestišonā zīda laiks... Tūlaik atsavēre dabasu vōrti, satryuka saiški, kas tik ilgi vōrdzynōja cylvāku dvēseles, izzīdeja vērsdabiskās dzeives lauki un dryvas... Tys svēteigais reits, kad sōcās sōpeigā ceļā, tei nikod nanūstōjušō leidzjyuteigās mīleības procesijā tūs ivainōtūs dvēseļu, kuras sirsneigi apraud Jezus nōvi... Priķšgolā gōja Vyssvātōkō Mōte, kuras dvēseli sōpeigs zūbyns pōrdyure un pēc Jōs vasalas Jezu mīļōjušūs dvēseļu ryndas...

c) Ari mes pōrdzeivōjam Kristus mūku, jamam jymā daleibu ar leidzjyuteigu sirdi, kura ar kotru reizi īsalīsmoj korstōkā mīleībā dēl cīneigas Pesteitōja gūdynōšonas. Dīvs-Cylvāks myusās bezmēreigi nūmīļoja nu sovas mīleības augstumim nūsalaide tai dzili pi myusu niceibas... Kai tod es varātu aizmērst par tū, o muns Tāvs... muns Draugs... muns Pesteitōjs!... Man jōlik sovū vysu sirdi padīveigā Tevis gūdynōšonā, Ticeibas ceļš myus vad caur sirdi, tod tiksm pi stypras pōrlīceibas un pi ideala stōvūkļa... Jo pītryukst mums Sirdis, pītryukat ari prōta dēļ dūmōšonas, pītryukst sajuysmu un Jezus bausleibu, bet tūlaik vysa myusu religija byus tikai susātivs un pakrēslis... Tōdēļ nasasabeit, nasabeit, bet mī-

lēt ar leidzjuteibu, atmoksojūt Jam par uzūperējušu mīleibu teišam draudzyskā veidā... Tai Kungs, muna sirds ilgojās pēc Tevis, Dīviškais Pesteitōj... Zynu, ka ari Tu tō gribi.

L y u g š o n a.

O korstōs mīleibas guņs, kura līsmoj Jezus soldonā Sirdī, aizdedz munā nabadzeigā sirdī tū svātū mīleibas guni, kuru Jezus atnese nu dabasim uz zemi, izdadzynoņ pi manis vysas ļaunōs īražas, kaidas dzeivoņ munā vōjā sirdī un kuras naļauņ maņ piļneigi pīdarēt Vareigam Dīvam. Padori, o muns Pesteitōj! ka es dzeivōtu tik vīn dēļ Tevis un Tovas mīleibas? Jo agrōk es Tevi smōdēju, tod tagad es apsamu, ka vīneigi mīļōšu Tevi. Es Tevi mīļōju un nagrybu vairōk nikō mīļēt, kai tikai Tevi vīnu pošu. Amen.

32. Raudūšōs sīvītes.

»Pakaļ pēc Jō gōja lels ļaužu pulks un sīvītes, kufas pēc Jō raudōja un bādōjōs. Jezus atsagrīzis jom saceja: Jeruzalema meitas. nauradit par Mani, bet gon raudit par sevi un sovīm bārnīm. (Luk. 23. 27, 28.).

a) Jezus mōcekļu pulkā ir ari atzeimejamas sīvītes. Jōs ryupējōs par Mōceitōju, pasadaleja ar Jū ar pōrtyku. Betaneja beja Jezuin par atpyutas vītu, kur Jam mīrmīleigi pīkolpōja Marija un Marta. Madaļa pēc sovas go-

reigōs augšanceļšonōs laika ar vysu sirdi un dvēseli nūmīļōja Messiju, tōpēc ari pyrmō Jū redzēja pēc augšanceļšonōs. Joanna, Chuza sīva, beja par augstōkōs kōrtas priķšstōvi. Un daudzi cytu sīvīšu gōja pēc Mōceitōja un klausējōs Jō mōceibu. Jeruzalema meitas apraud Pesteitōja sōpes krysta ceļa laikā. Ari sīvītes skotōs kaut nu tōlīnes uz Jezus mūkom krystā pīnoglōšonas laikā... Kaidis Kristum beja priķs nu tō, kad redzēja leidzjuteigas sirdis un dvēseles... Taču Jys, kurs bezmēreigi mīļoj tūs, kuri īgōdoņ par Jū, Jū mīļoj, grīze sovū īvēreibu uz jim un atgōdynōja tim jūs pošu dvēseļu lobumu, jūs pesteišonu, leidz kai grybādams kotram kuram meili un soldoni pasaceit: »Apraudit Mani ar taidu mīleibu, kura jysu dvēseles dareitu par skaistōkom, laipnōkom, augstōkom, dailōkom...«

b) »Jō raug, atnōks dīnas, kod saceis: Svēteigas naaugleigōs, kuru mīsas nav dzemdējušas un kryutis nav barōjušas.« (Luk. 23, 29.). Ir gon šausmeigas dūmas byut par Judaša mōti, vai ari vīna nu bendem, kuri Kristu mūcēja... Dūt bārnām dzeiveibu, kurs nōk uz myužeigu pazusšonu... Ak daudzejom mōtem par taidu ryugtu krysta ceļu ir jūs bārnū naticība un tykumiskō pagrimšona... Lai tod apraud sovū pyuļu augli tai kai Jezus raudōja par Judašu... Tūmār lai mīļoj lobōk Jezu, teišam lai mīļoj vēļ kas reizes korstōk un dedzeigōk... Lai redz sovū Evangelija izplatei-

šonas paaicinājumu tur ļaužu vydā, kur nav
piejams ni vīnam Apostolam. Lai gatavoj tur
ceļu Kristus Kungam Vyssvātokā Sakramentā
nūslāptam, kur cytaidi naspertu sūļa pristera
kōja... Vacōs Romas keizaru pilēs sīvītes
ivede Kristus ticeibu un Jō nūslāpumus...
Sīvītes palyka par varūņom un naizsmelamōs
žālsirdeības nesējom... Jū pādūs un pēc jūs
pīmāra lai nōk myusu laiku vysas sīvītes...

L y u g š o n a.

O Vyspacīteigokais Jezu! kurs sovā kry-
sta sōpeigā celā izcīti naizsokamōs mūkas, bet
tymōs sōpēs prīcynōji raudušōs sīvītes, es Te-
vi pazemeigi lyudzu, pōrmaiņi munu napacītei-
gu sirdi un padori, ka es dēļ Tovas mīleības
panastu nu šō laika vysus vōrgus un gryutu-
mus klusumā pacīteigi, ka byudams par Tovu
sōpu daleibņiku te vērs zemes, palyktu arī
myužeigi par Tova gūda bārnu. Amen.

33. Kas nūtikis ar nūkoltušu kūku?

»Un jo tai nūteik ar zaļu kūku, kas tod nū-
tikis ar sakoltušu?« (Luk. 23, 31.). Zaļais kūks
— ir Kristus; nūkoltušais kūks asom mes. Sko-
tis kai Dīva taisneiba padora ar Jū! Mani klōj
daudzī vaiņū, tōpēc es veistu un kolstu. Gry-
bu es it pēc Kristus, pōrjūmits žālumam dareit

zondarejumu par sovom vaiņom. Trejaida žā-
luma pīmāru dūd mums Jezus:

a) Pymais žāluma veids izrīt nu Dīva
vysvareības un Jō nalūkamōs vaļas. Muns pi-
nōkums ir kolpōt bezgalelgam Kungam. Dū-
mas par myužeibu, jōs »nostu« mōc munu dvē-
seli. Jō gūdam un slavei maņ jōkolpoļ, vai es
Jū mīļōju, vai īneistu. Kai vīnā taj un ūtrā ga-
dejumā sagatavoju materialu dēļ Jō gūda pa-
ceļšonas. Tikai starpeiba ir tei, ka manis sa-
gaida myužeigō strōpe, jo es Jū īneistu, bet
myužeigais gūds, kad es Jū mīļōju. Raug,
Kungs, te ir tovs kolps! Munu dvēseli Tovas
vysvareības un munas grēceības dzērnovu ak-
mini samaļ smeļtē... Tai rūnoj žālumā pōr-
jūmtō dyēsele... Tavs kolps sāuc uz Tevīm:
»Kungs apsažāloj!..« un Tu Kungs napaliksi
kūrlis un bezjuteigs uz jō saukšonu...

b) Pi ūtrō žāluma veida mūdynoļ man
Dīva mīleiba un labsirdeiba. Jys ir na tikai
muns Kungs, bet arī vyslobōkais muns Tāys.
Jys dūd maņ sovū žālsirdeību un pacīteigi pa-
nas munas vaiņas. Par atbildi uz Jō mīleību
un pacīteību, byus munā sirdi apzineiba, vai es
byušu gotovs Jō pīsacejumus pildeit un žā-
lums ar mīleību par vaiņom... Kolps saprūt,
ka jū sīaita par Dīva bārnu, bet grēceigs bārns
pazeist, ka ir pazūdūšais dāls. Vuškeņa redz,
ka nūsamaļdeja... žēleigi sāuc un meklej go-
nomō pulka, un vālōk atsarūn uz lobō Gona
placim... Evangelija galsmā izamaina Dīva

Vaigs. Jō varas borgō seja atdūd vītu žālsirdībai, majestatei, mīleibai un tēviškai labsirdībai. Zēlesteibas valstī Dīvs ir par gimines Golvu, bet es Jō bārns... Dīvs Tāvs, kurs kerās ap koklu vaidējušam un žālojušam bārnam... Jū īprīcyno, nūmīrynoj un apsvaida tam ar prīcas elejim golvu... Munā dvēselē skan Apostola vōrdi: »Napalīcit nauzticeigi Dīva bārnu augstom dūmom...« Muns Kungs! es žālōju par šovom vaiņom ar sirsneigu bārņa žālumu...

c) Pa trešam, mani mūdyno, pi sirsneiga žāluma »Karalis ēršku krūnī,« kurs vysu atmete: gūda krūni, slavas krāslu, pajēme ēršku krūni, kurs pēc manim slōpa un izgōja manis maklātu. Klaudzyno, munas sirdis durovōs un sauc manis... Tova mīleiba, ak Kristus, pōrsaveidoj, kai dvēseļu leigavaiņa, teirā mīleibā... Jys myusus mīļoj pat pōri māram, pat leidz nōvei, gryb nūmērt par manim... Jō vaigs zīd rūžōts, vai otkon klōjās ar nōveigu bōlumu; Jō kryutis gryuti elpoj, dūmas par manim īvaiņoj Jō sirdi... Nikod naaizmērst par manim: »Raug, te uz munom rūkom tevi uzraksteju...« Ak tei Jezus bezmereigō mīleiba mūdyno, pi leidzjuteibas un īlīsmoj muna dvēseli... Zam krysta Pīters izamōceja apraudōt sovus grākus, Pōvuls navar nūrimt, dūmōdams par Jezus ēršku krūni, koleidz pats ar ašneigim dzanyulim naapkrūņoj savu golvu... Un pēc vaidējušōs Mađalas pīmāra,

Kristus leigovas, mīļojušōs dvēseles, īvītojosovus dzeivūkļus Golgotas klinšu olōs... Ak, kas maņ dūtu osoras, ka es varātu raudōt diņom un naktim par Jezus sōpem un poša vaiņom!...

L y u g š o n a.

Sveicynoju Tevi, o vyssvātōkais un vysmīleigōkais Jezus, muns Pesteitōjs. Tu esi dzeiveibas olūts, myužeigō dzeives līgsmeiba. Tu esi maņ par glōbēju, līgsmeibu, prīcu un vysu laimi. O Vyslobōkais Jezu, aizdedz muna sirdi ar tū dzeivu mīleibu, kura Tovā Sirdī dag. Padori, ka es sajustu tōs sōpes, kuras Tu cīti Tovu pazamynōšonu, Tovu izsmīkli. Apiti muna sirdi ar Tova ēršku krūņa cērtumim. O Jezu, muns lobais Jezu, padori, ka byutu divejas sirdis ar mīleibas škāpu īvaiņōtas: Tova Sirds un muna... Padori, ka muna dvēsele un sirds Tevi mīļōdama sirsneigi raudōtu par grākim un žālumā apmozgōtu vysas vaiņas. Amen.

34. Jezus kōp Kaļvarijas kolnā

a) Pīkūsis, nūvōrdzis, izsmalts jau vysā nu spāka, pēc trejskōrteigas pakrisšonas zam krysta vysu žaidu acīs, Pesteitōjs kōp Kaļvarijas kolnā. Taida Kristus metode. Klusumā, nakts vydā atgōja uz šū pasauli, nīkas Jō naredzēja Betlejā, tikai nabadzeigi goni caur engeļa paziņōjumu Jam atdeve gūdu. Bet ņyu savu pa-

zāmyņošonu saista ar žēldu tautas religiozu un tautas svātku dīnu. Nazkod atgōja pušnaktīs un nūšaslēpe mytrainā kliņts olā, tagad it dīnas gāismā un pušdīņu laikā pasarōda uz kolna vērsyunes nu visim radzams un izsmīts... O Jezu, kai mōcēji Sevi tik daudzi pazamynōt dēļ manīs. Nikō naizmeklēji nu pasaula, īpatneju gōji sovū ceļu pats vīns vīneigs tōli nu laužu dūmom!.. Nā gon! tys nabeja vōjums, bet spāks, nabeja sovas cīneības apziņas tryukums, bet augstums un dailums!.. Pazemeiba un pasazamynōšona ir tikai tod vērteigas, jo paļt nu gora spāka un uz tū vad. Pazemeiba nav ni gora tryukums, ni nūlaideiba, bet augsts un svāts tykums...

b) »Un deve Jam dzert veinu sajauktu ar žuļti. Bet paraudzejis, Jys nagribēja dzert.« (Mat. 27, 34.). Veins ir pastyprynojūšs dzērīns, bet na par dzeiveibas paralīzejušū dzērīni. Tod najaucam pi tō ryugtuma! Jezu nagribēja dzert, jo nagryb izpildeit šovu mūku ar naspērgtom nūjautom. Gryb uperēt par manim pylmū mūku bikeri, bez kaut kaidim atvīglyņējumim. O Dailjuteigais un Augstsirdēigais Kungs! Munam dzeives stōvūklam jōbyun leidzeigam teirajam veinam, ticeibai jōbyun bez kaidu pōrprotumu un šaubu, lyugšonai bez prōta izkaiseišonaš un apzineigai, nūdūmam bez vilteibās, bet teiram... Ak muns Jezu, es taipat asmu lējis ryugtumu pi Tova veina, asmu pīvinōjis grāku un bailes pi Tovas kolpō-

šonas, bet seviški asmu Tevi dzirdējis ar ryugtumu caur nasōteibu un naatsaturēšonu... Tai gon, ir dōrgas un zalta tōs dvēseles, kuras pasnādz Jezum dzert teiru mīleibas un sevis mērdēšonas veinu!.. Taidas pastyprynōšonas naatmess Pesteitōjs...

c) Raun nu Jezu drēbes, kurs stipri aizkaunāts un apsalējis asnī pasarōda pasaulam. Tys plykums, igārbts sōpēs, apgaismōts goram nīkam nav par īlaunōjumu... Pēc tō »lūzes masdami sadalēja storp sevim Jō drēbes,« kuras tōlōk Jezum ir navajadzeigas. Tai šausmeigi nūlaupa nabadzeigū Mūcekli!.. Jezu vysu redz, vysu dzērd, vysu ari pōrdzeivoj Jō svātō Mōte... Nalaimēgōs mežuneigu un ru-pu cylyāku siržu uperes!.. Muns dōrgais Jezu, lai nikod munas dvēseles plykums naapkaitynoj Tovu ocu!.. Es nagrybu nikod byut izgārbts nu tykumu, ni žēlesteibas, ni padīveibas. Naļaušu nūzaugt munas sirds pērlī, ni mest kauleu par munu karalisku apgērbu... Teišam es grybu Tevī īsagērbt, kai tō pīprosa Tova Apostols, kad runoj: Apsagērbt ikš Kristus... Jō tykumūs, Jō Gorā... Caur tom sōpem un kaunu, kaidu Tev sagatavōja drēbu nūplēsšona, lyudzu Tevis apveļc, apgērb munu dvēseli gora spākā un skaistumā...

L y u g š o n a.

O Vyslobōkais Jezu, lai apsegt munas dvēseles plykumu Tu atļōvi sevi šausmeigi nū-

plēst pi cērtumim pīkoltušos drēbes un pōrcīt
naizsokamōs sōpes un kaunu vysu laužu acīs.
Padori, es Tevi sirsneigi lyudzu, ka Tova vys
dōrgōkais Asnis nūmozgōtu munas dvēseles
vysus traipeklus un īgārbtu jū bezvaineibas
drēbē. Dūd maņ tū žēlesteibu, ka es sōteigi
un attureigi dzeivōdams, nikod Tevis nadzir
deitu ar etiki un žuļti, bet prīcynōtu Tovu
sōpeigu Sirdi ar teirōs mīleibas veinu. Amen.

35. Krystā pīkaļšona.

»Un kad jī atgōja uz tū vītu, kura saucēs
pīres kaula vīta, pīkola Jū krystā.« (Luk. 23
33.).

a) Jezus stīpās uz krysta, kurs ir par Jō
nōves gultu un sōpu vītu... Cytur pi nōvei
gi slymō, kur mōk mīļot un leidzjust, staigo
klusumā uz pērstu golim, aizdora durovas, lai
natrūkšņōtu, reize pēc reizes paloboļ spylvy
nu un apsagu, ka naspīstu sōpeigōs mīsas da
ļas, nūpītni klausōs, kai slymais elpoj, ryupīs
atminēt jō grybu. Kungs Jezus ari ļūti slimeigs
un sasōpējis, cīš naizsokamōs sōpes. Solti
drabuli pōrijam Jū, korstuma komōts un nūvōr
dzynōts gul uz cītas krysta bolkas... Apkōrt
trūksnis, izsmīklis un nycynōšona... Ak, kō
dēļ mes tūlaik navarējom byut par Jō samari
šim!.. Bet Jys gaideja un slōpa pēc leidz
jyuteigūs siržu... Pats kaidu reizi stōsteja
pīleidzeibu par stipri slymu... Bet ņyu kai-

da-gulamō vīta pi nōves ir paklōta pošam!?.
Laipnōs paleidzeibās vītā aizmersšona... Jō
rūkas un kōjas cauri nogloj pi krysta... vasa
ra sitīni... klīdzīni... Baļzama un smaržei
gūs eleju vītā pasnādz Jam žuļti un eteki...
Kur apkolpōtōji?.. Nivīna... Tikai borgas
acīs raugōs Jō sōpeigā Vaigā... Kū Kristus
beja peļnejis nu myusim, bet kaidis borgs lik
tīns Jū satyka?!

b) Dabiskā bailē Kristus stīpās uz krysta.
Kad izstīpe sovu mīsu uz kūka, gribēja leidz
kai apklōt zemi un palikt itkai aizstōvis storp
dabasiim un zemi, storp Dīvu un cylvākim. Kad
izstīpe sovas rūkas, gribēja apturēt Dīva dus
meibas pārkyuņus pret grēcinīkim, kad golvu
nūlyka uz ēršku pagaļves un ar asni un oso
rom aizlītom acim vērēs uz dabasiim, kad nu
Jō kryutim rōvēs gryutas elpas un vaimaņu
sōpes pēc žālsirdeibas dēļ ļaudim nu Tāva, —
tūlaik nu Jō dvēseles syucēs gūdynōjuma, pōr
lyuguma, gondarejuma lyugšonas elejs, kurs
vysu pasauli pōrpildeja ar sovu dōrgu smār
žu... Tys elejs beja Dīva apkaitynōtai Sirdei
un grēceigai cylvāka dvēselei par dzeidynō
jušu baļzamu... Tōs osoras, beja par dzei
dynōjušu yudini... Veins sajaukts ar žuļti un
etiki beja slapkovu rūkōs ikrytušam ceļōtōjam
par veseleibas leidzekli un zōlem... O Kungs,
ļūti dōrgi esi mani atpērcis... daudzi Tev
moksoj muna pesteišona!.. Tagad, kad es pa
zeistu naizbeigtu Tovu mīleibu, palik maņ vī-

neigais ceļš uz atmoksu Tev ar varūnisku mīleību pat līdz nōvei...

c) Pīkola krystā Kungu Jezu ar trejom noglom. Dzelža osi goli pōrdyure sv. Mīsu tad nu kryušu dziļuma rōvēs sōpeigas klusas vaimanas, bet nu rūku un kōju izplyuda asnis. Sōpeigais bēdeigais Pesteitōjs, kai šausmeigi Tev jōcīs!.. Kaidu reizi redzēju dzeivu vōnogu pīnoglōtu pi ākas sīnas... Bēdeigais un nalaimeigais putns! es padūmoju, kai jys mūkōs... Bet raug, uz Kalvārijas kolna radzu Karalisku Ergli pīnoglōtu krystā, kurs nūšalaidē uz šū vōrgu zemi nu dabasim, lai pajimīmyusus uz sovīm spōrnim un nest tur augši pi Dīva Tāva... Uz myrunu golvas kolna Jū pīkola krystā un pacēle uz izsmikļa vysam pasaulam... Pōrūrbe Jō rūkas un kōjas, atvērē četrus olūtus, nu kurim izplyuda žēlesteibas yudins dēļ jaunōs dvēseļu paradizes... Jō Asnis tecēja pa krysta kūku zemē un laistēja syunas un kolna akminus... Laikam gon drabēja tūlaik zeme, kad Asnis tū aplēja, leidz kai pi jōs byutu dasadyuris jaunās dzeives tecīns... vai arī mōce zemi klusas sōpes, kad redzēja ar šausmeigu pōrbaili, ka dēļ myusu grāku nūmozgōšonas, ir vajadzeigs Dīva Dāla Asnis...

d) Galeigi pacēle krystu, tū lōstu kūku, ar pīnoglōtu pasaulā grāku dusmes Uperi... Saplyukōtō, nūkomōtō Jezus svātō mīsa, lōstu un izsmikļa mērķis, karinėja vērs zemes uz krysta. »Nūlōdāts, kurs karinėj uz krysta!« taidi

klīdzini skanēja laužu pulkā... Četrus ašneigus cērtumus Jezus rōdēja vīnaldzeigam un atsolušam pasaulam... syuteja ašneigūs spaiturs, lai stigmatizēt — īvainōt cylvāku sirdis... Geibstūšom acim vērēs uz trūkšnōjušōs īnāidā žēidu dusmes un atrībeibas slōpem... Jō acis aizplyuda osorōs, tymsōja pret Jū apkōrteja pasauļs... Redzēja jū nyu kai caur myglu... Bet raug, pi izsmikļa, lōstu, ļauna vēlēšonas atskan atsagrīzušūs dvēseļu ticeibas izzeišona, žālums, leidzjuteiba un dziļa uz Pīkoltū mīleiba... Laužu pulki grīžās nu kolna uz mōjom, kryutīs sysdami un raudōdami... Bet zam krysta palik svātō Mōte un vēl dažas padīveigas dvēseles... Pi krysta klusu atskan lyugšonas bolss: »Raug, krysta kūks, uz kura karinėj pasaulā Pesteišona!..« Slavynojam un gūdynōjam Tevi, Kriste, jo caur savu krystu pasauli esi atpērcis!..« Un nu tō krysta izzid ticeigom sirdim tys, kō slōpa Jezus: dziļa mīleiba un leidzjuteiba...

Lyugšona.

O Vyszēleigais Jezus! mīlōdams mani Tu atļōvi sevi nažēleigi uz krysta izstipt un pi jō pīkalt. Es pazemeigi Tevi lyudzu, dūd man Tovu paleigu, ka es pīkalis munus lūcekļus pi Tovu bausleibu krysta, tōlōk jau ļauna ar jim nadareitu un tai dzeivōtu vērs zemes, ka varātu ar Tevim dabasīs myužeigi prīcōtīs.

Amen.

36. Zam krysta.

Stōvu zam krysta nūgrimis dūmōs... Zam bezmēreigōs Dīva mīleibas īspaida... Munu dyēseli apjam leidzjyuteiba, gūds un cīneiba pret Pesteitōju... Osoras syucās maņ nu acim... Grybātu golvu nūlikt zemes puteklūs, tūmār krystā Pīkoltais valk mani pi sevis, sauc manis, ka pasavārtu uz Jō... Jys nazkod pasaceja: »Pasavērs uz Manim un raudōs...«

a) Kungs! kū mes Tev vērs zemes devem, Tev, kuru mums ir jōmīloj un vysod jōgūdyņoj?... Tu atnōci uz pasauli nabadzeigā staiti. Tikkū pīdzimi, jau beja jōbag uz Egiptu un jōsaslēp nu Eroda, bet vēlōk Tu staigōji vīnkōršōs, nabadzeigōs galdnīka drēbēs. Tikai vīnu reizi mes izgōjom ar palmu zorim Tevis satyktu, bet Tu gauži raudōji... Vīnu reizi Tu atsadevi myusu rūkōs, bet mes izvēlējom Barabbasu... Vīnu reizi mes Tev savejom vainagu, bet tys pōrsavērtē ēršku krūnī... Mes gribējom īmontōt Tovu portretu un palyka myusim sōpeigais: »Raug, Cylvāks!« Tovu Mōti mes padarejom par sōpu mōti... Praseji nu mums dzert, bet mes Tev padevem žuļti, etiki... Kas gon vareja pīlaist, ka Tevi, dōrgais Jezu, satīks myusu vydā taidis borgs liktiņš?... Ka taidā sōpeigā ceļā nūrītēs Tova dzeive?... Un tagad karinej te uz krysta, kai lyugšonas tāls, tai pōrsaakmiņōjis klīdziņš...

Ar izstiptom rūkom un ašņōtom lyupom sauc uz mums pēc žālsirdeibas un leidzjyuteibas... Uz daudzējim Tu lyudzīs kolnim, tūmār lyugšona, kuru Tu uz šytō kolna izpildi, ir myužēigōs »aizbiļdniceibas« saucīņs pēc žālsirdeibas uz bezgaleigu Dīvu dēļ vysa pasaula... Lels, svāts ir Kungs, kurs sovam Dālam napīdeve!.. Ak, kaidu baileigu, augstu gūdeibu mums slūdyņoj šys krysts!.. Ak, cylvāki, beistitēs Dīva, mīlojit Kristus, kurs lyudz žēlesteibas dēļ jums leidz pādejai ašņa pilīnei... Klausit Jō bolsā, Jō lyugšonas, vaktejīt un palīkat nūmūdā, lai naīkristu strōpejušō Dīva taisneigā dūsmē...

b) Leidz sirdis dziļumam myus aizgrōb tys ēršku krūnis, vīneigō tōs plykōs byuteibas rūta... Izgōja kai leigavaiņs un varūns, tōpēc Jam pīdar krūnis... Par krūni karōja, krūni arī sajēme... Bet kaidu? Gūda mīleibas krūņa vītā uzlyka Jam golvā lōstu krūni, grāka lōstu, eļnes īnaida krūni... Un pajēme tū vysu uz sevīm, ka ar mums-nikas nanūtyktu ļauns... Vinkelreid's īspraude sovā mīsā dažus īnaidnīka šautrus, bet Kristus pīvīnōja pi sova ēršku krūņa lōstu, kas gulēja uz vysa pasaula. O svātais ēršku krūnis, esi mums par dagušu un nikod nadzīstūšu ēršku kryumu, jo nu Tevis mums ceļās stypras un bezgaleigi soldonas mīleibas līsma... Un es te dzēržu bolsu, kurs runoj: svāta ir te zeme, uz kuras stōvi, nūjam sovū apovu!.. Tai gon, tei ir svāta! Arī myu-

su Moizešs nasapretēja it izpesteit savu tautu
nu eļnes vērdzeibas, bet nūlice savu apteitu ar
ērškim Golvu pret Dīva Tāva svātū vaļu, pret
svātū uperes lykumu... Tai, muns Jezu, Tu
esi myusus mīļojušais gunī dagūšais ēršku
kryums, uz kura izzideja svaigas Tovu cērtu-
mu rūzes. Myusu dzeivē ir napicīšami mērdē-
šonas ēršku dzalyuni un mīleibas rūzes, ka
dvēsele zidātu...

c) Paleidzeigais spēks un svēteiba, kas ir
Jezus Asnī — ir svāts, dzišs ticeibas nūslā-
pums. Sirds Jam šķelēs pušu, izlēja pādejū
ašna pilīni un »pīsapildeja mōja ar eleja smar-
žu...« Pīsapildeja ar tū dabasi un zeme, bet
sevišķi Bazneica... Uz tōs Bazneicas oltor-
im stōv svāts Trauks, pīpildeits ar Pesteitōja
Asni leidz molom. O, Kungs, o muns Jezu, vī-
neigōs pileites, tikai vīnas pileites, mūnai dvē-
selei!.. Tys gunelgais Asnis, tei Ašneigō
guns izdadzynōs jymā vysu ļaunu, ikvīnu grā-
ku un vysu, kas mūnai dvēselei nas mōvi...
Ikvīna tō Ašna pileite mūdynoļ dvēselē myu-
žeigu pavasaru un nūdzēš jōs slōpšonu. Tys
Asnis speid uz myusu pīres kai karaliskais ap-
svaidejums, pret kuru bāg dziļumā atrībeibas
un dusmeibas gors. Tys Asnis ir par soldonu
smaidu uz myusu vaiga un lyupom... Tys ir
Varūna Asnis!.. Kas mes byutu bez Tevis, o
soldonais Dīviškais Asnis. Kas nūtyktu ar
mums, jo myusu dzeislōs narītu šys Asnis?!
Kad eju pi sv. Grākusyudžēšonas, tymā Asnī

es mōzgoju savu dvēseli, Svātā Komunijā Jys
izzid uz munas mēles.« (sv. Agnese)...

Lyugšona.

O muns vyslobōkais Jezus, es labi zynu,
ka muni grāki beja par Tovu cīsšonu, sōpu un
krystā pīkaļšonas īmesli. Tōdēļ tagad es nai-
radzu vysu mūnu grāku un stipri apsajamu jau
vairōk nagrākōt. Caur tū naizsokamu sōpi,
kuru Tu cīti byudams uz krysta, es pazemeigi
Tevis lyudzu, īstyprinoļ mani ar Tova Vys-
dōrgōkō Ašna spēku, napīlaid, ka muna dvē-
sele gaistu, bet ka nūpelneitu dzērdēt nōves
breidī šūs soldonūs vōrdus: Šudin ar manim
byusi paradizē. Amen.

37. Tai Dīvs nūmīļōja pasauli.

a) Dzeives ceinā ar dažaidom pretiveibom
un pōrbaudejumim, lai ir mums stypra pōrļicei-
ba, ka Dīvs myusus mīļoj. Mums ir vajadzei-
ga korsta un leidzjyuteiga sirds, bet par taidas
sirds temperamentu ir Dīva mīleibas uz mums
apzineiga saprasšona. Nu tōs mīleibas izrīt
pacīteiba, pīca un spēks... jei pastyprinoļ ti-
ceibu un dedzeibu, jei mūdynoļ cylvāku pi paš-
uzuperēšonōs... Dīvs bez pōrstōšas slūdy-
noj, ka myusus mīļoj... Pravīši beja cītas
sirdis cylvāki, tūnār arī caur jū muti un lyu-
pom Dīvs runoj, kai dvēseļu mīļotōjs un dzid
augstu dzīsmu... Myužeigō Gudreiba slōpst

cylvāku un prosa: »Muns dāls, atdūt Man, tovu sirdi!« (Pār. 23, 26.). Vālōk īsaroda storp mums, īsavēre myusu acīs kai mozais bērnešs un dzeivōja storp mums. Vālōk izgōja atklōti laudīs, lai myusus mōceit un Jō vōrdi skanēja cylvāku ausīs kai mīļōjušōs dvēseles dzīsmē... Un runōja leidzeibas: par žālsirdeigū Samarīti, par pazudušū dālu, par lōbū gonu... Cylvāki pazyna kai lela ir pi Jō mīleiba un sovu pōrlīceibu aplīcynōja runōdami pi Lazara kopa: »Verītēs, kai Jys lūti tū mīļoj...« Tai gon, ir prīceiga šei dzīsmē ari munai sirdei... Jo Jezus ir pīcēlis nu grāku nōves kopa miljonus Lazaru...

b) Bet vālōk vēl Myužēigō Tāva Dāls grībēja pastyprinōt sovu bezgaleigu mīleibu. Runōja par tū aizgrōbšonā uz Tabora kolna, nūpyna sev krūni nu smaržōjušu ēršku ar mirru, atļōve sevi pīnoglōt pi kūka kai veina kūceņu pi mīta un nu cērtumu leidz kai nu veina ūgu izplyuda Jō dōrgais Asnis... Mīleibā škēlēs Jō Sirds un Jō dvēseles smōrds pōrpildeja vysu zemi... Nu krysta atskan varons sauciņš: »Tai Dīvs nūmīļōja pasauli!...« Kas verās uz Jezu, navar palikt solts, vīnaldzeigs un ikvīnam ir jōatkōrtoj: »Tai Jys myusus ir nūmīļōjis!...« Madala, Pīters, Jōns, Pōvuls, Francis nu Assizes, Katre nu Siennas—pōrsaveidoj par serafimim—ar mīleibas spōrnim apskaun krystu, leidz kai īlīkūt tū rāmōs... Ari uz manim nu krysta plyust prīceiga ziņa: Nūmī-

ļōja mani, nūmīļōja bezgaleigi stipri!.. korsti!..

c) Un tymā bezgaleigā mīleibā sajēme nōvi!... Kai timsā naktī dūd zeimi vai signalu ar guņs paleidzeibu, tai ari Jezus pasaula timseibōs, tymsuma šaubōs pacēle sova krysta guneigu stulpu. Kad vaicoju, vai ari mani nūmīļōja, dzēržu atbilidi: Tai, teišam ir mani nūmīļōjis un par manim ir uz krysta nūmiris... Isalīsmōja gunī un sadaga, bet ari mani sasnēdze ar tū līsmu... Zam krysta stōvūt ir vysdziļōka myusu sajusma, ka Jezus nūmyra par manim, par kotru... Es nadūmōšu par tū, ka pasauls ir taidis, vai cytaids. Vysvairōk muna sirds sōp par munim poša grākim.. Vystyprōk satric munu sirdi tei apzineiba, ka Kristus nūmyra par manim... par manim, jo mani nūmīļōja... Par vysu cytu grybu aizmērst, un grybu dūmōt tikai par munas dvēseles cērtumim, par munu bezvērteibu, lepneibu, nīceibu, kōreibu, jyuteleibu... Grybu šūs munus vōjumus apraudōt nu mīleibas uz Jezu...

L y u g š o n a.

O Vysmīleigōkais Jezus, muns dōrgais Pestitōjs, Tu mani esi bezgaleigi nūmīļōjis un par manim nūmiri uz krysta, lai es tikai byutu myužēigi laimeigs. Es stipri sovā sirdī nūžāloju par tū, ka leidz šam Tevis naasmu tai mīļōjis kai tys byutu pīnōceigs. Bet tagad, sarratis Tovu bezgaleigu mīleibu uz manim, es grybu Tevi nūmīļōt nu vysas sirds un vysa

spāka. Grybu apraudēt vysus munus vōju-
mūs, korstā mileibā uz Tevim. O muns soldo-
nais Pesteitōjs, pastyprnoj, Tevis pazemeigi
lyudzu, munu vōju dvēseli un ilisnoj munā sir-
dī Tovas mileibas guni. Amen.

38. Tāvs, pīdūd jim!

»Un Jezus lyudzēs: Tāvs, atlaid jim, j
tadei nazyna, kū dora!« (Luk. 23, 34.).

a) Tai lyudzēs Jezus myusu aizstōvātōjs!
Jezus verās uz napateiceigūs, trūkšnōjušūs
cylvāku un redz jūs milzeigu nabadzeibu, jūs
tyvredzeibu, jūs oklumu un tymsumu... Vērs
tō laužu milža, kurs kustēja leidz kai čyušku
pyuls kai māslūs vai dublūs tōrpi, stōv pacalts
Pesteitōjs leidz kai ar spōrnim serafims, kurs
lyudz nu dabasu. Tāva žālsirdeibas. »Muns
Tāvs...« Kaidi drūši vōrdi! Un tī ir pirmi
Kristūs vōrdi uz krysta... Ryugtumu un sō-
pu breidī Jezus styprō un laipnō dvēsele atrūn
atteiceigus vōrdus: »Tāvs...« Asmu Tova
Dāls, lobōks kai tī zam krysta... Na nu ze-
mes putekļu, bet nu Tovas Sirdis smēļu sovas
sājyusmas. Tova Gors runoj ikš manis, na
oklais ašna bolss, kas sauc pēc atrībšonas...
»Atlaid jim...« Ir atdūti Tovai pīdūšonai, jo
tōs personas ir naizsokami zamas... »Atlaid
jim!« Padori, ka munas dvēseles augstums
jōs Dīviskais stōvūklis sasnāgtu uzvaru pa

šū zvērīm leidzeigu radeibu un ka Tu pacaltu
jūs gūdā pi Tevis?..

b) »Nazyna, kū dora...« Tys muns ir
skaidri saprūtams, kad stōvam zam krysta...
Nazyna grēcīnīki, kū dora, ir nūgrimuši itkai
nakts tymsā, ir tōli jī nu Dīva... Nazyna
caur sovu vaiņu, jo atsagrīze nu saules un ta-
gad jūs aptymsoj soltō vīnaldzeiba, itipums un
īnāids... Atlaid jim Kūngs un izmūdynōj pi
jim teiras un laipnas jyutas, kas pagrīzs jū prō-
tu pi gaismas... Saberz un sameikstynōj jūs
itipumu, ka Tova patiseiba dzymtu jū sirdīs...
Inaidā, itipeibā, meklēšonā tō, kas patyku nas
nūjautom, dvēsele naatrass ceļu uz Dīvu, jo jū
pōrvolda lepneiba un itipums... Kad grākoju,
un, lai dareit patyku sovom nūjautom, kōrei-
bom, aizālidzu Dīva, asmu leidz kai apreby-
nōts... Grākōt pret Dīva Majestati ir bez-
prōts, lōstu peļņējūšs... Grybu par tū vysod
īgōdōt un paturēt prōtā... Vysod grybu zy-
nōt, kū doru...

c) Vairōkas reizes Jezus muns pasaceja,
kas dēļ muns ir Dīvs. Kad Pīters jū atzyna
par Dzeivō Dīva Dālu, Jezus saceja mōceklim:
Na mīsa un asnis tev tū paziņōja, ka asmu
Dīvs, bet »muns Tāvs«. Kad mōcekļūs mōcēja
lyugtīs, saceja jim: Bet jyūs tai lyudzītēs:
»Myusu Tāvs...« Pi Lazara pīceļšonas nu ko-
pa runōja: »Pateicu Tev, Tāvs!...« Atsasvei-
cynōdams ar Apostolīm, atklōja jim myužeigōs
slaves ikseju bīdi šymūs vōrdūs: »Eju uz Tā-

vu... « Bet Eleja dōrzā, lyugšonas laikā un vālōk uz krysta divi reizes paziņoj, ka Dīvs ir Jō Tāvs... Tū vōrda pirmō daļa atsanas uz mums: »Tāvs atlaid jim...« Ūtrā daļā Jezus runoj par sevīm: »Tāvs, Tovōs rūkōs atdūmu munu goru!...« Cīššonas breidī, vojōšonā un gryutumūs maņ arī byus par īprīcynōjumu šī Jō vōrdi: Tāvs, muns Tāvs, Tovōs rūkōs es atdūmu vysu munu byuteibu...

L y u g š o n a.

O Vyssoldonōkais Jezus, kurs byudams pīnoglōts krystā lyudzīs sova Dabasu Tāva par tim, kuri Tevi krystā kola, ka Tāvs atlaištu jim, jo tī nazyna kū dora, lyudzu Tevi pazemeigi, padori maņ tū lelū žēlesteibu, ka Tōvs Tāvs pīdūtu maņ vysu grāku vaiņas un pastyprinōtu munu vōju vaļu, ka es uz prīšku vairōk grākūs nakrystu, bet uzticeigi pīldeidams bausleibas, kolpōtu mīleibā Tovam Dabasu Tāvam leidz dzeives golam, lai myužeigi palikt par Jō prīcas bārnu. Amen.

39. Lobais un ļaunais slapkova.

Un vīns ļaundars, kas korōjōs kystā, sōce Jū zaimōt saceidams: Jo Tu esi Kristus, tod izglōb pats sevi un myusus.« (Luk. 23, 39.).

a) Dažu reizī tai nūteik, ka nasaprūtam, kōdēļ cīšam. Jo myusus Dīvs mīļoj, kōpēc myusus komoj?! Jo Tu esi Kristus, izpesteļ

sevi un myusus... Tai zaimoj Dīvu cīlvēce pīsīta pi dzeives krystā... Tūmār myusu laikūs pasaulē cīššonas un sōpes ir naizbāgamas. Tys ir myusu īrūbežōtai un naatteisteitai dohai napīcīšams... Ir myusu grāku, vōjumu, tykumiskōs pagrimšonas panōkums... Kristus cīš, bet cīš arī slapkovas, tikai ir tei starpeiba, ka slapkova zaimoj Dīvu, bet Kristus lyudzās... Slapkovas dvēsēlē volda tymsa nakts, bet Kristus satur Sevī Dīva vaļsteibu. Šymā starpeibā mit cīššonu uzdavuma izraiseišona. Tykumiskā augstumā paceļ myusus cīššonu un sōpu ceļš. Nu ticeibas, cereibas un cīššonu augstuma sleid skaidrums tymsā sōpu dziļumā...

b) Bet ūtrais slapkova atsasauce un rōdams jū saceja: »Tu pat Dīva nasabeist, lai gon taidu pošu strōpi cīt! Mes gon cīšam taisneigi, jo mes par sovīm dōrbīm sajamam taisneigu strōpi, bet Tys tadei nikō ļauna nava darejis.« (Luk. 23, 40., 41.). Pasauļam cīššonas vairōkūs gadejumūs atnōk caur grākim. Mes vaimaņojam vai zam sovu grāku nostas, vai zam cytu vaiņu lōstim. Apkaitynojam Dīvu, nīvojam Jō žēlesteibas, naklausam sirdsapziņas bolsu... Kaidis tod breinums, ka tai dzeivojūt ikreitam nalaimē un cīšam. Kas naredz, ka »sajam taisneigu olgu par dōrbu.« tam tryukst goreigōs apzineibas. Bēdeigais pasauļs, kurs byudams pōrpīldeits ar ōcu un mīsas kōreibu un dzeives lepneibu, napazeist kōpēc cīš. Bet es vysas

sovas cīšonas un sōpes uperēšu par munom vaiņem...

c) »Tod jys lyudze: Jezu, pīmiņ, par mani, kad īnōksi sovā kēnestē.« (Luk. 23, 42.). Šys ir vīns nu vysaugstōkim un aizgrōbušim Evangelija teicīnim. Slapkova, korōdams uz krysta izzeist nūmūceitā, pazamynōtā, sakopōtā, ar asni aplītā krystā pikoltā — Pesteitōju Karali un vēl taidu, kurs caur nōves vōrtim īnōk sovā kēnestē... Šys ir gūda un apbreinōjuma cīneigs slaves Karaļam pagūdynōjums!.. Teišam apbreinōjušō ticeiba, kura izšķir un saplykoj žaidu atkrisšonas, izsmīkala, izzūbōšonas un nagūda naktis tymsumu, lai aizdzīdōt Jezum aizgrōbūšu himnu: Kungs!.. Karalis... myužēigōs slaves Karalis... pīmiņ par mani!! Zynu, ka pīminēsi par manim, byusi arī maņ žālsirdeigs. Un teišam izdzērda Jezus vōrdus: »Patiši, Es tev soku: Šudin ar Mani byusi rajā!« (Luk. 23, 43.). Tevi īvesšu tur kai sovas ryugtas mūkas dōrgu augli... Nasabeist, pacīt mīreigi... salauzs tovus kaulus, bet tova dvēsele imontōs dabasus!.. Tod var nest krystu, cīst sōpes, jo taidu olgu dūd Jezus... Maņ, arī Jys runoj: byusi ar Manim, pi Manis... O, Kristu Jezus, grybu byut pi Tevis, ar Tevim... Nūved mani uz Tova Tāva nomu!..

L y u g š o ņ a.

O, Vyszālsirdeigais Jezus! Tu pīdevi lobajam slapkovai vysas yainas un strōpi, Es

Tevis pazemeigi un sirsneigi lyudzu, pasaver uz mani ar sovom žālsirdeigom acim un pīmiņ par mani sovā kēnestē. Atsyuti maņ eistū žālumu par grākim, styprinoj mani sōpēs un nalaimēs, dūd maņ spēku pacīteigi nest dzelves krystu, ka varātu nōves breidī dzērdēt nu Tevis tūs soldonūs vōrdus un pylnus pīcas: Šudin ar Mani byusi rajā. Amen.

40. Sōpeigō Mōte.

a) Kristus nasašaubā par tū, ka caur savu mūku un krystu sakustynōs un satriks cylvāku sirdis. Sovā mūkā Jys mums atvēre leidzjuteibas un gauža žāluma olūtu... Par taidu olūtu ir arī dūmas par Jō sōpeigū Mōti... Jo uz mums dorā kaut kaidu īspaidu Jezus mūka, tod par tōs mūkas cīneigōkū, tragiskōkū un breiniškōkū skotū ir »Jō Mōte...« Pesteitōjs īt krysta ceļu, kurs reizē ir arī par nōves gōjāni, tū pošu ceļu pēc Jō īt Jō Mōte. It pēc Jō pazamynōjušu, sōpeigu ceļu. Idūmoj sev kaidis tymsums klōj Jōs dvēseli tymā naktī, pyrms Jezus nōves. Naida, dusmes, izsmīkla naktī... Kad lōsti un nycynōjuši vōrdi dyure cauri Mōtes sirdi... Jei tū vysu redzēja, dzērdēja... palefdzēt navarēja, tikai klusu Jōs lyupas vīnāidi runōja: Jezus, muns Jezus!.. muns Dāls!.. Dīvs na tai mīļoj, ka vyslaipnōkōs un teirōkōs dvēseles navastu pa cīšonu, sōpu un pazamynōjušu ceļu... Dīva mīleibā ir spēks

un kūduleiba, tōpēc izmeklej uperes, pašaižlīdzības, uztycameibas un iztureibas... Šytō nasaprūt tī, kuri mīleibu saprūt vīneigi kai soldonumu. Mīleiba ir upere!..

b) »Laudis stōvēja un skatējōs. Augstōs padūmes lūcekli izsmēja saceidami: Cytus gon izglōbe; jo Jys ir Kristus, Dīva izvālātais, lai izglōb pats sevi.« (Luk. 23, 35.). Stōvēja tur ari kaut kas cyts, stōvēja tur Jō Mōte, kura tū vysu redzēja un dzērdēja... Jei beja nūgrīmuse dziļā žālumā... Stōvēja zam krysta un kotra Jezus pīzūbōšona leidzeigi osai šautrei dyurēs Jōs Sirdī... Tai, tur Jei stōvēja. Raug, kur nūgōja pēc tō jaukō breiža, kad Svātais Gors nūsalaide uz Jū, nu tō breiža, kad atskanēja jaukais: »Glorija« vērs Beteleju staleiša!.. Kur tī svātī karali, kurus zvaigzne vede pi Jōs Dāla, kurs tod soldoni dusēja Jōs klēpī... Kur tei Nazaretē mozō mōjeņa, kurā Vōrds tyka par Cylvāku un dzeivōja storp mums?... Dīvs ar mums!.. Un tagad šite taipat Dīvs vad »sovu kolpyuni« pa prīcas un sōpu celim... Un tei kolpyune it uzticeigi pēc Kunga, lai gon pazamynōjušu un sōpu ceļu... cīsšonu, izsmīkļa ceļu... Ir uzticeiga un nasašaubā... stypra ticeibā un mīleibā... Ak, īsim visi tur pi Jōs un mōcēsīmēs, ticēt, mīlēt, cerēt... Mōceisīmēs byut uzticeigi ticeibā, pōrbaudejumūs un šaubu breižūs.

c) »Jezus radzādams klōtasūšu Mōti un tū mōcekli, kuru mīlōja, sovai Mōtei saceja: Sīvīt,

raug — tovs dāls. Tod Jys saceja mōcekļam: Raug — tova mōte.« (Jōn. 19, 26., 27.). Jezus atsasveicynojs ar Mōti: Esi sveika, muna Mōte!.. Ar Dīvu palic, Mōte!.. Mani liki sileitē dzimšonas naktī, tagad īliksi mani kopā!.. Satini Mani teirūs lakateņūs, tagad sateisi muna mīsu nōves pologūs!.. Tu skupsteji munas skaidras bārna actēnas, tagad aizmīdz munas nūdzyšās acis!.. Raug, pasaulis trūkšņoj sovā ōrprōteibā un prīcojās... Pījem tod par dālu muna mōcekli!.. Svātō Jaunova pacel acis uz Jezu... Ar Dīvu, lyudzās klusu... Ar Dīvu, muns Dāls, ej ņyu sovā myužēigā valsteibā!.. Tagad ir myusu pīnōkums prīcynōt Svātū Mōti, jo taču Jai pīdarim un Jōs sōpēs jamam daleibu... Lela, leidzeigi jyurai ir Jōs skume!.. Es mīloju Tevi, munas dvēseles sōpeigō Mōte... Tevī salīku sovu cereibu, jo reizē ar Lelōs Pīktdīnas mūku asmu īraksteits Tovā Sirdī. Kai Tu tōs mūkas nikod naaizmērssi, tai ari manis naaizmērssi nikod. O Jezu, Tevī ir muna cereiba. Lai Tovaš Mōtes lelōs sōpes atdora maņ ceļu un īēju Tovā Sirdī...

L y u g š o n a.

O Vysdōrgōkō un vyssōpeigōkō Mōte, mūcekļu Kēnenīne, atļauj maņ cīst Tovas sōpes, kaidas tu cīti zam Jezus krysta. O Mōte, tū krystu sagatavōju es ar sovīm grākīm, es Tovu Dālu uz nōvi nūtīsōju, es Tova Dāla mīsu sakopōju ar daudzējim munīm grākīm. Bet

nyu o muna Glōbēja un Mōte, kreitu pi Tovu kōju, izzeistu sovus nūzygumus un Tevis sirsneigi lyudzu, izprosi man nu Sova Dāla taidu žālumū, ka muna sirds lyuztu nu sōpem, bet jo grībi, ka es vēl dzeivōtu vīneigi tōdē, kā mīleibas un leidzcīššonas uperē kūpā ar Jezu un Tevim, palykdams pi Vysvātōkō Sakramenta, iznycynōtu sevi, bet dzeivōtu dēl Jezus. Amen.

41. Sōpeigōs Mōtes cīššona.

a) Lelō Svātōs Jaunovas Marijas mīleiba sagatavōja Jū pi vyssirsneigōkōs leidzjyuteibas. Jōs dvēsele beja meiksta kai vosks, tōpēc uz Jōs izaspīde vysu Jezus cīššonu vysmozōkōs zeimes. Nu engela pasveicynōšonas un Jezus dzimšonas laika ar vysu sovas jyuteigōs dvēseles energiju Marija vysod beja savīnōta ar Dīvišku Dālu. Jōs dvēsele dzeivōja Jezus dvēselē un dziļōs mūkas sōpes, kuras beja pōrjāmušas Jezus Sirdi, dareja Jai naizso-kamas sōpes. Marija zynōja, kū Izajass pravīts slūdynōja par jōs Dālu. Jei poša pōrsalcynōja, ka Dīvs Jū pastōdēja uz citō pōrbau-dejumu akmīna ceļa. Betleju staleits un Egipte rōdeja na varu, styprumu un gūdu, bet gon cīššonu, sōpes un pazamynōšonu.

Jōs dvēsele beja pylna vyssirsneigōkōs un dziļōs leidzjyuteibas ar Jezu. Kai spūgulī atspeid visi vaiga seikumi, tai ikvīns pōtogas

sitīns, ikvīns cērtums, ikvīna Jezus nūpyuta atsasauce Jōs dvēselē, atstōjūt tur dziļu iyai-nōjumu. Dūmas par krystu 33 godus pōrjēme sōpēs Jōs dvēsoli, bet Lelajā Pīktdīnā Jōs gu-nelgōs mīleibas dagušais ēršku kryums īsalīsmōja sōpeigā guņs līsmā. Kas var aizmērst Tevi, soldonō sōpu Mōte!... Tu esi myusu leidzjyuteibu skūla un sōpēs vodūns!... Tai, sōp muna sirds, skumst muna dvēsele par Jezu, jo lūti Jū mīļōju... Gorā pōrdūmoju cik daudzi cīte par manim. Un tei atmiņa spvkōrt styprinoj un ilīsmoj muna mīleibu, kai elejs, kurs teik izltīs guņi... Tymā žālumā un sōpēs maņ ir par paraugu Jaunova, Sōpeigō Jezus Mōte, jo teišam nu Jōs vyslobōk izamōceišu leidzjust un mīļot...

b) Kungs Jezus napīsaceja ikalt ni akminī, ni ari kūkā sovas mūkas un nōves pīmiņas. Teišam tys ir paraksteits nazcik teicimūs sv. Evangelijā, bet lūti moz. Tōpēc tōs mūkas un nōves bīldi īkola sovu ticeigūs sirdīs, bet vyspatīselgōkō, vysdōngōkō un reizē vyssōpeigōkō Jezus mūkas bīlde palyka sv. Mōtes Sirdī. Tai sirdī uzticēja Jezus sovus cērtumus, sōpes, sīššonu, šausteišonu un vyšas nūpyutas... Tur vyss tyka uzticeigi sorgōts un globōts un kas mōk sasnēgt Dīva Mōtes sirdīs dziļumu, tys vysod atrass tur dzeivu Kristus mūkas pīminu. Maņ taipat ir pīnōkums nosōt dvēselē myusu Posteitōja Mūkas pīmiņu un nikod nu tōs nasaškōrt. Un naatškirami nu tōs Mūkas

lai byus ari ar sōpes zūbynu pōrdūrtō Jezus Mōtes sōpeigō Sirds...

c) Svātai Mōtei tur beja jōstōv zam krysta, jo Kungu Jezu Jei korsti mīlōja. Pesteitōjs naizšķirami Jū savīnōja ar sevīm kai cīneibā, žēlesteibā, prīcā un sōpēs, tōpēc Jam pīdarēja kai šōpu, tai un prīcas breižūs. Tur Jōs navar pītryukt, kur līta grūzōs par Jezu. Kai vaja-dzeigs sajimt gūdu un slavi debesīs ar Dālu, tai ari vajadzeigs pasadaleit ar Dālu sōpu un mūku vītā... Kai leidzjyuteigōs mīleibas Mū-ckle, Jei cīte reizē ar Dālu, jo Jū mīlōja... Reizē ar Jū dora gondarejumu un cīš, jo nikod ar Jū nasašķir. Kūpeigi ar Jū apraud myusu grākus un īsōc tūs bezvaineigūs, aizgrōbuši, skaistūs dvēseļu ceļu, kuras cīš par svešīm grākīm un par tim salīk Dīvam sevi uperē... Tai gon, Kungs, ļūti dōrgi esi mani atpērcis, daudzi Tev moksōja muna pestēšona! Tagad, kad pazeistu naizbeigtu mīleibu, maņ palīk vī-neigais ceļš Tev par tū atleidzēt, it varūniskōs mīleibas ceļu leidz pošai nōvei... Šū ceļu gōji Tu, muns Jezu, myusu rupā, patmīleigā pa-saulī un pataiseji šū ceļu dēļ laipnu un leidz-jyuteigū dvēseļu... Daudzejim taidš stō-vūklis rōdōs navarams, jo jū uzskota redzes punkts ir maļdeigs... Leidzcītušō mīleiba ir uzvarējušais un līsmōjušais spāks. Jamūt cy-ta sōpēs daleibu, mes nadreikstam krist un na-varam, bet mums jōpastyprīnoj sova gora spāku...

d) Svātai Mōtei beja jōstōv zam krysta vēļ nu cytas redzes izejas. Tys vajadzeigs beja, ka Jōs nūpalni sasnāgtu pošus dabasus. Uz Marijas izapiļdeja tei patīseiba, ka augsts paai-cynōjums stōda smogus pīprasejumus un tūs ceļš vad caur osim zūbinim... Marijas paai-cynōjums beja ar piļneigu padeveibu salīkt se-vi uperē. Jōs dvēselei beja jōit pa Kalvarijas kolna akminim zam baileigu sōpu krysta, ka tur otkon nu jauna klusumā un sōpēs pasaceit: »Lai nūteik pa Tovam vōrdam...« Jōs dvē-sele beja tei savīlnōtō jyura, kas slēpe sevi vysdōrgōkū piļneigōs Dīva vaļai pasadūšonas pērli. Tei pazemeigi nūliktō Dīva Mōtes gol-va ir par Dīva Majestates dorbu. Jys tū izdū-mōja un padareja... Dīvs Mariju pastōdēja salauztom un cītušom dvēselem, kai jaunu gora skaistuma paraugu karūs ar sōpem. Kai-da starpeiba storp Mariju un lobu. Pi obejim radzam pacīteibu, atsadūšonu uz Dīva un ce-reibu, tūmār cīsšonas tecīns pi Sōpu Mōtes cēlēs nasasnādzamūs augstumūs... Pi Jōs cīsšona un sōpes it rūka-rūkā ar naizsmelamōs laimeibas apzineibu. Sōpes īlīsmoj dagušu mīleibā ēršku guni, bet tur naitylpst nivīns personeigs mōjīns. Taidā skaistumā cīst, tai Dīviškā veidā, ar laipnu vaigu raudōt var tikai dvēseles savīnōtas ar Jezu. Cītušōs dvēseles skaistums izzīd nu pacīteibas...

e) Tōpēc Dīva Mōtes cīsšona nabeja savī-nōta ar apgeibumu, apmēršonu, tei nabeja pa-

sauļeigō, mīseigō sōpe, kura sālauž, padora vōja, nālaimeigu mōti, bet pylna stypras go-reigas prēdarbeibas sōpe... Ticeiba un mīleiba kōrtōja tōs sōpes līsmu, tur vyss beja pī-pildeits, pōrjemts tykumam un goram. Marija zynōja, ka Jōs Dāla mūka beja pazeimōta jau īpriķš nu Dīva, tōpēc tymā daleibas jīmšonu skaiteja par paaicynōjuma pīnōkumu un par augstu sev gūdu... Sōpēs un cīsšonā, jei redzēja skaistu un smōrdeigūs rūžu vainagu... Nikō tai naslōpa, kai īt pakaļ Jezum, īt Jō pādūs... Ari es grybū īt pēc myusu sōpu Mōtes. Kōrstōs dvēseles ari soltā snīgā atstōj pēc sevis šytus pādūs un klyntis ar akminim palīk meikstas zam jū kōjōm... Tōpēc īšu pēc Marijas... Kai soldoni un slaveigi ir īt pēc tōs, kura satryna čyušķai golvu... Jai ceļu atsvabynōs pat ērški un dodzi... Tī nūs nu ceļa, kur Jei spers sūli...

L y u g š o n a.

O Vysdōrgōkō Dīva Mōte un nūmīlōtō grēcīnīku Glōbēja, Tu izcīti naizsokamōs sōpes Tōva Dāla mūku laikā, lai reizē gondareit Dīvam par munim grākīm. Izlyudz maņ nu Tōva Dāla tū dziļū leidzjuteibu un korstu mīleību uz cītūšū munu Pesteitōju, ka es, apraudōdams munu grāku vainas, varātu kas reizes kōrstōk mīlēt Kungu Jezu un nūgrīmt Jō mūku dziļumā, lai pīlneigi byut breivam nu vysu pasaulā vīlteibu. Amen.

42. Tysums apklōja sauli!

»Nu sastōs leidz deveitai stundei tysums apklōja vysu zemi.« (Mat. 27, 45.).

a) Gaisma skumst un klōjās ar skumu tym-su sagu, leidz kai grybūt aizrōdeit, ka dvēseļu tīmseibas beja īmeslis tam, kā Dīva Dāls mērst uz krysta diveju slapkovu vydā. Teišam ļauns cylvāks var aptymsōt savā dvēselē pat poša Dīva sauli!... Vystymsōkō nakts vōlda atkri-tušō nu Dīva cylvāka dveselē. Tys tysums ari apzeimōja Dīva dusmi, kuru tikai Jezus va-rēja apmīrinōt... Kas zyn, varbyut ari tōpēc tyka nakts tysums, lai Kungs Jezus va-rātu izpildeit sovū pādejū vokora lyugšonu. Klusums un nūpītnums valdeja šymā breidī pi krysta, lai ar tū majestatiskōk atskanātu Kri-stus saucīns: »Slōpstu!, « Slōpstu pēc grēcīnīku dvēseles, slōpstu pēc gaismas, dzeiveibas un seviški grēcīnīku pesteišonas... Slōpstu dēļ laudim žālsirdeibas un žēlesteibas... Slōp-stu izdabōt jīm ticeibas, cereibas, mīleibas un Dīva bārnu gūdeibas... »Atdūt maņ dvēseli!« Ar šū Jezus nūpyutu elpōja Apostolu dvēseles. Taida beja ari pādejō Jezus vokora lyugšona. Kai augstai ir jōbyan cylvāka dvēseles vērteibai, kai jaukai un dōrgai jōbyan žēlesteibai, kad izrōve nu kryutim taidu dziļu nūpyutu!...

b) Un deveitā stundē Jezus aizaklīdze le-lā bolsā: Eloi, Eloi, lamma sabaktani? Tys ir—muns Dīvs, muns Dīvs, kōpēc esi pametis Ma-

ni? (Mar. 15, 34.). Šei ir pādejā upētes varūneibas parōdeiba. Jau Eleja dōrzā mes dzērdējom šū vaimaņōšonu, tūmār tūlaik Jam pasarōdeja engeļs nu dabasim un Jū styprynōja... Tagad jau pādejū reizi izaraun nu Jō kryutim un sirdis tys sōpeigais saucīns, kurs mums ziņoj, cik ciš Jō dvēsele tymā Dīva dusmeibas naktī. Žālojās par savu atstōšonu, jo nyu Jū pōrijam vyslelōkōs sōpes un nav nu Tāva nikaida iprīcynōjuma. Varbyut ari žālōjōs par tū, ka nasaskotūt uz Jō mūkom un krystu, daudzi tūmār zyud dvēseļu... Tei ir Jezus pādejō sōpe! Jo mes grybam Pesteitōju iprīcynōt, mums tod ir jōsastōj pretim myusu pesteišonas īnaidnīkim. O Jezu, ka Tev napīsanōktu apraudōt munu zusšonu!..

c) »Izapiļdeja« (Jōn. 19, 30.). Kū vīn nu sovas žālsirdelbas Dīvs sūleja caur pravišim nyu izapiļdeja caur savu Dālu. Izapiļdeja cilvēces cereiba, tykā mums prīca un pesteišona. Pateicam un gūdyņojam Tevi Kungs!... Taču pēsteišona nūtyka na poša nu sevis, bet tū izpiļdeja Jezus. Varēja Jezus pasaceit: izpiļdeju Dīva Tāva planus un uzvarēju vysu, izcīšu vysu... Kas gon byutu mums mōceiba bez dzeiveibas, Evangelijis bez soldona, stypra Pesteitōja?.. Pateicu Tev dōrgais Pesteitōjs, ka Tu esi un dzeivōji storp mums un par mums cīti. Tova diviškō dzeive ir mums par vysu... Kur gon mes nūklyutu ar sovīm vōjim spēkim, ar savu irūbežōtu gudreibu? Kai gon mes va-

rātu atrast pareizu ceļu un cytus pamōceit, jo nabyutu bejis Tevis? Tōpēc salīku sevi pi Tovom kōjom, gūdyņoju un slavynoju Tevi un grybu kai styprōk pi Tevis pīsamīgt...

d) Izapiļdeja... Pīsapīldēja ar žēlesteibom Dīviškō Sirds pōrpylnumā, Jōs spēks plyust uz vysu pasauli un kas īsalaiž tō tecīna vilņūs, tys atsajaunoj, itkai par jaunu dzymst. Jezus nūceļ grākus un dūd atpakaļ pazaudātu žēlesteibu... Dūd ari spēku... Jō dzeiveiba ir par myusu dzeiveibas olūtu... Caur Jū mes sadabojam vysu tū, kū vīn atzeistam par lobu, skaistu, dailu, svātu... Par Jezus spēku un varu mes navaram šaubeitīs... Religiozitāte ir na nūvōrgušōs dvēseles skumō bēru dzidōšona, bet rodušais apgorōjums, kas veidoj jaunu cylvāku... Cylvāks ir par kaut kū, kuram jōbyun uzvarātam. Teišam tai!... Tūmār pasateicūt tikai Jezus krysta nōvei var izpiļdeit šū programmu, jo tei nōve dūd vajadzeigu uz tū spēku. Muna tykumeiba ir na tikai ideālskaiss aizgrōbums, bet goreigais pasaufs, apdōvynōts un aplaimōts ar spēku. Zynu, ka stōsīs maņ pretim daudzi škēršļu un gryutumū, tūmār stipri tycu, ka vysu uzvarēšu... Jo Jezus ir muns Glōbējs un Paleigš...

e) Izapiļdeja... Padareja tū, kū varēja dēļ mums padareit! Atdeve uperē, kū vīn varēja atdūt, uzuperēja vysu... Tyka pacalts uz krysta, lai myusus vysus vylktu pi sevis... Atdeve savu dvēsēli, savu asni izlēja, nikō

naatstōja sev... Jezus Kristus vara un mīleība izzīdēja uz Jō mūkas krysta... Jō dvēseli pylda sasnāgtos uzvaras apzineiba. Vōrds: »Izpiļdeja« ir vysskaistokos uzvaras gōjīna dzīsmē... Nu jōs izlāc gaisma, kura apskaidroj Jō dvēseli, un bezgaleigais spāks, kuru Jys saiyut un zyna pi sovas laiceigōs dzeives slīkšņa. Tys vōrds aizrōda uz tū, ka Jezus ari uz krysta atroda dabasu Valsteibu... Tam, kurs var šū vōrdu izsaceit, pat krysta kūks ir par karaļu tronu, nu kura pasauli pīsauks pi atbiļdeibas. Ak, ka ari es varātu nazkod pasaceit: »Izpiļdeja.« Kod, kur, kaidūs apstoklūs tys nūtikš, tū atstōju Dīva apsavēršonai...

Lyugšona.

O Vyslobokais muns Pesteitōjs, Tu byudams naizsokamōs mūku sōpēs uz krysta sauci: Muns Dīvs, muns Dīvs, kōpēc mani atstōji, lai parōdeit man, cik šausmeigi cīte Tova dvēsele par manim. Tu izpiļdejī dabasu Tāva plānu pasaļa pesteišonas lītā, mērdams uz krysta un vysu sevi uzupurādams Tāvam. Padori, o muns Jezu, es Tevis pazemeigi un sirsneigi lyudzu, kā es vysūs bādu vōrgu, aplaišonas breižūs un gryutumūs, kai ari sōpu laikā varātu vysod sovu sasōpējušu dvēseli atdūt Tova un muna Tāva rūkōs. Amen,

43. Tāvs, Tovōs rūkōs!

»Un Jezus sōce saukt lelā bolsā sacedams: Tāvs, Tovōs rūkōs es atdūdu sovu goru. Šytū pasacejis, Jys nūmyra.« (Luk. 23, 46.).

a) Šys ir uzvaras sauciņš! Augšok, pōri tymsumam, mūkom, ryugtumim un krystu, pōri pazamynōšonom un nōvei ceļās Jezus dvēsele, lai cereibā un mīleibā isōkt uzvaras gūda gōjīna dzīsmu: Tāvs... Ari tagad Jys zyna Tāvu... Un Tys Tāvs ir te klōtu. Nu krysta nōk pi sova Tāva un nu sōpu guļamōs vītas sovu dvēseli atdūd Tāva rūkōs... Nu mūku pōrīt myužeigā līgsmā... Nu Golgotas kolna — myužeigā gūdā... nu tymsōs naktis — jaukā spūžumā, kurs nazyna saules rītēšonas... Nu izves likņas myužeigōs dzeiveibas un prīcas paradizē... Pasaulī nav vairōk tai izšķirušūs dīveju pretiveibu, kai Kalvarijas kolns un Kristus dvēsele, atsaškeirušō nu mīsas. Taidu pretiveibu sevi nosoj tīceigō, atsadavušō uz Dīva vaļu dvēsele, jo ari jai atnōks kod atnoksas breidis... Bet tys ir Kristus uzvaras auglis...

b) »Tāvs, Tovōs rūkōs Es atdūdu mūnu goru!...« Taidai nūpyutai un sauciņam ari jōpyun myusu pādeim šymā dzeivē vōrdim. Šys sauciņš apzeimōj myusu dvēseles namērsteibu... Tai tod, muna dvēsele pīdar dabaim... Asmu vysdziļok pōrlīcynōts, ka dvēsele ir namērsteiga... Pesimisms par tū šau-

būs, bet tādēļ naizsokami cīš un cīš tōpēc, ka moldōs pretim sovai dobai, kas ir navarams. Jo vyss byutu tikai bezvērteigō niceiba, tod dūmas par nōvi myusu napōrbaudeitu un nasapretōtu tai stipri jai... Izniceiba, nōve na byutu par taidu baileigu ļaunumu, jo myusu byuteibas pasōkums naitu niceibā... Izniceiba ir baileiga tikai taidai byuteibai, kura ir pazeimōta myužeibai. Asmu apzineigs sovas dvēseles namērsteibā un tōs breivā vaļā... Zynu, ka tai breivai, goreigai byuteibai ir varāpretotīs goram un prōtam, mīleibas praseibom skaistuma burviskumam, pat pošam Dīvam... jo ir breiva, ir gors. Bez dvēseles šys faktsnateik izskaidrōts... Bez dvēseles dzeiveiba ir tikai mūkas, kari un komedija... Bez dvēseles mes pošī sevis nasaprūtām... Tycu dvēseles asameibai. Tycu jōs namērsteibā un myužeigā dzeivōšonā...

c) Tū pošu pastyprinoj pīdzelvōjumi. Leļas sōpes navad ticeiga cylvāka izmysumā un pretiveibā, bet teišam izveidoj pi jō augstōkas dzeives apzineibū. Pi religijas vysstyprōksaista tei pōrlīceiba, ka myusu byuteibas vysdzilōkō sajusma pretojās izniceibai. Es saprūtu, ka es kai ari vyss pasaulš asam par kūvēļ na vysā nūkōrsušu, gotovu, nūbeigtu, bezmērkeigu, jo nadzeivoju myužam... Ari nasaprūtu, kōdēļ dzeivōju, jo nadzeivōšu myužam... Tai, mums Dīvs, asmu myužeigō byuteiba nu sovas dzimšonas, jo dzeivōši

myužam. Un tys maņ dūd spāku vysu pacīst. Krybu nyu tai dzeivōt, ka ari es munas nōves breidī ar ticeibu namērsteibā varātu pasaceit: muns Tāvs, kurs mani nu ikvīna ļauna un nu vyslelōkō ļauna: myužeigōs nōves pesteji, Tōjōs rūkōs es atdūdu munu goru...

L y u g š o n a.

O Vyssoldonōkais Jezu, muns Pesteitōjs, kurs par manim mērdams uz krysta atdevi sovu goru dabasu Tāva rūkōs un devi maņ myužeigōs dzeiveibas cereibu, padori, Tevis pameigi lyudzu, ka es varātu tai labi nūdzeivōt laiceigu dzeivi, ka nōves breidī bez bailes. Bet ar stypru ticeibu un cereibu varātu atdūt sovu goru Tova dabasu Tāva rūkōs. Amen.

4. Miļōjušōs dvēseles gaužas sōpes.

a) Mes biži vīn skotomes vēsturiskōs Jezu dzeives mūku biļdē. Draudzejamēs ar Jū seviški tod, kod pōrdūmōjam par ryugtu Jō dzeives golu. Leidzjyutam ar Jū, saprūtām jō slōpšonu, Jō ikšejōs un ōrejōs sōpes, kad aleidzynojam ar šausmeigi nateiru, grēceigu, ļaunu bezdīveigu pasauli. Sprūtām Jō bezgaileigu skumi un tūs styprūs vōrdus: »tagad ir myusu stuņde un tymsuma nakts...« Nareizi nes leidzjyutam un žālojam nalaimēigō, cītušō, lyudzūšō, skumeigō cylvāka. Bet Jezu sō-

pes, ilgās, slōpšona un mūkas ir bezmērei
dzilas... Ak, tū skumi vyslobōk saprassin
kad pōrdūmōsim, kai Pesteitōjs verās uz gr
ceigōs dvēseles, pazudušas, samaitōtas sirdi
kura grākā mīlōdamōs, gatavoj sev myužei
nōvi, eļnes mūkas. Kū varēju vēl vairōk pa
dareit? Žalumā Jys prosa... Grīžās pi mā
nis un prosa leidzjyuteibas: Iģōdoj par mun
nabadzeibu... Teišam Jys ir nabadzeigs un
pazemeigs kolps tymā borgā mūkas breidī u
tymūs karūs ar zvāriskom cylvāku kōreibon
Tōpēc dzili īsaūrb myusu dvēselē Jō sōpeiga
Vaigs... Veronikas lokots lai byus par aiz
sagu myusu acīm un caur tū lai mes skotamē
uz pasauļa...

b) Leidzjyuteiba mani tyvynoj pi Jezu
Nu sasavīnōšonas ar cītušu munu Pesteitōju
mūstās pi manis dedzeibas un uzticeibas ko
stums. Es saprūtu tod Tevi, Jezu, asmu tyv
pi Tevis. Ar Tevim īt uz krysta nav lelas sō
pes, grybu lobōk nūmērt nakai grākōt, jo ī
styprs mīleibas spāks. Tova nabadzeiba lai ī
ari maņ par pīmāru... Nu Tovu mūku biker
grybu ari es dzērt ryugtumu. Ēršku krūni
ījam divi sirdis Tovu un munu. Varātū pasa
ceit, ka taid byutu šausmeigs liktiņš... Tū
mār tys vīna olga, tai ir jōbyun, bet na cytaid
jo taid ir kotras dvēseles liktiņš... Tys ī
jōs ar Jezu sadarīnōšonas gradzyns, tys ir kū
pejōs ar Pesteitōju dzeives jyugs, pylns soldo
numā... Un kad es cīšu reizē ar Jezu, se

myusu runoju: Raug, tys ir pēc kō slōpi cīst ar
ū reizē... Tagad sōtynojs ar tū soldonū
ktini...

c) Bet Kristus tagad, myusu laikūs? Ak,
ai vaimaņoj muna skumeigō dvēsele nu sōpu,
ad radzu Kristu Kungu tagad un šymā vītā.
ō darbeiba šymā nōveigi slimeigā kristianis-
nā... Kad īsaveru tymā dryumā un skumei-
ā kristticeigūs dzeivē, kur jauc oltorus, da-
zynoj bazneicas, nōvej Dīva kolpus, tad es
aprūtu cik daudzi Tev, Kristus, ir jōcīš...
Bet jo vēl īsaveru tū cylvāku siržu vilteibu,
as jauc gimines dzeivi, dora nalaimeigus vēl
nozus bērneņus, aprunoj, nūlaupa slavi, na-
aisneigi līcynojo, svīž dubļus un cytu nūmal-
oj... Ak, es grybātu raudōt Tova vītā un
munā sirds sōpēs lyuzt... Lela ir muna sōpe,
mīloju Tevi, o muns Jezu!... Un koleidz
ēl nūrimis vojōšonu auka un soltōs dvēseles
ōrsaveidōs dedzeigōs, korstōs Tova mīleibā,
audzi vajadzes sōpu, osoru un dorba. Bet ari
sorōs dēļ Jezus mīleibas, es atrašū laimi...
jau prīceigi cīst uz tō poša sōpu krysta, uz
ura cīte Jezus un byut šausteitam ar ērskim
ōpeigūs dzeives ceļūs. Soldoni ir dūmōt, ka
muna dvēsele var skūpsteit Jezus cērtumus,
asōpējušōs un sasystōs lyupas... kurim at-
ūtu vysdziļōku gūdu...

d) Kristus par manim. Kū dziļōk nūgrim-
tu Kristus sōpēs un dzeivōk sajuutu Tō mūku,
urs ir munaš dvēseles cēreiba, tū dziļōk Je-

zus atļāun man vērtis Jō Sirdī un dvēselē. Te rōdōs man, ka itkaj es aizmērstu apkārteju p sauli, itkaj aizmērstu šū nalabvēleigū un vil teigū pasauli, kurs tai sōpeigi mūcej Kristu Kungu!.. Rōdōs man, ka itkaj pasauls zyud nu atmiņas un es vīneigs palīku ar krystu un munu Kristu Kungu, tod Jō mūka jau rōdō man beja na dēļ vysa pasaula, bet tikai dēļ manis vīna... Un es itkaj radzu tōs mūka īmesli na kur cytur, kai vīneigi sevi... Jezu verās uz manim un Jō skots dūd man pazeit ka par tū pasauli asmu es... Tai, tai, es pat asmu vysu Jezus mūku, sōpu, pazamynōšona īmeslis... Na par kū cytu, vīneigi par manim beja izlīts Jō Asnis... Tys akmiņu ceļš uz Golgotu — ir munas dzeives ceļš... Izsmīklis mēdeišona krita uz Jō un munas dvēseles īkšī nem... Uz golvas ēršku krūni īraugu nu munu grāku daudzuma... Tad dzēržu: Nūmīļōja mani un izdeve par manim Sevi... Ivainōja Jū par munim grākim...

e) Par manim cīš... Muni grāki tū vysu Jezus mūku aukū... Muna naražeiga dvēsele slōpa pēc vysa Jezus Ašņa... un pēc tō bailēigi sauce... Kad doru sev ipzineigu tū šausmeigu krystu, kurs rōvēs nu munas dvēseles un pīpraseja Dīva nōves. kad matu skotu uz dusmeibas bezdibiņa, vērs kura Dīvs pastōdeja krystu, kai pōrsōrgōjuma zeimi, — tad rōdōs tymsoj man prōts un vyss pōrjimts bailem drebu un raužu... Vyss tys Jezus Asnis, vy-

sa. tei mūka nūtyka par manim, ka es sadabōtu munu vaiņu pīdūšonas, ka es varātu izamozgōt nu grāka traipeklīm... Ka mīleiba, cereiba un prīca tyktu munā sirdī un ar zaļu mirtu krūni golvā un palīmu rūkā es varātu pīsatyvynōt pi Jō un dusēt pi Jō kryutim...

f) »Bet kas byus ar citim?« Kas tev par tū?!. Lai šys vaicōjums nakomōj un namōc tovas sirdis. Dzīla, stypra mīleība aizmērst vysu un vysā atsadūd... Taču redzi, ka Es vysu sevi tev atdevu!« Un atnōk pi manis Pesteitōjs, un jam mani pi sova sōna, tod es navaru nu Jō atsaraut, jo kur gon man nōkt cytur?! Navaru nikō cyta praseit, kai apskaut tū drabušu Svātū Mīsu... Navaru nūlīki golvu, ni nūlaist ocu, jo munā dvēselē ūrbās Jō pādejaš skots... Bet Jō pādejā skupstā saīyutu Jō dvēseles elpu dvašōšonu, kura man klusu runoj: Dēļ tevis dzeivōju, par tevim nūmyru!.. « O, Jezu, ari es dēļ Tevis grybu dzeivōt un par Tevim mērt ar mūcekļa mīlesteibu...

Lyugšona.

O Jezu! Tu naizsokamōs un bezgaleigōs mīleibas olūts, kurs dzeivōji, cīti un nūmīri par manim, es Tevis sirsneigi un pazemeigi lyudzū, padori, ka es dzeivōtu tikai dēļ Tevis, mīļōtu Tevi un tymā mīleībā mērtu par Tevim. Amen.

45. Dīvišķais Ašņa Leigavainis.

a) Kungs Jezus gryb īvest grēceigā nūjautu pasaulī jaunu dzeivi, teiru, Dīvam leidzeigu cylvāku. Tu grybu un tōs grybas izvesšonas ryupes vysod nosōja sovā sirdī, kai mōkslinīks sovū idealu, kai mōte sovū bērneņu. Par tū vīnāidi runōja Apostolim un ļaudim. . . Runōja par Dīva bārnu cīneību, par Dīva vaļsteibu. Lai īstōdeit jaunu pasauli, beja atsyuteits nu Dīva Tāva un Svāts Gors jymā duseja. Pravišu bolss pastyprinōja Jō missiju, tam Jys mōcēja sovus Apostolus. Sv. Pōvuls līcynoj, ka mīļōja dvēseli ar leigavaiņa mīlesteibu, kai bryugons sovū bryuti. Pavadeitōs kolnu augstumūs naktis lyugšonā runoj mums par tū Jezus korstu slōpšonu izdeļdēt grāku un cylvākus izdailēt gorā augstus, svātus. . . Tys dorbs beja gryuts, napateikams, napateiceigs, kurs moksōja daudzi pyuļu un ašneigu svīdru. . . Vai Jam veicēs šys gryutais dorbs? . . Muns Mōceitōjs un muns Īprīcynōtōjs, cik daudzi uzuperēšonōs! . .

b) Kristus Jezus uzvara šymā litā par pasauli beja napīcīšama. Vajadzēja pōrmaineit nakti par dīnu, dyuņu pōrveidēt par teiru kristaleigu yudini. . . Beja jōsakustynoj nūlaideigu, kaisleigu pasauli un jōpīvad jū pi apzineibas par tū, kas ir grāks. Tōpēc Kristus īsagērb sōpēs, cērtumūs, cīsšonā un pōtogom saplyukōts, pazamynōts, apklōts asnī stōjās myusu prīškā un runoj: »Veritēs un saprūtīt,

kū zeimōj grāks.« Nūšausstejā mani, apkrūnōja ēršku krūnī munu golvu un nūmūceitu pīnoglōja krystā. . . Un stōda tū svātū zeimi kaisleigō, vilteigō, samaitōtō, slōpstušō pēc ļaiceigōs, kaisleigōs pasaūļa izprīcas un mīsas kōrumu, cylvāku prīškā. . . Tō pasaūļa prīškā, kurs ilgōjās pēc breivōs mīlesteibas un izslavej dažaidas napīklōjeibas: kai dejas, teātrus, kinematografus un izvirtuleību. . . Kristus īsagērb sovas mūkas cērtumūs, stōjās uz sleideigō grāku ceļa ļaužu massu vydā, kuri skrīn pēc sovū kōreibu un kaisleibu. . . Stōjās pīlsātu dōrzūs, uz ilom un sādžu meža molom, kur jaunōtne gatavoj poša sev šausmeigu zusšonas kopu. . . Vērs šō vysa kaisleigō, sakrūplōtō pasaūļa stōv krysts — Dīva dusmeibas svātō zeime, kai ari reizē žālsīrdeibas olūts, kurs runoj mums par nōkušu strōpi un reizē par grāku pīdūšonu. . . O, jyus visi, kuri ejat pa ceļu, nūstōjīt un pasaverit uz krysta. . . uz pīkoltō krystā Pesteitōja! . .

c) Galeīgi Kristus Jezus atsvabynoj sovas īvainōtōs rūkas un kōjas nu noglu, nūkōp nu krysta un dūdās šymā vilnōjušā kaisleibu un grāka pasaulī, kurs tai šausmeigi spīž Jō Soldonū Sirdi. . . Līk sovas pōrdūrtōs rūkas jaunōtnei uz pīres, kura līsmoj kaisleibu gunī, slacynoj ar sovū teiru Asni jaunovu dvēseles, ar sovīm cērtumīm pīsadur pi pyvušom tryudejušō pasaūļa vōtim un kai nazkod Elizejs nūmyrušu jaunekli, tai cītušais ņyu Jezus apsadz vysu

pasauli ar savu šakopōti Mīsu... Apmeklejš
bogōtūs un nabogūs gimines, jūs svētneicōs pa-
kar sovas apkrūpōtōs golvas biļdi... Isaver
muzejūs, teātrūs, deju zālēs, slīmneicōs un sa-
natoriju punktūs, skumst tur un raud, kai naz-
kod raudōja par zudušu Jeruzalemu... Nōcit
pēc Manis, ejat munu ceļu un karojīt; pīnōcit
Maņ tyvōk, jo esīt vōji, ka varātu jyus sajust
munas Sirdis elpōšonu un Muna Ašņa korstu-
mu... Pretīm stōjītēs grākam, — pat leidz
ašņa izlīšonai, lyudzit žēlesteibas caur munas
mūkas nūpalnim, tod uzvarēsīt valnu... uzva-
rēsīt vysu ļaunumu...

Lyugšona.

Esi sveicynōts, o vyslobōkais Kungs Je-
zus, žēlesteibas devējs, žālsirdeibas Dīvs un
munas dvēseles leigavaiņs. Lai ir slavāta To-
va vyssvātōkō dzeive, mūka un nōve. Lai ir
gūdynōts Tova Vysdōrgōkais Asnis, kuru ma-
niš dēļ esi izlējis savu mūku laikā. Caur tū
vyssvātōkō Tova Ašņa izlīšonu un Tovu lelu
mīleibu, lyudzu Tevis pazemeigi, dūd maņ kor-
stōs mīleibas tykumu un spāku sorgōtīs grāka
un bēgt nu vysa ļauna. Amen.

46. Ar škāpu atvēre sōnu.

Vīns nu karaveirim atvēre Jam sōnu un
tyulen iztecēja Asnis un yudiņš.» (Jōn. 19, 34.).

a) Tei vyssvātōkō un leidzjyuteigō Pe-

steltōja Sirds pat pēc nōves parōdeja, kur mi-
tēja tei bezgaleigō mīleiba uz manim. Tei lobō
Sirds, kura visim cītušim snēdze paleigu nyu
teik ar škāpu šausmeigi pōrdūrta. Jezus Sirds
cērtums ir maņ par dabasu līgsmeibas vōr-
tim... Caur tū cērtumu izasyucē vyss Pe-
steitōja Asnis. izlīdams savu žēlesteibu uz vy-
sa pasauļa nūmalem... Tai, tys tymsais Je-
zus Sirdis cērtums ir par žēlesteibu olūtu, nu
kura mes smelam dvēseles veseleibu un vōr-
gu breižūs atvīglynōjumu... Ari munai sirdei
ir ļūti daudzi cērtumu; un kura gon cylvāka
sirds ir bez cērtumu, caur kurīm ōreigi izaraun
myusu dzeives steigsmes, kas nareizi nas mums
goreigā dzeivē daudzi zaudejumu... Tī cylv-
vāku siržu cērtumi tryud un pyužņoj... Tī ir
na breiveibas, bet myužņigōs vērdzeibas zei-
mes... Bet Jezus Sirdis cērtums spūžņoj ma-
jestates gūdā un ir myusu sirdim par dzeidy-
nōjušu leidzekli. Tōdēļ mīļōšu Jezus Sirdi,
kuru asmu pats ar grākim īvainņojis. Grybu,
ka tys cērtums nyu otkon saaugtu nu munas
mīleibas korstuma...

b) Jezus dvēsele sajam nu Dīva Tāva
īdvāsumu uzuperēt sevi. Kristus īt pēc tō
īdvāsuma un atbiļd: »Raug, es eju.« Teišam
par Jō korstōkū vēlēšonūs beja īt un atdūt sevi
uperē par tim, kuri namīļoj Dīva un ir par nō-
veigu gryutumū Jō dvēselei. Pats Jys syudzīs:
»Leidz kuram laikam jyusus cīššu?... Bezga-

leigam Dīvam labpateik taida Jezus saļyusma:
Raug, muna Dāla apgērbā saļyutu teirumu
smaržu, skaistōkas zemes elpōšonu, dailōku
goreigu pasauli... Un Jō nōve ir maņ par
smaržeigu uperu... Ar šū gora pastyprinō-
jušu apzineibu tyvynōšūs pi Kunga... Muna
cereiba uzuperējušā Jezus Sirdis saļyusmā...
Caur Jū uzvarēšu un sadabōšu Dīva žēlestei-
bu, kai ari izamōceišu pats sevi uzuperēt...

c) Jezus Sirds na tikai gryb byut par
uperi, bet gryb byut par dadzynōjamū uperi...
Gryb vysā sadadzynōt sevi un salauzt... Tys
nūdūms ir styngrys un baileigs mīšai un
Ašņam: Dīvs absolūtais svātums un taisneiba
un Jezus dvēsele kai klusais uperes Jēreņš,
stōv pretim vīns ūtram... Paceļ zūbynu, so-
ka Jezus... Sadrogoj Mani... Tu esi Tais-
neigs... Atklōj sevi munā uperē savilnōtai un
grēceigai cilvēcī... Tai, Jezus mūka ir va-
rūniskūs dvēseļu pasauls — skaistōks par vi-
sim pasaula radzamim skaistumim... Jezus
dzeive un nōve — ir par taidu pat Dīva paslū-
dynōšonu, kai pasaula radeišona un mūdynoī
cylvāku pi korstōkas Dīva mīleibas, Jezus
dvēsele nav nūguruse, bet ir spērdzynōta ar
vyskorstōku mīleibu, tōdēļ atdūd vysu sevi un
atļau un atvērt Sirdi ar škāpu... Un tū atvārtu
Sirdi rōda ņyu dabasu Tāvam, runōdams:
Tāvs, pīdūd jim!?

Lyugšona.

Es gūdynōju Tevi vyssvātōkōs Jezus Sir-
dis cērtums, jo tu esi par vysu žēlesteibu olū-
tu, kas napōrstōjuši lejās uz šōs vōrgu zemes.
O dōrgais Longina škāps, tu aizdūdams Vys-
svātōkai Jezus Sirdei cērtumu, atdarēji maņ
īeju pesteišonas nūmetnē. O dōrgais cērtums!
Tevī ir muns vairūgs pret vysom kārdynōšo-
nom, nalaimem paleigs un visim vōjumim sōļs.
Ar Tovu soldonumu pamūdynōts Tevī es ap-
jamu sēv dzeivōjamu vītu un Tev atdūdu vy-
su, kas vīn es asmu, jo Tu esi par drūsu pe-
steišonas ūstu. Amen.

47. Jezus nu krysta nūjimts un apglobōts.

»Vokorā, kad jau metēs mīkrēslis, beja ta-
dei sasagatavōšonas dīna, tys ir sabata priķš-
dīna, atgōja Arimatejas Jezups, īvārōjamais
padūmes lūceklis, kas taipat gaideja Dīva val-
steibaš. Jys drūši gōja pi Pilata un izlyudze
nu jō Jezus mīsu.« (Mar. 15, 42., 43.).

a) Messim acis uz tū, kas nūtyka uz Kal-
vārijas kolna Lelajā Pīktdīnā. Uz kolna tym-
gums... ļaužu bori izstaigoj, sysdami kryutīs
un daži, palykdami vēļ sovā īnaidā uz Messiju.
Nūvōrgums un skume volda dobu, bet Dīva
mōtes sōpeigōs lyugšonas skaņas leidz kai
himna nūbeigšonas akords ceļās uz dabasim...

Vyssvātōkō Jaunova tur uz rūkom Jezus mīsu un atdūd gūdu... Apsaskota un bučoj Jō cērtumus... Jōs sirds ir leidz kai dagušō svece pi kryšta... Jōņa un Madalas leidzjyuteiba ir vēl par cylvāku saiyusmu, bet Marijas leidzjyuteiba ir vysā pōrveidōta Jezus goram... Jōs saiyusma ir vysa kristianisma saiyusma: ticeibas, padīveibas, pateiceibas, žāluma grēcinīku vōrdā, ceisteibas, mūceišonas... Taidōs saiyusmōs aizgrōbta Jei bučoj Jezus cērtumus un Jū gūdynoj...

»Sveika, Tu sōpeigō Mōte,

Mūcekļu Tu pyrmō rūze,

Sveika jaunaveigūs saule!...«

b) Atnōk Jezus draugi: Jezus nu Arimatejas, Nikodems un ticeigais simtnīks, kurs Jezus nōves breidī iticēja... Nūjam Jezus mīsu nu krysta atnas mirru, balzamu un plōnu lynu pōlogu... Nūjam nu svātōs Golvas ēršku krūni... nūmozgoj Jō mīsu apklōtu ar asni un putekli... Apsvaida ar smaržeigom zōlem uz paglobōšonu... Jaukais smōrds šymā uz kolna nalelā draudzeibā, kuri izdora Jezum pādejū pakolpōjumu, apzeimōj tūs dvēseļu dziļu žālumu un skumi... Teišam, kaidu dziļu sirdis salyuzumu un leidzjyuteibu izrōda šōs dvēseles šymōs paglobōšonas ceremonijōs. Kai svineigi nazkod globōja Jūdu Makabiti... Ar kaidu cīņu salyka sv. Laura Mūcekļa mīsu katakombōs... Žāluma un skumes gōjīņš sōcēs: Arimatejas Jezups, Nikodems, sv. Jōņš un at-

sagrīzušais kohortas vodūņš — nas Jezus mīsu... Pēc jūs naizsokamā skumē it nazcik sīvīšu un Jō Mōte... Dryums nabadzeigais gōjīņš... Nikaidu dōrgumu... nikaidu zīdu... klusumā it uz kopu... tymsu, soltu kopu... Tikai nu tūs sōpeigu, leidzjyuteigu siržu garoj mirras smarža... Uzticeiba leidz kopam... un kopā... Uzticeiba myužam!..

c) Līk Jezus mīsu izkoltā jaunā akmiņa kopā. Apsadz Jū ar spūžu calunu un apsvaida vēl reizi ar smaržeigu mirru un aleosu... Svāts Pōvuls gryb, ka mes reizē ar Kristu Jezu byutu paglobōti dēļ šō pasaūļa... Par myusu kopu lai ir teirō Jezus Sirds un nu myusu saiyusmu lai byus izausts mums tōs paglobōšonas calūņš... bet pašaižlīdzēibas mirra, lai sorgōs myusus nu pagrimšonas grākā. Tod myusu dzeive byus nūslāpta ikš Kristus un apdrūsynōta ikš Dīva... Apkōrt Kristus kopam šymā klusā, svātā adorācijas naktī stōvēja eņgeli un ņyu prīceigō: »Gloria« vītā, klusumā salyka Dīvam pateikšonu...

d) Atskrīn pi Jezus kopa ari laužu vilteiba: Jei apzeimūgoj kopa iēju un pilik sorgus... Uz kopa akmiņa, blokūs ar Sōpeigōs Mōtes skupstu Sinagoga ispīž sovu zeimūgu... Taidu pretiveibu ir pylns dzeivē!.. Es taipat bučōju kopa akmiņa plōksnes, zam kuru guļ soldonā dusā Svātō mīsa... un sorgu vītā stōdu sovu pateiceibas lyugšonu un mīleibas atmiņu... Ši sorgi lai nikod naaizmīg: Jezus gryb, ka mes

Jō nikod naaizmērstu. Jezus dzimšonas svāt-ku laikā mums jōsaprīcoj, bet Lelajā Pīktdīnā jōnūsleikst sōpu un žāluma dziļumā... Ar dzi-ļu leidzjuteibu ir jōīgōdoj arī par sōpeigu Mōti pi Dāla kopa... Ar Dīvu, myusu dōrgō Ma-meņa, uz treju dīnu...

L y u g š o n a.

O muns vysdōrgōkais Jezus! Mīļōdams mani bez māra, Tu uzjēmi un pōrgōji tai naiz-sokami gryutu un sōpeigu ceļu. Es gūdynōju Tovu vyssvātōku Mīsu kopā paguļdeitu un Tevi zemeigi lyudzu, caur Tovu vyssvātōku Asni, kuru dēļ manis esi mūku laikā izlējis, caur Tovom vysom sōpem un cīsšonom, dūd maņ tū žēlesteibu, ka es, apdūmōdams Tovas cīsšonas, vysod īneistu grāku, bet staigōtu pa Tovu bausleibu celīm un tai dzeivōtu, ka caur tovas mūkas un Ašņa nūpalnim palyktu cīneigs myužeigas atmoksas dabasu valsteibā. Amen.

48. Īkope eļnē.

a) Mes ļūti moz zynam par nūmyrušūs dvēseļu valsteibu. Jezus vīnā, ūtrā vītā gon minēja par šū priķšmatu. Cylvāku sapraššona un myusu prōtōšona moz kū var sasnēgt šūs dvēseļu stōvūklī... Tūmār sajutam ar tom radnīceibu tikai caur nūgidu. Zynom, ka izvālātūs dvēseles gaideja Jezus atnōkšonas, jo īpriķš Jō atnōkšonas navarēja redzēt Dīvu. Tō-dēļ par golvonū tūs dvēseļu sajutu beja ilgō-

šonōs pēc Krīstus. Bet Krīstus pasarōdeišona beja vīnim par priķeigim Jezus pīdzimšonas svātķim. Jezus dvēsele storp jom aizspūžōja kai saule... Kai myužeigōs svātlāimeibas saule. Sōcās tom dvēselem myužeigōs laimes jaukais pavasars, kuras tai ilgi slōpa Krīstus atnōkšonas... Jū lyupas īsōce jauku »Hosan-na« — Svēteigs, kas nōk Kunga vōrdā... Kai-du Jam atdeve patriarki, pravīši, sv. Jezups, Jōnis Krīsteitōjs!.. Jo tur, kur Jezus atnōk, tur izzīd jaukais pavasars un jauna dzeive tur sōcās, tur ir spāks, vara prīca, tur dvēseles dzīd slaves dzīsmu: Izslavejit Dīvu vysa ze-me!..

b) Ar kaidu svātu prīcu, ar kaidu uzvaras sajusmu verās Krīstus uz tom teirom dvēse-lem... Tōs ir par Jō mīleibas priķšmatu... Atdeve par jom sovu Asni un dzeivi, lai jos byutu bezvaineigas — »bez traipekļa un īvai-ņōjuma.« Un raug, tagad nu nateirōs zemes. nu grēceigōs zemes īnōk skaistu, teiru dvēseļu spūžumā... Te jau Dīviškō mola, styprōs dzeives mola, uz kuru ilgojās arī muna dvē-sele. Cik grāku vīnojās pi myusu zemes byu-teibas, cik napiļneibas, cik patmīleibas, īdū-meibas, tyvredzeibas, vōjuma, baileibas, dus-meibas, nadržēibas, viļteibas, cik lepneibas un vōju siržu! Kas par apraudōšonas cīneigu skotu šōs vōrgu dzeives celi! Ak, ka muna dvēsele varātu kaut uz moza breideiša dusēt tymā svātūs prīcā... Muns Jezu, izteirej ma-

nī, dadzinoj mani, šausī mani te vērs zemes,
lai Tovos acīs jei speidātu teireibas spūžumā,
kad mani iraudzeisi myužēbā!..

c) Jezus izvad dvēseles nu timseibom. Nu
dvēseļu izmeklej lelas teireibas sirdis, bet ga-
leigi ir gondarejums izapildējis un Jys »trejs-
kōrt svātais« paceļ un valk izteireitōs dvēseles
pi Sevis... Tōs ceļās, skrīn Dīviškō Pestei-
tōja gūdā leidzkai augstumūs, gaisa putni. Ilyudz
jōs pi Sevis Tys, kurs ir bezgaleigs dzeiveibas
un spāžuma naizsmelamō jyura... Tōs ceļās
augstumūs un nūgrimst soldonā mīleibas spū-
žumā... Es nūlicu golvu pret Dīva Ielim iz-
meklējumim, kurus Jys maņ stōda prīškā. Pa-
sadūdu bez kaidu ībyldumu pōrbaudejumim,
kaidus maņ Jys syuteis: vai slimeību, vai cīs-
šonu, skumi, vojōšonu... Zynu, ka Jys gryb
izteireit munu dvēseli, tōpēc tyvōk mīdzās pi
manis...

L y u g š o n a.

Pateicu Tev, o vyssoldonōkaīs Jezus, par
tū bezgaleigū mīleibu, kuru maņ esi izrōdejis
Tovas mūkas laikā un sagatavōjis maņ naiz-
sokamu līgsmeibu Tovā valsteibā. Padori
muns lobais Jezu, ka es palyktū cīneigs Tovas
mūkas nūpalnu un sorgōtūs nu ikvīna ļauna,
kas var traipeit munu dvēseli. Caur Tovu iz-
lītu mūkōs vysdōrgōkū Asni, īdedz munā sirdī
korstu mīleibu, ka es tymā mīleibā uz Tevim,
dēļ pasauļa iznyktu, kai dadzinojamō upere un
aizītu uz Tovu myužēigu gūdu. Amen.

Dažas dzīsmes gavēņa laikā.

1. Kaidu brīsmu radzu es Eleja dōrzā:
Lobū myusu Kungu ceļus nūkritušu;
Baile komoj, apnikšona, ašņa svīdru izlīšona...
Raug, Jezus dvēselei ļūti lela sōpes.

2. Bikers Tāva rūkōs, dzerams gryutōs mūkōs,
Jū ļūt' nūbaidēja, ar asni aplēja,
Eņģeļs Jezu styprinōja, meili par mūku runōja:
Jezus, tovas sōpes, nūceļ grāku strōpes.

3. Gorā sōpes cīte, Ašņa svīdrus lēja,
Geibums Sirdi žņaudze, bet Jezus Tāvu lyudze:
Tāvs, kai gribi, tai lai nūteik, bet natai kai tys
[maņ pateik!

Lobais Jezu, sevi uz nōvi atdevi.

4. Svīdrūs Vaigs Jam bōlej, Raug, Jō Judas meklej,
Lelā ļaužu bruzmā, īsalauze dōrzā,
Judašs viļteigi Jū skupsta, beņdes Viņam rūkas
[saista,
Jezus nu mōcekļa izdūts uz apsmikļa!

5. Rūkōs dabōjuši, Jezu sasējuši
Žeidi nažēleigi gryusta Jū brīsmēigi,
Izzūbōdami Jū plyukoj, dusmeigi aiz motim
[volkoj...

Jezus tod sōpeigi cīte pacīteigi.

Ar vērvem sasītu kai ļaundari eistu
Lelā trūkšņōšonā vede Jū uz mīstu;
Izsmīkļa dēļ acīs šplōve, stumdeja un motus rōve.
O Jezus izzūbōts ļūti pazamynōts!

Vērspristera mōjā ar Jezu īgōja
Tīsōt Jū uz nōvi, borgu krysta strōpi;
Annas plikōt nanūlīdze. »Nōves cīneigs!« Kaifass
[klīdze!..

Kad Jezu tīsōja, nivīns naaizstōja

Šymā sōpu naktī tureja Jū vaktī,
Lai Tū reitā agri nūtīsōt uz nōvi;
Šnergas svīde, acīs šplōve, vaigā syta, motus
[rōve...]

Bet Jezus cītumā vysu cīš klusumā.

Lelōs bailēs Pīters Jezum pakaļ gōja;
Tod ar ļaunim žeidim pi gunis sēdēja;
Tur jys Jezus trejskōrteigi aizalīdze vīglprōteigi.
Pīter, bailes breidī tik zami nūgrimi!

Kad jau tyka dīna, uz Pilatu dzyna
Jū kai dumpinīku, valstei pretinīku:
»Pret keizaru ļaudis dumpej, Sevi par Kēneņu
[slavej...«

Jezu pret Pilatu ļūti apmalōtu!

Bet Pilats pi Jezus vaiņas naatroda,
Saprota, ka žeidi nūdūd dēļ inaida

Un caur vyltu licinīku nūsauc Jū par grēcinīku..
Jezu navaineigais borgi apvainōtais!

12 Lai Jū nūtīsōtu, syta uz Erodu,
Kurs prīceigi sateik, breinumu gryb redzēt;
Bet kad Jezus kluss palyka, boltas drēbes Jan
[aplyka.

Jezus caur Erodu cīš lelu nagūdu!

12 Leidz kai prōtā vōju Jezu izsmējuši,
Ūtreiz pi Pilata Jū atvaduši,
Borgā bolsā visi sauce: »krystā pīkaļ!« — žeid
[klīdze...]

Lānprōteigu Jezu žeidi nycynōja!

14 Pilats atļauņ laseit, kura tī gryb praseit:
Stōda Jezu laipnu ar Barabbu ļaunu;
Žeidi slapkovu laiž dzeivu. Nūkaut stōjās Kri
[stu Dīvu!..

Jezu, cik šausmeigi cīti Tu sōpeigi!

15 Lai tūs žaidu cītu dusmi nūmīreitu,
Pilats Jezu atļauņ nūšaušteit brīsmēigi.
Pogōnim Jū atdūd rūkōs, lai cīš sōpes lelōs
[mūkōs,

Jez dēļ izsmīkļa pogōnim nūdeve!

18 Dreiž nūrōve drēbes Tam Kēneņam debess,
Nikō napalyka, tikai mīsa plyka.
Vysu ļaužu tyka acīs; kas gon tū kaunu izsaceis?
Jezus cīte kaunu par myusu dzeivi ļaunu!..

17 Pi stulpa pīšēja, ar peickom šausēja,
Lūti sasysts tyka, tikkū dzeivs palyka:
Asnis skrēja, ōda pleisa un gobolim kryta mīsa...
O Jezu šausmeigi ar peickom sakopōts!

18 Pēc tai sōpu gryutu, pōrstōt bendem byutu,
Izsmīdami Jū, krūņoj kai kēneņu:
Osus ērškēžus sapyna, svātū Golvu ciš aptyna...
O Jezu, Tavs krūnis — maņ pret grāku brūnis!

19 Tod Jezu vēl drēbē sorkonā igērbe,
Nīdri deve rūkā, sadynoj uz bluķa.
Ceļūs kreit un plīkoj Jū. Mēdej un sauc par kē-
neņu...

Ak cik sōpu sirdī šymā mūku breidī.

20 Pilats gon ticēja, kad Jezu redzēja
Sasystu brīsmēigi: byus žēidi žēleigi,
Tod Viņu tautai rōdeja: »Raug, Cylvāks!« jys
[saceja.

Cik sōpeiga seja, Jezu, Tova beja!

21 Bet žēidi narima, kaut Jezu nūgrima
Vyss asnī un sōpēs... Klīdz: vēl nagon strōpes!
»Sit Jū krystā!« Kaifass sauce... »Nalaid brei-
[va!« visi klīdze.

O, cylvāku dusme, cik tu borga, ļauna!

22 Pilats žēidim soka: jemit poši rūkā
Un yysā bez grāku nūkaunit cylvāku,

Bet es teišam/ nasāprūtu, ka Jam kaida vaiņa
[byutu;
Vysmīleigu Jezu Pilats izglōbt rauga.

23 Bet žēidi nasaļāun, borgōk prosa nōves:
Mums nūkaut nav breivi,—atjemt tū Jam dzeivi,
Jo mes vainj atroduši, Tev šur asam atvaduši.
O Jezu, raug, žēidi pīprosa Tev nōvi!

24 Klīdz otkon ar vyltu, ka krystā pīkoltu.
Pacāluši dyures, prosa Jezu nōves:
Jo tu Viņa nastrōpēsi, gon kaizaram atbiļdēsi!..
O Jezu, cik sōpes Tev deļ grāku vaiņas.

25 Ņyu nu drauda, baiļes keizara strōpes,
Lai tod žēidim izdōbt, Pilats sāstās tīsōt,
Nūlamdams Jam krysta mūkas, kai navaineigs
[mozgoj rūkas...
Jezu nataisneigi Pilats nūtīsōja.

26 Sprīdums tim patyķa, tyulen Jezum lyka:
Jemt uz placim krystu un tū nest par mīštu,
Pat uz Kalvarijas kolnu, kas beja par strōpu vītu;
Kaida borga mūka zam tō gryutō kūka!

27 It sōpeigs pa ceļu ar gryutumū lelu;
Trejskōrt zemē kryta, ļūti sasasyta;
Kad jau krysta nest naspēja, Seimani paleigā
[jēme,
O Jezu, ar krystu pi zemes pagōztu!

28 Tik kolnā izkōpe, otkon jauna sōpe:
Jezum pi cērtumu jōcīš vēl plykumu:
Pikoltušas drēbes rōve, asnis nu cērtumu mōve.
O Jezu, nu jauna otkon esi kaunā!

20 Nūplāsuši drēbes, tī pi Jezus kērēs,
Ka Jū krystā pīkaļt un uz augšu paceļt...
Stīpe krystā nažēleigi, izsmīdami Jū šausmeigi.
Jezu, cik Tev vōrgu rūkōs ben'du borgu!

30 Kurs rūkas, cyts kōjas cauri pōrdūrt stōjās;
Ar brīsmēigu sōpi dzyna noglas cauri;
Asnis nu cērtumu mōve, sōpe dzeislas pušu rōve.
Cik šausmeigas sōpes dora grāku vaiņas!

31 Tod dūbi taiseja, kur krystu stateja.
Pacēle uz augšu sakopōtu mīsu.
Visi kauli sadrebēja, vysa mīsa asni lēja...
Dōrgais Jezus Asnis straumē skrīn uz zemes!..

32 Ar krystu ņyu pacalts, storp slapkovom stōdeits.
Baileigas cīš sōpes, panaš grāku strōpes...
Cīsdams par pasaūļa grāku Jezus lyudz dabasu
[Tāvu:

O Jezu, kai korsti myusus nūmīļōji!

33 Acs uz Golvu grīžu: — speid krūnis ērškēžu,
Svātō Jezus Golva ar ērskim apklōta,
Kuru myužeigs spūžums gaismoj, osi ērški ņyu
[krūņoj...]

Esi sveicyndōta. Golva apkrūņōta!

Raug, tik' borgu mūku rāpōs kōju, rūku;
Rūkas vysvareigas un kōjas mīleigas,
Ņyu ar noglom ļūt pōrdūrtas un šausmeigi īvai-
[ņōtas...]

Rānas rūku, kōju zēmeigi, bučoju.

34 Vyssvātōku Vaigu skumeigu īraugu.
Vaigs engeļu prika, pēc kō svāti tveika,
Raug, ar plikim nūvōrdzynōts un tai borgi izny-
[cynōts.

Ak cylvāks! dēļ tevis Jezus paciš sōpes!

35 Jezus svātō mīsa, skaistōkō nu vysa,
Ar reikstem saorta un krystā pakōrta.
Nu pādīm leidz golvai vysur veseleibas nava
[nikur...]

Jezu, tei cīššona — myusu pesteišona!

36 Cīte na vīn mīsa, bet dvēsele vysa,
Jezus sōpēs sleika šymā mūku laikā.
Redzēja Jys vysus grākus, bezdīveibas ļaunus
[spākus.

Raug, Jezus dvēseli žņaudz ryugtumi ļēli.

37 Borgu mūku laikā dabasi aizmērsa;
Nu Tāva myužeiga nava Jam paleiga;
Jys stōv ailē grēcīnīku, tōdēļ mīdz kai porōdnīku,
O Jezu, vysskaistais, nu Tāva aizmērstais!

38 Kur vīn Jezus verās, vysur sōpes kerās:
Slapkova Jū izsmēļ, ben-des Jū zūboj,

Caurgājēji golvas, lūka, — klīdz: ak kōp m
[krysta kūka!
O Jezu, kai ryugta mūku stuņde gryuta!

40 Tur pi Jezus krystā bendes drēbes rausta,
Žeidi mēda, smejās, kad Jam asnis lējās,
Smīkli, lōsti, naida vōrdi, viļņojās kai tōrpu bor
Jezu vysskaistōkais, visim nycynōtais!

41 Bet kas tū bikeri, Jezu, kuru dzēri,
Gatavoj tik ryugtu un mūku tai gryutu?
Myusu grāki, nūlaideiba un pašauli bezdīveiba
Jezum mūkas vairoj un ar ērškim krūņoj.

42 Dīva izsmīšona, mīšai kolpōšona,
Jezu nycynōja, ar asni apklōja,
Mīšas grāki šausta Viņu. launōs dūmas krūņoj
[Golvu...
O Jezu, mes Tevi daudzķōrt krystā kaļam!

43 Cylvāku viļteiba, grāka naganteiba
Jezum krystu taisa, veinā žuļti maisa.
Dīvs lūt' mīlōdams cylvāku, ka jys nazustu dē
[grāku,
Klusu pījam strōpi un tū krystā nōvi...

44 Jezum sirds sōpēja, ka cylvāks grākōja,
Tod nu krysta trona, raug, šei Jezus runa:
O Tāvs, lyudzu, pīdūd vaini, jo kū dora, nazyn
[vini?
Jezus tod mīlōja sovus mūceitōjus.

Slapkovai uz krysta sōpem sirds saspīsta,
Dzērd Jezu zaimojūt, ļauni izzūbojūt;
Zālums sirdi apmōc Jō, sōpēs grīžās pi Kēneņa:
Jezu, pīmiņ mani pi Tāva valsteibā.

Tei styprō ticeiba un jō leidzjyuteiba,
Grākus nūmozgōja, teiru padareja,
Jezus jam meili saceja: šudiņ reizē byusi Rajā.
Jezus žālsirdeiba, slapkovai laimeiba.

Jezus Mōte ceista ar Jōni zam krysta,
Osorōs sleikdama dzērd runu mērstušō:
»Raug, tovs dāls! — Jōņ, tova Mōte!« tai jūs
[sōpē prīcynōja.

O Jezu, myus devi tod Mōtei par sevi!

Sōpes Sirdi mōce, Jezus geibt jau sōce,
Draugi Jū aizmērsa, — paleiga meklēja...
Tod Jys korsti Tāvu lyudze: Muns Dīvs kōpēc
[Mani aizmērsi?

Jezus lyudz paleiga nu Tāva myužeiga.

Nu ašņa lišonas un lelōs cīšonas
Jezum mute kolta, kryutis guni daga;
Lyupas Viņam sapleisōja un ar asni apsalēja.
O Jezu, pi nōves cīti lelas slōpes!

Mēle sakoltuse korstumā baileigā.
Kungs »slōpstu« saceja, bendes, kas tur beja,
Etiki-žuļti dabōja, ar tim Jezu padzirdeja.
O Jezu, kai borgi slōpums Tevi komoj!

51 **Tod Jezus saceja: vyss »Izapildeja«**
Un jau vōju runu: »Tāvs, jem goru munu!«
Tik šūs vōrdus izsaceja, tyulen dzeivōt Jys pō
[stōja.

Jezus, Tova nōve myus nu eļnes rōve!

52 Radeiba žālōja, kad Jezus nūmyra:
Tymsums kreit uz sauli un vysu pasauli,
Akmini un kliņtis škēlēš, nūmyruši augšancēlēš
Par Jezu myrušu kai gon naraudōšu!

53 Kaut Jezus nūmyra, bendes nalik mīra,
Byutu mūceit gona. — Dur ar škāpu sōnā,
Asnis, yudiņš iztecēja, kas vīn Viņa Sirdī beja.
Ak tur Sirdei cērtums, kur Mīleibaš korstums.

54 Kad jau vokors beja, uz Pilatu gōja
Nikodems, Pilatu lyudze, ka varātu
Jimt nu krysta Jezus mīsu, pret žeidim ar sirdi
drūsu...

Svātī Jezus kauli pesteja pasauli.

55 Pilats tim nalidze, paglobōt atļōve
Jezus mīsu zemē, gūdeigi nūjēme.
Kaidu Mōte cīte mūku, kad uz sovu jēme rūku!
O Mōte, tovs žālums leidz kai jyuras dziļums!

56 Verās uz cērtumu, sirdī cīš ryugtumu,
Mōtes sirdi cauri dur ar sōpes šautri,
Osoras Jai straumē lejās, sirds žālumā puš
[škeļās...

Raug, pi Dīva nōves Marija geibst sōpēs.

57 Daboj zōļu dōrgu un tēiru pologu,
Mīsu nūmozgōja, polōgūs satyna
Un ar zōļem apsvaideja, jaunā kopā paglobōja.
Jezu, tova nōve myus nu eļnes rōve!

58 Pi tō Jezus kopa ikvīna sirds loba,
Nūskumeiga klōtu, apdūmoj ar prōtu,
Šausmeigu Kunga cīšonu un dūd korstu pateik-
[šonu.

Ak par Kungu Jezu lai ikdīn dūmoju!

59 Guļ Jō mīsa kopā, Gors timseibōs kōpe;
Svātīm prīca beja, kad Jezu redzēja;
Bet tei mīsa grīms gon eļnā, kad Gors grīzsīs
[trešā dīnā.

Esi sveicynōta mīsa kopā lykta!

60 Jezus cīsdams mūku, snādz mums sovu rūku.
Dīvam alzmoksōja, myusus izpesteja.
Dēļ Tovas mūkas nūpalnu, dūd mums, svātlai-
[meibu pylnu!

Jezus mūkas vōrgi, kai jyus Dīvam dōrgi!

61 Mums grāka bārnim ņyu caur Jezus vōrgim,
Ir drūsa glōbšona un izpesteišona.
Jezus bezmēreigōs sōpes vysu grāku nūceļ strō-
[pes...

Jezus caur cīšonu nūceļ strōpēšonu.

62 Myusu leļi grāki taisa Jezum nōvi,
Vai gon mes nu jauna grīzsimēs pi ļauna?

Nūkaut ar grāku nōveigu Pesteitōju tik mīleigu...
Jezus, muna prīca, jau maņ grākōt gona!

Lobōk gondareisim, kad grākūs nakrissim
Vacūs nūžālōsim un jaunu atstōsim;
Caur sōpeigūs mūku spāku, dūd mums dzeivi
[vest bez grāku.
O Jezu Pesteitōjs, Tu myusu Globōtōjs!

Lai gols grākim īra; par kurim Dīvs myra;
Ņyu teiri dzeivōsim un pēc debess slōpsim;
Tod pēc debesīs myužeigi slavēsim Dīvu ska-
[neigi.
Jezus, mums cereiba un myužam laimeiba.
Amen.

II.

Jau maņi atstōja, Dāls vysumīleigais,
Munas sirdis prīca — Jezus vysžēleigais.

Kū maņ dareit nūskumeigai,
Tovai Mōtei lūt sōpeigai,
Vīnai bez Tevis?

Jam leidz uz nōvi ar Sevi,
Lobōk lai mērstu ar Tevi,
Nakai dzeivoju.

Žalumā es mērstu Tevi radzādama,
Nazynu, kū dareit ņyu sōpēs byudama.

Radzu tautu lūt dusmeigu,
Jamūt Tevi navaineigu.
Sirds sōp šausmeigi;

Syt Tev Vaigā izsmīdami,
Lelu sōpi aizdūdāmi
Bez žālsirdeibas.

Vai, maņ lūt sōpeigai, ka šū sagaideju;
Nalaimeigō stunde, kurā īraudzeju
Tevi Dālu tai sasītu,
Žaidu rūkōs lūt rausteitu
Un nūkomōtu.

Kad pi stulpa pīsīdami
Un šausmeigi šausteidami,
Oplom strōpēja.

O ciļts lūti ļauna un bez žālsirdeibas,
Nūgrimuse grākā un ikš cītsirdeibas,
Ka pi bōrgas šausteišonas
Un lūt brīsmēigas sisšonas,
Napažālōja.

Jemit nūstu sōpu brūni:
Osu nu ērškēžu krūni,
Kuru Jam taisa.

Pleist maņ sirds nu sōpes naizsaceitas,
Radzūt žaidu dusmes jau nasavaļdeitas,
Ka tū krūni uzlykdami,
Ar sōpi golvā spīsdami,
Sauc par Kēneņu
Un gryb, ka Pilats tīsōtu,
Kai ļaundari, nūmūceitu,
Jezu nūkatu.

Raug, Pilats uz nōvi Jezu nūtīsōja,
Atvaiņōdams sevi, rūkas nūmozgōja,

Gryutu krystu pataiseja
Un sprīdumu paraksteja:
Ka pīkolts tyktu
Un tyulen Jū nūšaušteitu,
Ar slapkovorn leidzynōtu,
Dzyna par mīstu.

• **Pēc** kai vyslaunōkam Kalvarijas kolnā,
Nūplāsuši drēbes jamās pīkalt krystā,
Vairinōdami Jam mūkas,
Stīpe krystā kōjas, rūkas,
Noglas caur dzyna;
Kad ar krystu pacālts beja,
Ar ryugtu žulti dzirdeja
Jezu mīleigu.

• **Kū** ņyu dareit vīnai, kad šū sagaideju?
Tevi, meilu Dālu, mūkōs pazaudēju.
Mīdz maņ Sirdi lelas sōpes,
Ka atjēme ļaužu vaiņas,
Maņ Dālu dōrgu,
Kurs atnōce nu dabasu,
Izpesteit pasauli vysu,
Nu eļnes varas.

• **O** ka es varātu reizē mērt ar Dālu,
Dabasūs sajemtū es myužeigu gūdu;
Bet ņyu sirds maņ pušu škelās,
Kad uz Dāla kopa verās.
Ak, cik sōpeigi.
Sōpes zūbyns caur pōrdyure,
Jo nūmūceits Dāls maņ ira
Nu ļaunu ļaužu. Amen.

III.

Raudit, engeli, debess gori, raudit,
Tōdēļ, ka pricas un līgsmas nabaudit.
Raudit pi nōves, raudit pi Jō kopa,
Jyusu Kēneņa un Dīva vysloba.

Raudit dabasu jaukōs zalta sīnas,
Jo šymā laikā palykot bōriņas.
Raudit uz kopa, kurā guļ mīleigais
Dīva Dāls un Kungs pasaulam myužeigais.

Raudit uļneicas nu dōrgu akmiņu,
Lejit osoras uz kopa ar cīnu,
Raudit jyus zvaigznes, saule ar mēnesi,
Kad jau spūdruma nava jums debesī.

Raudit augstumūs jyus, mōkuni leita,
Lejit osoras leidz kai rosa reita.
Raudit pārkyuni sovā borgā bolsā,
Jo Kunga mīsa guļ, raug, tymsā kopā.

Raudit jyus, vēji, snīgi un soltumi,
Raudit un visi vosoras korstumi,
Raudit jyus, laiki zīmas un vosoras,
Uz Jezus kopa līdami osoras.

Raudit azaru un jyuru dziļumi,
Raudit jyus, visi yudiņu saklumi,
Raudit, nūmyra Kungs jyusu Radeitōjs,
Raug, guļ paglobōts mīleigais Valdeitōjs.

Raudit jyus, upes, raudit un olūti,
Raudit mozas zivs un jyus lelas lūti,
Raudit un kolni augstōki par vysu,
Raudit, nūmyra Kungs Radeitōjs jyusu.

- 8 Raudi tu zeme, raudit tymsas olas,
Raudit pīkaļnes, raudit vysas likņas;
Raudit, nūmyra Kungs, jysu Valdeitōjs,
Un vysujaukais radeibu Sorgōtōjs.
- 9 Raudi, svātais kolns, cīneigs gūda, slaves,
Kurs gon redzēji vysas Kunga sōpes;
Raudi, jo Asis vyss tur iztecēja,
Tova Kunga, kad pasauli pesteja.
- 10 Raudi tu, svāts kops nu cītu akmiņu,
Raudi, kurs sevī turi ņyu Kēneņu;
Raudit akmini aizvalti pi kopa,
Par Kunga nōvi mīleiga un loba.
- 11 Raudit tuksnēši, raudit un klajumi,
Raudit jyus, meži, raudit un teirumi;
Raudit jyus, lauku vysas skaistōs pukes
Un kaisit zīdus ņyu pi Jezus mīsas.
- 12 Raudit jyus, zvēri, un jyus, mežu putni,
Raudit un mōju, jyus, mīreigi lūpi;
Raudit jyus, tōrpi, voguleni, raudit,
Radeitōjs myra, jyus prīcas nabaudit.
- 13 Raudi tu, cylvāks, radeits tik dēļ Dīva,
Gaužōs osorōs meklej sirdei mīra.
ņyu paleidz raudōt vysaidom radeibom,
Par tovam Kungam aizdūtom gryuteibom.
- 14 Ak, atstōj, cylvāks, pasaūļa viļteibu,
Radzādams vysu grāka naganteibu.
Lai tova mīsa grākā nasamīļoj,
Bet lai osorōs sevī lobōk mozgoj.
- 15 Raug, Kunga Jezus vysa svātō mīsa
Ir ar cērtumim un asni aplīta,

- Naklausi valna ļauneigi dareidams,
Jo tevi Jezus izpesteja mērdams.
Nu valna varas tevi izpesteja
Un eļnes spāku vysā salauzeja,
Jezus par tevim tōs mūkas ir cītis,
Ka tu līgsmeibu sajimtu debesīs.
- Jem nu Pītera žāluma pīmāru,
Kai jys raudōja, lēja daudz osoru;
Lai tev Madala mōca raudōt gauži,
Na tai kai dažs raud tik dēļ ocu ļaužu.
- Tu ar eistynu par grākim žālumu
Raudi ņyu gauži sirdī ar ryugtumu;
Saprūti labi, kū grāka ļaunums dora,
Jo pošu Dīvu jys krystā pakōre.
- Tys vyss nūtyka par tovu ļauneību,
Jo daudz grākōji caur sovu viļteibu.
Nūgērbi Kungu, bez kauna dzeivōdams,
Un nūšausteji Jū, mīsaī kolpōdams.
- Un apkrūņōji ar ēršku krūni,
Kad tu lepneibā izacēli ļauni.
Tu Jezu krystā pīkoli šausmeigi,
Kad Jō bausleibas lauzi nacīneigi.
- Tev pīdar raudōt ņyu nu vysa spāka,
Jo vysu dzeivi nabāgi nu grāka;
Tod gauži raudi ar sabārztu sirdi,
Kaut tagad, cylvāks, šymā mūku breidī.
- Dziļā žālumā lej osoru straumi,
Lai tik nūmozgōt tovu grāku vaini,
Vai gon vēļ turi tu sirds cīteibu,
Jo raudōt nagribi ar leidzjyuteibu?

23 Vai vēl nasaprūt, kū tu pazaudēji,
Un ar tū mūkas sev lelas peļneji.
Lyudzis Jaunovas Marijas paleiga,
Lai aizbyldātu pi Dāla mīleiga,
24 Un tev izlyugtu eistynu žālumu,
Grākus apraudot ar sirdis ryugtumu,
Ka nūžālōdams par dzevi laiceigi,
Debesis peļneitu līgsmeibu myužeigi. Amen.

IV.

1 **Esi sveicynōts, vyss rānōs, Jezu!**
Golvā ar krūni nu osu ērškēžu,
Ar sovu gryūtu, lelu nagūdu
Storp inaidnikim un grēcinikim,
Visim parōdeits.
Mes tūs ērškus, ar kurim Jezus
Apkrūnōts beja, golvā turēja,
Zemeigi cīnejam.
2 Esi sveicynōts, vaigs Pesteitōja,
Dīva un Kunga, muna Radeitōja,
Uz kura šplōve, un šnergas svīde,
Plikus dūdami un zaimōdami
Bez žālsirdeibas,
Lai myusu acis ar sirdi, vysu
Tū radzādamas, apdūmōdamas,
Gūdu Tev vairinoj.
3 O svātas acis, nu kurom osoras
Par ļaužu grākim plyust pa vaigu syuras,
Nūcelit vaiņas, mozgojit viņas,
Myus pesteidamas un globōdamas
Nu pazusšonas;

Ar tom žēleigi, verīs mīleigi,
Pi Dīva sūda, ka mes bez gūda
Atstumti nabyutu.

4 O lyupas muna Pesteitōja, zylas,
Cīš nūcapušas un sausuma pylnas,
Ar žuļti ryugtu, etiki pyktu,
Par grākim runas cytu un munas
Dzirdeitas beja;

Caur jūs cīšonu, pret Dīva tronu,
Esi mums žēleigs, eistyn žālsirdeigs,
Jezu Tevi lyudzam.

5 O Ausis, Dīva-Atpērcēja muna,
Jums zaimōšonas un ļaunas runas,
Nu karaveiru, žaidu nateiru
Beja vairōtas, oļom runōtas,
Ar mēdeišonu;

Mes vaidādami, kryutis sysdami,
Par klauseišonu daudz slyktu runu,
Nyu cīš žālojam.

6 O Svāti, muna Pesteitōja placi,
Uz kurim rānas krysts par jaunu plēse,
Kad ar tū krystu, kai gryutu nostu,
Uz kolnu rōve, dusēt naļōve
Brīsmēigi žēidi;

Mes pa tim pādīm ar dzeives bādom,
Ar sovu krystu, kai gryutu nostu;
Isim pēc Tevis.

7 Lai sveicynōtas ir rūkas svātas,
Pi krysta kūka par mums izstīptas,

Ka myus svēteitu un paleidzātu
 Vysod ikvīnā, šos dzeives dīnā,
 Caur žēlesteibu,
 Un kad atīsi, tīsu dareisi,
 Tūlaik mums vaigu rōdi žēleigu,
 Jezu, Tevi lyudzam.
 O kōjas muna Pesteitōja, svātas,
 Ar osom noglom cauri pōrdūrta,
 Jyus gūdynojam un slavynojam
 Mes pazemeigi, dyžan gūdeigi,
 Ar cerēšonu,
 Tevis lyugdami un praseidami,
 Tai dzeivōšonai un nūmēršonai,
 Pa Tovai vaļai.
 O sirds pōrdūrta cauri Pesteitōja,
 Nu kuras Asnis un yudiņš izgōja,
 Ka myus pesteitim caur sakramentim,
 Pereklis sōnā un duseišona,
 Myusu tur ira;
 Ar uztīceību un pazemeību,
 Mes atpērķšonas un pesteišonas
 Tovas meklejam.
 O Dīva Tu Jārs, Tavs Asnis lejās,
 Par myusu grākim Dīvam uperejās;
 Nu tō olūta ašņa vyssvāta
 Smeļsim mes spāku, ka dzeivē grāku
 Izasorgōtu.
 Bet kad pēc nōves, pabeigtōs dzeives
 Sōksim myužeību, lai žēlesteibu
 Atrūnam pi Tevis. Amen.

Stuņdeltes uz Kunga Jezus mūku.

Isōcit, munas lyupas, Jezus cērtumus slavynōt,
 Isōcit Jezus mūku ļaudim slūdynōt.

Paleidzi, navaineigō Jezus ašneigō mūka,
 Izpestej myus nu zusšonas, Kristus lobō rūka.
 Gūds lai ir Tāvam un Dālam un Svātam Goram,
 Kai beja nu isōkuma, tai lai byus tagad un vysod,
 [un myužeigi myužam. Amen.

Himns.

Sveicynōts Jezus dōrzā,
 Sōpeigā lyugšonā
 Nu eņģeļa styprynōts
 Un mōcekļa izdūts.
 Ar ļaunu skupstu nūdūts,
 Borgim žeidim sasīts,
 Kaifasa nomā īvasts,
 Nataisneigi tīsōts.
 Mōcekli Tevi atstōj,
 Pīters aizalīdz,
 Beņdes aiz motim volkoj
 Un Tev izasmej.
 Ļauneigi līcinīki
 Viļteigi apvaiņoj,
 Vaigā Tev icārt pliki,
 Tevi borgi zaimoj.
 Padūmes augsti veiri
 Pīprosa Tev nōvi;
 Ka pazamynōt Tevi,
 Nūlem krysta strōpi.

- V. Lai ir pagūdynōts vysdōrgōkais myusu
Pesteitōja Jezus Kristus cērtumu Asnis,
A. Tagad un par visim myužim.
V. Kungs, izklausī munu lyugšonu
A. Un muna saukšona lai nōk pi Tevim.

Lyugsimēs.

O Vyslobōkais Jezus, kurs dēļ pasaūļa at-
pērkšonas un grēcinīku pesteišonas panesi šau-
smeigu mūku un pījēmi krysta nōvi, napīlaid,
ka Tova Asnis un cērtumi munai vōrgai dvē-
selei, munu lelu grāku dēļ, ītu zudumā, bet dēļ
naizbeigtōs Tova mūkas nūpalnu, dūd maņ
kaut vysmozōku Tova Vysdōrgōkō Ašpa pīlī-
ņa, kurā es varātu nūmozgōt vysu munu grā-
ku vaiņas un tai caur Tovu lelu žālsirdeibu
varātu sasnēgt myužeigu prīcu pi Tevis daba-
su vaļsteibā, kurs dzeivoj un voldi ar Dīvu
Tāvu, Svātō Gora vīneibā, vīneigais Dīvs par
visim myužim. Amen.

- V. Kungs, izklausī munu lyugšonu
A. Un muna saukšona, lai nōk pi Tevim.
V. Slavynojam Kungu!
A. Gūds Dīvam.
V. Un ticeigu nūmyrušūs dvēseles caur Dīva
žālsirdeibu lai dus mīrā.
A. Amen.

Uz Primas.

Paleidz navaineigō Jezus ašneigō mūka etc.
kai sōkumā.

Himns.

Sveicynōts Tu, Lānprōteigs
Jezus, agri izvasts
Pret Pilatu, navaineigs,
Sasīts un izzūbōts.

Pilats nikaidas vaiņas
Pi Jō naatroda,
Saprota, ka nu dusmes
Žeidi Jū īneida.

Uz Erodu Jū nūvest
Žeidim pīsaceja,
Kurs prīceigs Viņu redzēt:
Breimumu gaideja;

Bet Jezus pi Eroda
Nikō narunōja,
Tōdēļ kai prōtā vōju,
Erods Jū izsmēja.

Nūsmōdāts un ar boltu
Drēbi apvylkts beja,
Atpakaļ uz Pilatu
Otkon atsyuteja.

- V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uz Terciju.

Paleidzi navaineigō Jezus ašneigō mūka etc...

Himns.

Sveicynōts, Jezus, bendem
Izdūts nataisneigi

Un pi stulpa ar reikstem,
Nūšaušteits šausmeigi.

Nu Golvas un leidz pādim
Sasysts un sakopōts,
Ar asni un cērtumin:
Vyss ir Jezus apklōts.

Pēc ar sorkonu drēbi,
Izsmikļa dēļ apvylkts,
Ar osu ēršku krūni
Golvā Jezus apteits.

Izmēdeidami Viņu,
Pret Jū ceļūs metēs
Un par vaigu ar nīdri
Syta Jam un smējēs.

Golva ērškim sadūrta,
Ar asni apklōta;
Vaigs nu plikim nūtveicis
Un asnī nūsleicis.

V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uz Sekstas.

Paleidzi navaineigō Jezus ašneigō mūka etc...

H i m n s,

Esi sveicynōts, Jezus,
Otkon pret Pilatu,
Nūšaušteits un apkrūņōts,
Un uz nōvi tīsōts.

Lai sevi attaisnōtu,
Pilats mozgoj rūkas,

Bet Jezu nūtīsōtu,
Žeidim dūd uz mūkas.

Jēme Jezus uz placim
Lūti gryutu krystu;
Un par pasauļa grākim,
Vylka tū par mīstu.

Trejs reizes zemē kryta,
Lūti sasasyta;
Ceļā sōpeigi cīte,
Kad Mōti satyka.

Beņdes Jū stumdeidami
Gryusteja un syta,
Ļauni izzūbōdami
Uz nōvi Jezu dzyna.

V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uz Nonas.

Paleidzi navaineigō Jezus ašneigō mūka etc...

H i m n s,

Sveicynōts, Jezus, krystā
Rasnom noglom pīkolts,
Divu slapkovu vydā
Ar krystu pastōdeits.

Nu krysta par ļaundarim
Jezus Tāvu lyudzās:
Tāvs, pīdūd vaiņas vinim:
Tī nazyn, kas dorōs!

Slapkovai pazemeigam
Raju apsūleja;

Mōcekļam nūskumeigam,
Mōti atvēlēja.

Kad «zlōpstu» izsaceja,
Bēdes, kas tur beja,
Etiki, žuļti dabōja
Un Jezu dzirdeja.

Tod Jezu sōpu bolsu
Pacēle uz Tāvu:

«O, muns Tāvs, kōdēļ esi
Tu aizmērsis Mani!»

Tod tymōs lūti gryutōs
Un sōpeigōs mūkōs,
Jezus savu dvēseli
Atdūd Tāva rūkōs.

V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uz Vesperem.

H i m n s.

Sveicynōta Jezus Sirds
Ar škāpu pōrdūrta,
Nu kuras asnis, yudiņs
Vyss tod iztecēja.

Navaineigs par vaineigim,
Myusim grēcinīkim,
Vysu asni izlēji
Un nōvi pījēmi.

Nikodems ar Jezupu
Jezus svātu mīsu

Nu krysta kad nūjēme,
Jō Mōtei atdeve.

Jezus mīsu uz rūkom
Mōte turādama,
Raudōja ar osorom,
Viņu laisteidama.

Ar smōrda dōrgom zōlem
Mīsu apsvaideja

Un ar gaužom sirdssōpem
Kopā paguļdeja.

V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uz Kompletim.

H i m n s.

Sveicynōta tu Mīsa,
Kopā paglobōta,
Osorōs nu ticeigim
Gauži apraudōta.

Žeidi pēc Kunga nōves
Lūt baileigi beja,
Tōdēļ kopa iēju
Akminim aizvēle.

Bet Jezus trešā dīnā
Spūdri augšancelās,
Spūžs debeseigā cīnā
Apostolim rōdōs.

Jezus, Tavs asnis lītais
Ir mums pesteišona,

Tovas Sirdis cērtumā,
Myusu dusēšona.

Tovs Asnis un cērtumi,
Lai visim dūd spāku,
Ka Tevi nūmīļojūt,
Sorgōtūs nu grāku.

V. Lai ir pagūdynōts, etc. taipat kai sōkumā.
O Vyslobōkais Jezus etc...

Uperējums.

Paleidzi navaineigō Jezus ašneigō mūka etc...

H i m n s.

Pījem, Jezu, žēleigi
Myusu dzīdōšonu,
Caur kū dūdam zemeigi,
Mes Tev pateikšonu.
Par mūku gryuti cīstu
Un Asni izlītu,
Mes Tevi gūdynojam,
Tevi slavynojam!
Tovas mūkas cērtumi,
Asnis, krysta nōve
Un tūs mūku nūpalni,
Myus nu eļnes rōve.
Ka par tū Tevi, Jezu,
Mes korsti mīļōtu
Ar sirdi, vysu prōtu
Tevi gūdynōtu!

Antifona.

Byus jums Jēreņa Asnis par zeimi, soka
Kungs; redzēšu asni un panōkšu jums garum
un jyusus nasasnēgs strōpe.

V. Kungs ir myusus nūmīļōjis

A. Un sovā Asnī ir myus nūmozgōjis.

L y u g s i m ē s.

O Vysmīleigais Jezu nūmūceits, nūšau-
steits un krystā par munim grākim pīkolts, es
Tevi pazemeigi lyudzu, lai munai dvēselei pa-
leidz Tovi nūpalni, munā pādejā stuņdē. Lai
Tova pōrdūrtō Sirds styprinoj munā vōjā sirdī
Tovu mīleibu un žālumu par munim grākim un
lai mani sevī nūgloboj. Lai Tova mūka dūd
spāku munai steivai mēlei izrunōt pi nōves ar
gūdu tovu mīleigu vyssvātōku vōrdu: Jezus.
Lai tova nōve dūd maņ ar Tevim myužēigu
dzeivōšonu. Amen.

